MIHAI IONESCU

REMEDIU HOMEOPAT
PAHARUL CU APĂ

BUCUREȘTI
2020

MIHAI IONESCU

REMEDIU HOMEOPAT
PAHARUL CU APĂ

Ediția I

București
2020

ISBN 978-973-0-31011-5

Această carte a fost tipărită în regie proprie.

Cuprins

NOTA AUTORULUI

Informaţiile și recomandările prezentate în această carte se bazează pe experienţa personală a autorului. Autorul acestei cărţi nu dă sfaturi medicale şi nici nu prescrie utilizarea sau întreruperea vreunui medicament ca formă de tratament fără consultarea unui medic, direct sau indirect. El doreşte să ofere informaţii şi nu sfaturi medicale. Intenţia autorului este doar aceea de a oferi informaţii de natură generală, care să vă ajute pe drumul de căutare a sănătăţii. Aplicarea informaţiilor şi recomandărilor conţinute în această carte constituie asumarea unei responsabilităţi individuale.

Toate recomandările şi procedurile conţinute aici nu se constituie în garanţii din partea autorului sau a editorului. Autorul şi editorul nu îşi asumă niciun fel de responsabilitate privind utilizarea informaţiilor prezentate în lucrare.

„Nu recomand evitarea medicilor, a tratamentelor prescrise de către aceștia ori a întreruperilor lor.”

Mihai Ionescu

PREFAȚĂ

Așa cum universul nu există fără cele două fețe ale existenței, așa cum nu există Yang fără Yin, așa și în viața noastră există lucruri pozitive și lucruri negative. Altfel, ...cum putem să spunem despre un lucru că el este bun dacă nu cunoaștem cum arată varianta lui negativă?

Așa și suferința oamenilor este o parte integrantă a existenței noastre și care, într-o anumită măsură, se dovedește benefică ajutându-ne să evoluăm. Bineînțeles, dacă suferința se dovedește prea mare ca intensitate nu ne rămâne de făcut decât căutarea altor căi pentru ieșirea din impas și de a echilibra cele două forțe. În lume există mai multe terapii de eliminare a suferinței din corpul nostru, singura problemă este descoperirea variantei care se potrivește cel mai bine persoanei noastre.

Astfel, doar o suferință majoră, care te aduce la un nivel maxim de durere, poate schimba aceste programe ce au fost înscrise în mintea noastră în decursul zecilor de ani de îndoctrinare și ne poate face să vedem lumea cu alți ochi, să apreciem sănătatea, exact cum s-a întâmplat și în cazul meu, fapt care a condus la apariția acestei cărți.

Socrate spunea: ***„Cine vrea să miște lumea trebuie mai întâi să se miște el însuși”.***

Autorul acestui studiu dorește să propună o nouă variantă a unei posibile terapii care, pe cât de simplă pare la prima vedere, pe atât de greu este de urmat.

Simplă, deoarece nu necesită decât 10 secunde din timpul nostru (cât să scriem 5 cuvinte pe o bucățică de hârtie) dar grea din cauza comodității noastre, care ne împiedică să trecem peste anumite tabieturi și obiceiuri adânc înscrise în subconștientul nostru.

Metoda descrisă în lucrarea de față arată importanța cuvintelor pe care le folosim zilnic și cum ele, în funcție de conotația lor – pozitivă sau negativă – pot influența drumul nostru în viață.

Această carte trebuie citită mai ales când sănătatea noastră este maximă și putem cântări corect informațiile primite. Dacă credeți că în clipa când veți fi în suferință, o să fiți în stare să o citiți și aprecia corect, vă faceți iluzii.

Această carte, având o viziune asupra unui anumit adevăr științific, aruncă în derizoriu natura universală ignorând total gândirea logică, elementară pentru ființa umană, cu legile ei de bun-simț care spun că nu se poate face ceva ...din nimic. Cu toate acestea, nu pot decât să sper că lecturarea cărții o să aducă suficiente argumente în favoarea ei.

Având în vedere că până în urmă cu nu mai mult de 150 de ani tehnologiile noastre moderne ar fi părut de

neconceput, e naiv să gândim că am învățat deja toate lecțiile despre univers. Paradoxul epocii noastre este că, în societatea informației, omul este tot mai dezinformat. Deși avem acces la foarte multe informații, totuși nu știm ceea ce se petrece cu adevărat în jurul nostru.

Lumea științifică oficială se cramponează de vechile paradigme conform cărora existența lumii noastre poate fi explicată pe deplin prin modelul mecanicist al Universului.

„Vă amintiți cum râdeau oamenii de curenții electrici... *(și acum sunt folosiți de către toată lumea)* ***Cunoașterea ființei umane este abia în stadiul incipient."*** ***Albert Einstein***

Notă:

Această carte dorește să aducă la cunoștința oamenilor, în primul rând faptul că există o alternativă medicală numită HOMEOPATIE, orientată către cauza care a produs suferință organismului.

Nu evitați lecturarea capitolului 5 care este o sinteza a diverselor texte din medicina homeopată şi a lucrărilor scrise de diverși doctori homeopaţi.

INTRODUCERE

Acest studiu empiric a apărut ca o consecință a necesității mele de rezolvare a unor probleme medicale prin alte căi, altele decât medicina alopată care, în cazul meu, nu a putut face nimic.

Interacțiunea mea cu medicina alopată mi-a lăsat un gust amar. Nu am putut să constat decât incapacitatea ei în cazul unor probleme care nu se încadrau la afecțiuni standard.

„Experiența pe care am acumulat-o lucrând în cadrul acestei comunități de 15 ani mă face să cred că orice afecțiune pe care medicul obișnuit nu a întâlnit-o în cursurile de facultate, pentru ei nu există.”

SHIRLEY TRICKETT: Cum tratăm candida; Ed. ANTET, 2005, pag.15

Bineînțeles că aici nu putem vorbi despre o singură cauză, ci de mai multe cauze, care adunate dau această neputință a ei: volumul mare de muncă prin numărul mare de pacienți, medici puțini, timp limitat alocat bolnavului pentru punerea unui diagnostic corect, lipsa cercetărilor.

Personal, consider că fiecare ramură a medicinii își are locul ei în viața noastră dar că marea greșeală a oamenilor este neputința lor de a integra toate aceste ramuri într-o medicină universală și se preferă ca fiecare să încerce diverse terapii „punctuale” axate, de cele mai

multe ori, pe vindecarea doar a unui organ în loc să se trateze omul ca un întreg.

De aceea, într-o lume în care medicina clasică dă rateuri din ce în ce mai des, homeopatia pare a fi o soluţie mult mai viabilă şi cu efecte de durată.

Așa am ajuns să iau contact cu această ramură a medicinii alternative, care este homeopatia, și am rămas surprins să constat lipsa de informare care există în acest domeniu, mai ales că, din punctul meu de vedere, ***homeopatia tratează aproape orice afecțiune.***

Singura condiție este începerea folosirii remediilor homeopate cât mai timpuriu mai ales că, homeopatia se poate practica chiar de la primele senzații că ceva nu este în ordine cu corpul nostru.

Pentru aceasta recomand cartea **„Vindecă-te singur cu sărurile vieții, Ed. Dharana, 2013" scrisă de Gerhild Balosan** care arată cum se pot folosi **sărurile vieții** (***sărurile Schüssler***) în prevenție, când organismul nostru prezintă doar o ușoară carență care poate fi ușor restabilită folosind remedii homeopate cu diluții mici.

Tratează dezechilibrele din corp cu remedii homeopate încă de la primele simptome și vei fi ferit de eventualele escaladări ale degradării organismului ce ar putea pune în pericol însăși viața.

Experiența mea cu medicina homeopată din România nu a fost tocmai benefică de la început, când am constatat aplicarea ei total greșită de către unii medici homeopați față de normele vechi ale homeopatiei.

Astfel, forțat de împrejurări, am ajuns să studiez personal acest domeniu al medicinei alternative, care este homeopatia, negăsind un doctor homeopat care să practice **homeopatia clasică**. Astfel, după studierea ei, am ajuns să o consider cea mai viabilă terapie și cu cele mai mari șanse de reușită.

Homeopatia clasică este acea terapie în care se dă un remediu unic şi el este lăsat să acţioneze suficient timp pentru ca efectul lui să fie maxim. Un medic care practică **homeopatia clasică** trebuie să recomande unul, maxim două remedii, după care pacientul trebuie să revină la medic pentru o nouă consultaţie.

Remediile homeopate funcţionează indiferent de orientarea religioasă sau spirituală și chiar și la cei ce nu cred în ele, inclusiv la bebeluşi, copii sau animale.

Metoda, având strânsă legătură cu homeopatia, va face referire la principiul de bază al homeopatiei și la modul în care se realizează remediile homeopate.

Un remediu homeopat se obţine luând o substanță care, prin diluare progresivă şi dinamizare/potențare (agitarea recipientului) într-o soluţie alcoolică, obține calități terapeutice de diferite potenţe (puteri) în funcție de nivelul de diluare. Acest proces numit potenţare face

ca substanţele de la care s-a pornit să dobândească proprietăţi terapeutice noi. Astfel, remediul homeopatic, în momentul ingerării lui, comandă corpului să genereze o anumită frecvență specifică remediului respectiv. Această frecvență generată, dacă găsește în corpul nostru o altă frecvență de fază inversă (specifică unei afecțiuni) se anulează reciproc.

De la fizică se ştie că atunci când două unde identice dar de fază opusă sunt suprapuse, ele se sting una pe alta, dispărând. Din terapia descoperită de Dr. Rife la începutul anilor 1920, precum şi din experienţele îndelungate cu biorezonanţă s-a dovedit de mult că fiecare patogen precum şi fiecare boală prezintă o anumită oscilaţie tipică. Dacă suprapunem o oscilaţie identică ca frecvenţă, dar de fază inversă cu cea a bolii sau a patogenului prezent în pacient, boala cu pricina va fi „ştearsă" şi în scurt timp simptomele bolii vor dispărea.

Arta de vindecare a medicului homeopat constă deci în a găsi exact substanţa necesară şi diluţia potrivită care, odată ingerată, să genereze exact frecvenţa (de fază inversă) necesară pentru stingerea afecțiunii. Pentru mai multe detalii legate de homeopatie, citiți capitolul 5.

Deoarece majoritatea oamenilor sunt neinițiați în acest domeniu al homeopatiei și înțeleg mai greu unii termeni, în acest studiu se va folosi doar termenul de

„putere” atunci când se va face referire la potența/diluția unui remediu homeopat.

În urma aprofundării domeniului homeopatic, în căutările mele am aflat de existența unei metode prin care se pot realiza foarte simplu remedii homeopate folosind doar o bucățică de hârtie, un creion (pix), un pahar și puțină apă. Astfel, am avut curiozitatea să văd dacă această metodă funcționează.

Menționez că această metodă nu-mi aparține. Eu nu am făcut decât să iau cunoştinţă de existenţa ei şi folosind-o, să mă conving de veridicitatea și eficienţa ei și să-i descopăr toate variantele funcționale.

Este posibil ca foarte mulți dintre cei care citesc despre această posibilitate de a se „prepara” remedii homeopate folosind doar un pahar cu apă, să se întrebe dacă are rost să citească mai departe această carte, neputând concepe că poate să existe o metodă așa de simplă.

Această metodă este greu de asimilat de către oameni tocmai din cauza simplității ei. Natura umană are această tendință de a complica lucrurile de aceea, în primă fază, ei resping cu vehemență posibilitatea existenței acestei metode, care chiar funcționează, intrând într-un fel de „sevraj intelectual” care-i blochează, ceea ce duce automat la imposibilitatea de a analiza această nouă idee. În cazul acesta, automatismul mental își spune cuvântul.

Albert Einstein spunea: „***Există lucruri care ştim că sunt imposibil de realizat, până când vine cineva care nu ştie acest lucru şi le realizează***”.

De ce acest citat? Chiar dacă toată lumea a învăţat la şcoală că un anumit lucru nu se poate face, doresc ca cei ce vor citi această carte, înainte de a o eticheta negativ, să încerce să fie deschişi la minte şi să studieze personal această metodă, chiar dacă pentru mulţi ar părea ca fiind nişte închipuiri sau născociri ale minții (mai ales că pentru verificarea acestei metode sunt necesare doar 10 secunde pe zi).

Sper să nu treacă sute de ani până ce omul va afla iar că pământul nu este pătrat.

Cum funcţionează această metodă prin care se materializează un remediu homeopat într-un pahar cu apă? Nimeni nu ştie. Este sigur doar faptul că ea funcţionează şi a fost elaborată ca urmare a observaţiilor făcute în urma aplicării ei în practică.

Poate are legătură cu:

- nivelul ridicat de radiații electromagnetice din atmosferă (mai ales în orașe);
- fluctuațiile Rezonanței Schumann, care ne arată că ceva se întâmplă la nivel global, și milioane de oameni experimentează acest lucru;
- teoria rezonanţei morfice care spune că odată ce un lucru imposibil devine printr-o întâmplare posibil, el

se permanentizează din acea clipă, nemaifiind astfel un lucru imposibil;

- memoria apei – care ne arată că apa recepționează și înregistrează orice influență exterioară, amintindu-și tot ceea ce se petrece în spațiul care o înconjoară (orice substanță care vine în contact cu apa își lasă amprenta în structura acesteia);
- actuala poziție a Pământului în univers - știut fiind că sistemul nostru solar se deplasează constant și trece, la ora actuală, printr-o centură fotonică;
- etc.

Nimeni nu știe. Cert este că, apa astfel preparată, după ce este ingerată, are același efect precum remediile homeopate pe care le găsim sub formă de granule în farmaciile homeopate.

De ce funcţionează această metodă?

Nu este chiar aşa de greu de înțeles, căci a fost dovedit ştiinţific de japonezul Masaru Emoto că apa preia vibraţiile unui cuvânt şi dacă acel cuvânt constă din numele unui remediu homeopat, atunci apa se programează cu aceeaşi vibraţie ca şi cea din remediul homeopat. Hârtia este numai o copie a remediului homeopat şi are aceeaşi vibraţie care informează apa, impregnând-o cu vibraţia remediului scris pe hârtie.

Cercetătorul japonez Dr. Masaru Emoto, care a studiat și fotografiat formarea cristalelor de apă înghețată, a ajuns la concluzia că structura cristalină a

apei înghețate se modifică datorită expunerii la factori externi: cuvinte, muzică și chiar rugăciuni. Aceste fotografii erau realizate cu ajutorul unui microscop plasat într-o cameră la -50°C. Aceste rezultate uluitoare au fost prezentate în cartea sa „Mesajele ascunse din apă” (The Hidden Messages in Water), care pune în evidenţă efectul conştiinţei umane asupra apei. El a arătat în această carte că, prin cuvinte rostite sau scrise, sau prin muzica la care a fost expusă aceeaşi probă de apă distilată, aceasta şi-a modificat structura în funcţie de energia primită.

În lucrarea sa, doctorul Emoto prezintă argumente concrete care demonstrează că energia gândurilor, cea vehiculată de cuvinte şi de muzică, toate acestea influenţează structura moleculară a apei, aceeaşi apă care alcătuieşte în procent de 70% corpul unui om matur şi care acoperă în acelaşi procentaj planeta noastră.

Concluzia generală a fost de necontestat: apa preia cu uşurinţă vibraţiile şi energia mediului în care se află. Descoperirile extraordinare ale doctorului Masaru Emoto reprezintă o dovadă incontestabilă care ne poate transforma percepţia asupra noastră şi asupra lumii în care trăim. Avem acum dovada şi explicaţia faptului că apa poate vindeca şi poate transforma în bine viaţa noastră, prin gândurile pe care alegem să le întreţinem în mentalul nostru şi prin modurile în care aplicăm aceste gânduri.

Recomandarea este de a se citi această carte a japonezului Masaru Emoto, care va fi o lectură mai mult decât captivantă și care ne va arăta modul concret prin care el a ajuns la aceste descoperiri ce impun reevaluarea tuturor scărilor valorice pe care le avem despre lume.

Citirea cărții „Mesajele ascunse din apă” vă poate ajuta să acceptați mai ușor metoda descrisă în această carte prin faptul că el aduce dovezi incontestabile despre modificările în structura apei la folosirea unor cuvinte precum iubire sau recunoștință. El ne arată clar faptul că acele cuvinte înseamnă vibrație, vibrație care se transferă în structura apei.

„Apoi ne-am gândit ce s-ar întâmpla dacă am scrie expresii sau cuvinte ca „Mulţumesc” şi „Prostule” pe bucăţi de hârtie şi le-am înfăşura în jurul sticlelor, cu cuvintele înspre apă. Nu părea să aibă sens ca apa să poată „citi" ceea ce era scris, să prindă înţelesul şi să îşi schimbe forma în mod corespunzător. Ştiam însă din experimentul cu muzica că se pot întâmpla lucruri ciudate. Ne simţeam ca nişte exploratori ce pornesc într-o călătorie printr-o junglă neumblată.

Rezultatele experimentelor nu ne-au dezamăgit. Apa expusă cuvântului „Mulţumesc" a format frumoase cristale hexagonale, pe când cea expusă cuvântului „Prostule" a produs cristale asemănătoare celor din apa

expusă muzicii heavy-metal, adică diforme şi fragmentate."

Masaru Emoto: Mesajele ascunse din apă;
Ed. ADEVAR DIVIN, 2005, pag. 25, 26.

Pe aceste modificări care apar în structura apei la folosirea anumitor cuvinte se bazează și metoda „paharului cu apă" descrisă în această lucrare. Observăm astfel că: „***Omul este doar o mică particulă energetică într-un ocean de energie.***"

Cei ce nu cred în metoda din acest studiu, ar putea, dacă au posibilitatea, să facă fotografii ale cristalelor de gheață așa cum a făcut-o Masaru Emoto, înainte și după influențarea apei prin folosirea unei hârtiuțe pe care a fost scris numele unui remediu. Sigur se vor putea observa modificări ale cristalelor de gheață. Eu personal sunt convins că așa va fi.

Ulterior, Masaru Emoto a scris pe aceeași temă de cercetare a apei și cărțile „Mesajele apei" (Messages from Water), „Viața secretă a apei" (The Secret Life of Water), „Puterea adevărată a apei" (The True Power of Water), care sunt lecturi mai mult decât obligatorii pentru cei ce doresc să înțeleagă pe deplin modul cum apa se poate modifica în funcție de factorii externi care acționează asupra ei.

Pentru cei mai mulţi oameni însă, această metodă este greu de crezut iar teoria din spatele ei este și mai greu de înţeles. Pentru unii este greu de crezut că funcţionează, chiar şi după ce au observat funcționarea ei în clipa când a fost folosită pe animalele lor de companie (care aveau diverse probleme medicale), ceea ce demonstrează că nu are nicio legătură cu efectul placebo.

Nu pot decât să mulțumesc „Universului” pentru că am aflat de existența acestei metode în momentul cel mai „oportun” al vieții mele care, în lipsa acesteia, era posibil să se fi încheiat.

Poate vă întrebaţi cum a fost posibil realizarea acestui studiu, a constatărilor că remediile s-au materializat și a diverselor reacții ale corpului în funcție de anumite remedii?

De ce am putut face eu acest lucru și nu altcineva?

Răspunsul este foarte simplu și ține de o dereglare acustică „achiziționată” cu mai mult timp în urmă de către persoana mea.

Această dereglare se referă la faptul că, în urmă cu câțiva ani, au început să-mi țiuie permanent urechile. Pentru cei care nu cunosc această afecțiune, ea are denumirea medicală de tinitus. Acest zgomot ce apare în urechi, nu este altceva decât un semnal de alarmă al unei probleme apărută în corpul nostru, putând să aibă nenumărate motive medicale. De aceea este foarte greu

de tratat această afecțiune, ea nefiind legată exclusiv de auz.

Indiferent ce am făcut ulterior pentru a rezolva această problemă s-a soldat numai cu nereușite, rămânând cu acest țiuit permanent în urechi cu care a trebuit să mă obișnuiesc.

Ulterior, în momentul când am început să mă orientez către homeopatie, am observat că țiuitul din urechi își schimbă tonalitatea și amplitudinea întotdeauna atunci când luam remedii homeopate, indiferent de tipul lor, modificare ce apărea aproape instantaneu. În caz că aceste modificări acustice nu erau instantanee, nu dura mai mult de două sau trei minute până când ele apăreau. Nu a existat caz în care să iau un remediu homeopat și această modificare acustică să nu apară, asta înainte ca remediul respectiv să înceapă să lucreze efectiv și să apară efectele lui asupra corpului.

Acesta a fost atuul meu care s-a dovedit a fi un real ajutor în descoperirea diverselor variante funcționale ale metodei paharului cu apă. Această calitate mi-a dat posibilitatea, atunci când am încercat varianta prin care se pot face remedii homeopate cu paharul cu apă, să știu imediat dacă ele s-au materializat și au transmis corpului informația lor, dovedind astfel că metoda este reală, nu doar o vorbă în vânt.

La realizarea acestui studiu a contribuit mai ales faptul că sunt o fire analitică și foarte atent la detalii,

ceea ce este foarte important atunci când se realizează un studiu, și, nu în ultimul rând „defectul profesional” ce l-am dezvoltat în perioada în care eram angajat.

Acest „defect profesional” se referă la capacitatea de analiză logică, dezvoltată în cadrul meseriei practicate la vechiul meu loc de muncă și care a fost de un real ajutor în momentul în care am început să studiez metoda paharului cu apă. Pot spune că cei 12 ani petrecuți în cadrul acelei societăți și-au făcut pe deplin simțită prezența în momentele cele mai grele ale vieții mele, când m-au ajutat să trec peste acea perioadă negativă. Când sănătatea mi-a fost greu încercată, fiind într-o perioadă de degradare profundă a ei, o parte a capacităților mintale mi-au fost afectate așa de mult încât a trebuit să renunț chiar la a mai conduce mașina personală, logica a fost singurul lucru rămas neafectat. Faptul că partea logică a creierului meu a rămas neafectată, mi-a permis să-mi dau seama de faptul că dacă aș fi continuat cu medicina alopată (care conform analizelor spunea că sunt perfect sănătos), aș fi rămas fără timp.

Da, chiar și timpul este la fel de important ca și terapia în sine.

E foarte simplu pentru oricine care are probleme medicale să-și dea seama cum stă cu timpul. E suficient să folosească reprezentarea grafică din matematică, notând o axă ca fiind timpul, cealaltă axă va fi nivelul de

afectare al organismului (starea de sănătate). În acest grafic se notează cum ne-am simțit ieri, alaltăieri, săptămână trecută, luna trecută etc. Tragem o linie și unim toate aceste puncte. Observăm astfel, dacă nu intervine nimic pentru îmbunătățirea situației, ce ne rezervă viitorul și cum ne vom simți mâine, poimâine, luna viitoare etc. Dacă această linie a graficului tinde să intersecteze axa timpului în punctul 0 înseamnă că este momentul pentru o schimbare. Nu ne ia mai mult de cinci minute pe zi pentru a face acest lucru.

La ce ajută această analiză matematică?

Toată lumea știe că o stare pozitivă și de încredere în viitor ajută foarte mult când o persoană are probleme medicale.

Dalai Lama chiar spunea: ***„Dacă problema poate fi rezolvată, nu trebuie să-ți faci griji. Dacă problema nu poate fi rezolvată, nu are sens să-ti faci griji.”***

Observați cum, indiferent de situație, noi trebuie să avem o atitudine cât mai pozitivă.

Dar fără aceste cinci minute pe zi, în care să se facă o analiză a problemelor de sănătate și diverselor terapii urmate până în acea clipă, e posibil să nu se dea importanță situației existente, care poate fi mult mai gravă decât pare la prima vedere. Astfel, în cazul că terapiile urmate nu dau rezultat, vom ști că este timpul orientării noastre spre alte terapii alternative.

Cu părere de rău vă spun că acest lucru s-a întâmplat și în cazul mamei mele care, fiind greu încercată de o suferință ce afectează majoritatea oamenilor în ultimul timp, din cauza acestei atitudini permanent pozitivă, nu realiza ce-i rezervă viitorul, nici măcar cu trei zile înainte de a intra în comă și trecerea ei în neființă. Se poate vedea cum extremele nu sunt bune nici măcar în cazul de față și cum, o atitudine permanent pozitivă se poate comporta ca o ceață ce cuprinde privirea și gândirea noastră. Toate încercările mele de a-i atrage atenția asupra situației în care se afla, s-au lovit de zidul ridicat de orgoliul părintesc, căruia îi e greu să accepte faptul că poate primi sfaturi de la copilul lui, care între timp a devenit un om matur. Regret că nu am putut să-mi ajut mama, acest studiu fiind realizat la câțiva ani de la această tristă întâmplare.

Revenind la ce spuneam mai devreme, realizând că rămâneam fără timp, am început studierea diverselor variante alternative de terapii, care să mă poată scoate din necazul în care mă aflam.

Acestea au fost începuturile căutărilor mele iar rezultatul a fost această lucrare în care este descrisă metoda „paharului cu apă” și a variantelor sale funcționale.

Aşa a apărut acest studiu empiric al metodei „paharului cu apă”, ce poate fi un ajutor pentru persoanele care nu găsesc rezolvare în medicina clasică

(alopată) şi doresc să se orienteze spre medicina alternativă şi spre homeopatie. Tot ce este scris în acest studiu empiric se referă la interacțiunea personală cu metoda „paharului cu apă”, la experiențele practice ale metodei și la efecte observate în timpul folosirii acestei terapii.

Dorind ca această carte să trezească interesul încă de la început, am ales să încep cu expunerea directă a etapelor ce trebuie urmate în cadrul acestei metode, iar pe parcursul ei să vorbim și despre homeopatie, mai ales că metoda de față se bazează pe reguli homeopate ce trebuie respectate în totalitate, pentru a avea beneficii maxime de pe urma acestei variante terapeutice.

Am considerat că este mai bine să începem prezentarea directă a metodei paharului cu apă și etapele de execuție, urmând ca în continuare ea să fie detaliată într-o formă cât mai simplă pentru înțelegerea ei de către toți cititorii acestei cărți.

Rugămintea mea este ca, indiferent cât de nerăbdători sunteți să începeți folosirea metodei descrisă în această carte, să nu întreprindeți nimic înainte de a fi citit toată cartea și de a o fi înțeles. Fiind o terapie gratuită, veți fi tentați de acest lucru dar, ca orice lucru nou, înaintea de a-l folosi, trebuie să fie cunoscute toate detaliile referitoare la funcționarea lui.

Nu sunt medic, ci doar licențiat în marketing, dar poate că acest lucru a contribuit la ieșirea mea din încurcătură, ajutându-mă să găsesc o variantă alternativă de tratament care să funcționeze și să fie cât mai ieftină. În cazul de față chiar gratuită.

Pe parcursul acestei cărți, o să descoperiți principiile pe care se bazează homeopatia, modul cum se iau remediile homeopate, când se iau, la ce intervale, ce se tratează prima dată, ce diluții (puteri) se recomandă în funcție de momentul apariției afecțiunii, etc.

Numai după ce veți înțelege pe deplin modul în care funcționează homeopatia, veți putea beneficia de ajutorul pe care această metodă vi-l poate aduce în viața voastră.

Homeopatia şi alopatia (medicina clasică) nu se exclud. Este bine să fie cunoscute ambele variante şi folosite una sau alta, în funcție de situaţie.

Această carte a fost tipărită în regie proprie și dăruită prietenilor, autorul dorind astfel să-și arate recunoștința sa către *„UNIVERS”* pentru darul oferit.

Ea a fost scrisă în speranţa că va putea ajuta și alți oameni în demersurile lor spre o sănătate mai bună și va face ca suferința prin care am trecut să fie cel mai bun lucru care mi s-a întâmplat în viață, pe lângă familia pe care mi-a dăruit-o „Universul” și pe care o iubesc din tot sufletul.

Este posibil ca *„UNIVERSUL”* să aibă partea lui de contribuție la realizarea ei, multe dintre ideile prezente în această carte venindu-mi dimineața când, fiind într-o stare de semitrezire, începeam să notez într-un caiet – ce-l aveam în permanență lângă pat – rând după rând, idee după idee. De multe ori îmi era destul de greu să înțeleg ce scrisesem deoarece țineam doar un ochi deschis nefiind încă obișnuit cu lumina zilei sau, dacă era încă întuneric, cu lumina becului ce-l aprindeam. Astfel, cu fiecare zi ce trecea se adunau din ce în ce mai multe rânduri și idei care, într-un final, au devenit ceea ce voi citiți acum.

Mulțumesc „UNIVERSULUI” pentru ajutorul acordat.

De când am scris această lucrare am constatat un lucru interesant: nimeni din jurul meu nu se mai plânge că are probleme medicale.

Ce minunată este această **LINIȘTE** energetică!

Este așa ***mirific*** să nu trebuiască să asculți tânguirile oamenilor ce nu doresc o rezolvare efectivă a problemelor lor și să nu te mai încarci cu energii negative. (Toți cei ce cunosc existența acestei cărți dar nu doresc să o citească, vor evita deschiderea discuțiilor cu tentă medicală.)

Sunt sigur că oamenii cu cât vor fi mai bolnavi, cu atât vor refuza să citească această carte, chiar dacă le este

oferită gratis. Acest lucru arată blocajul lor mental și incapacitatea de a asimila informații noi.

„Nimeni nu poate depăși o problemă de sănătate dacă folosește același clișeu de gândire care a declanșat afecțiunea."

Thomas Edison

Notă:

Dacă vă lipsește impulsul de a continua lectura acestei cărți, recomand trecerea direct la ultima parte a ei, unde se aduc argumente suplimentare, și abia ulterior trecerea la citirea efectivă a capitolelor.

CONDIȚII

Înainte de a descrie efectiv metoda prin care un remediu homeopat se poate materializa într-un pahar cu apă, vreau să aduc la cunoștință două din cele mai importante reguli (homeopate) ce trebuie respectate cu strictețe pe toată perioada folosirii remediilor și nu numai: fără CAFEA și MENTĂ (camfor, eucalipt).

Este foarte posibil ca în urma afirmației (condiției) de mai sus, deja jumătate din persoanele care citesc acest studiu să renunțe la continuarea lecturii ei. Dar, din cauză că aceste două substanțe se comportă ca un antidot pentru remediile homeopate, lucru demonstrat de practica homeopată, ele trebuie menționate încă de la început.

În cazul consumului unei cești de cafea, această antidotare apare foarte rapid, în aproximativ două minute (efect constatat personal).

Dacă ne referim la mentă e foarte simplu, trebuie doar să schimbăm pasta de dinți. Încă se mai găsește pastă de dinți care nu conține mentă și de obicei se precizează chiar pe cutia lor că este „pentru tratamente homeopatice”. Interdicția îi aparține lui Hahnemann însuși, care citează menta în lucrarea: „Tratat asupra bolilor cronice” din 1832.

În schimb, în cazul cafelei este un pic mai complicat. Aici intervin mai mulți factori care fac dificilă renunțarea la ea, cel mai important fiind sevrajul care apare în cazul renunțării la ea și care este cu atât mai puternic cu cât se renunță mai brusc.

O variantă la cafea, care să nu interacționeze cu remediile homeopate, este să se bea INKA. Se poate începe încercând o zi sau două cafea și a treia zi, INKA, urmând ca doza de cafea să fie micșorată treptat, trecându-se astfel doar pe INKA.

Unele persoane argumentează că nu pot fără cafea, deoarece sunt fără energie toată ziua și simt cum se înviorează imediat ce o beau.

Dacă simți că nu ai energie atunci când te trezești și nu-ți revii cu un pic de mișcare, înseamnă că corpul tău nu funcționează în parametri și sunt deficiențe în asimilarea diverșilor nutrienți necesari bunei funcționări a organismului și că deja există un dezechilibru în corp.

Dezechilibru mic la început dar, dacă simptomele sunt acoperite prin folosirea intensivă a cafelei, poate deveni mare și cu efecte neprevăzute asupra sănătății.

Alte persoane (cum am fost și eu) spun că au tensiunea arterială mică și din această cauză beau cafea.

Din proprie experiență pot spune că este fals. În momentul în care m-am lăsat de cafea (brusc), după două

zile în care m-a durut capul enorm, tensiunea arterială a început să-și revină și, la aproximativ o săptămână, ea s-a reglat nemaifiind scăzută dimineața ca în perioada în care beam cafea. Astfel, am constatat că scăderea tensiunii arteriale era din cauza organismului, care se obișnuise cu acest „drog" pe care îl beam în fiecare dimineață, în lipsa lui activându-se „sevrajul".

Dacă ne referim la efectele pozitive sau negative ale cafelei, pot să mai adaug un efect negativ care nu este luat în considerare de către oameni. Dacă ne raportăm la principiul de fabricare al remediilor homeopate care spune că o substanță capătă o anumită „putere" prin diluare succesivă, acea „putere" nu este altceva decât o frecvență amplificată. Acest lucru înseamnă că substanța respectivă are deja o frecvență energetică inițială.

Cu alte cuvinte, CH 0 nu este egal cu 0.

Din punct de vedere al homeopatiei, **CH 0** este egal cu **Frecvență Energetică Inițială** a acelei substanțe.

Toți oamenii de știință sunt de acord că tot ceea ce ne înconjoară, toată materia pe care o vedem, nu este altceva decât **energie condensată**. De aici deducem că și substanțele nediluate (CH 0) au o frecvență energetică, mică, dar o au. Observăm astfel că substanțele, în afară că sunt elemente chimice, au și o „putere" homeopatică.

La ce ne ajută să cunoaștem acest lucru? Ajută persoanelor care vor să se trateze folosind produse naturiste și care, dacă beau cafea, nu pot beneficia și de această frecvență energetică inițială care are și efect de remediu homeopat. Într-adevăr, „puterea” CH 0 a unui remediu este foarte mică dar existența ei nu poate fi contestată.

Astfel, persoanele care beau cafea zilnic nu vor mai avea parte de un eventual beneficiu homeopatic al acelui produs naturist și, cu toate că s-au orientat către terapii naturiste, vor beneficia de substanțele din acel produs doar la nivel chimic, nu și energetic.

Consumul de cafea va anula orice posibilitate de autovindecare a corpului nostru indiferent de varianta terapeutică aleasă prin anularea oricăror energii ce ar putea declanșa acest lucru (regulă valabilă și în cazul mentei și a produselor care conțin această substanță).

Această regulă este valabilă (din punctul meu de vedere) și pentru persoanele care merg în stațiuni pentru tratament balneologic. Apa care se regăsește în acele stațiuni balneare, fiind o apă plină de minerale și substanțe benefice organismului uman, se poate spune că este tot o APĂ HOMEOPATĂ. Astfel, recomandarea legată de consumul de cafea și mentă este valabilă și în acest caz, cel puțin pe perioada sejurului/procedurilor.

Explicația științifică pentru cafea, este următoarea:

Cofeina din cafea, (ciocolată, cacao) stimulează glandele corticosuprarenale să producă un exces de adrenalină și cortizon ce ne transmit că există un pericol de moarte, astfel încât creierul pregătește rapid corpul pentru un asemenea eveniment. Pentru luptă sau fugă.

Când te aleargă leul prin junglă (sau apare orice eveniment care pune viața în pericol) adrenalina atinge niveluri mari. Sângele este redirecționat către mușchi și „furat”de la anumite organe interne (stomac, intestin etc), care nu vor participa direct la luptă.

La nivelul creierului, sângele este redirecționat din cortexul prefrontal care se ocupă cu analiza logică, rațională a situației, către cortexul occipital responsabil de instincte pentru reacții rapide, instinctuale (dacă stai să te gândești cum poți să scapi dintr-o situație periculoasă probabil vei muri înainte de a face vreo mișcare). De aceea, cafeaua ar trebui băută doar atunci când plecăm la război, sau când în următoarele 30 de minute avem de dat o „luptă”.

De asemenea creierul pune în repaus orice alt mecanism consumator de resurse până când adrenalina revine la niveluri normale. Un astfel de mecanism este și sistemul imunitar (corpul nu are nevoie de sistemul imunitar până nu scapă de comanda de pericol).

De cele mai multe ori dacă avem anumite simptome de gripă, dureri de cap sau oboseală, ele dispar rapid după o ceașcă de cafea din cauza adrenalinei.

Nu întâmplător, din ce în ce mai des, vedem prescripții medicale cu aerosoli de adrenalină și/sau cortizon pentru simptome banale – pentru că cele 2 substanțe indică creierului să oprească temporar simptomele respective din cauza unui presupus pericol de moarte.

Putem să amintim de erupțiile pielii tratate cu cortizon, care dispar rapid pentru câteva zile, ca să revină apoi exact la formele inițiale, sau de produsele pentru răceală și gripă care conțin adaus de cofeină.

Astfel, omul care consumă zilnic cafea (uneori pe tot parcursul zilei) își ține sistemul imunitar în repaus. Mecanismele de vindecare iau o pauză, ca și cum nu ar fi suficientă adrenalina de la stresul zilnic.

Studiile făcute cu ajutorul RMN-ului arată că o ceașcă de cafea reduce fluxul sangvin către creier cu până la 50%. Și în plus, blochează receptorii pentru adenozină, un neurotransmițător care generează în mod natural senzația de oboseală și nevoia de somn. Blochează doar receptorii nu și producerea de adenozină.

Prin urmare, la 4–6 ore după cafea, receptorii deblocați vor fi inundați de o cantitate mai mare de adenozină și băutorul de cafea va deveni brusc lipsit de vitalitate, obosit și irascibil. Moment în care va simți nevoia să bea încă o cafea.

Cu timpul, consumul regulat de cafea face să crească în creier numărul receptorilor pentru adenozină (oboseală) astfel încât cafeaua de dimineață, deși va

genera un aport de energie, nu va mai putea genera starea de bine care va fi mai mică decât la un neconsumator de cafea. Rezultatul fiind epuizarea corpului și creșterea problemelor de sănătate.

Pentru cine dorește totuși să bea cafea, ideal ar fi să o facă într-o deplină stare de sănătate și rar. În orice caz, nu zilnic.

Dacă cineva crede că poate trata vreo problemă medicală, având sistemul imunitar oprit din cauza consumului de cafea, se înșeală profund.

Aceasta ar fi una din explicațiile faptului că doctorii, indiferent de terapia aleasă, au din ce în ce mai puține reușite medicale (adică oameni care să se vindece definitiv de anumite afecțiuni).

Există și varianta în care cafeaua să nu poată antidota definitiv remediile homeopate, ci doar temporar. Dacă remediul homeopat a fost bine ales și se potrivește perfect afecțiunii noastre, există și această variantă ca el să nu poată fi antidotat, ci doar oprită temporar acțiunea lui. Astfel, această antidotare, chiar dacă nu este permanentă, poate acționa pe parcursul zilei în care ea a fost băută (aproximativ 12 ore).

Bineînțeles că nu se recomandă a se bea cafea chiar dacă remediul este bine ales și nu mai poate fi antidotat deoarece, este posibil să se întâmple la fel ca în cazul

unui tratament cu antibiotice care, dacă este oprit „temporar” la jumătate, poate să nu mai aibă efect chiar dacă se continuă terapia, din cauză că i s-a dat timp afecțiunii să se obișnuiască cu acel remediu.

Deși cafeaua este lăudată, chiar de către medici pentru unele beneficii ale ei, aceeași medici spun că nu trebuie băută cafea în cazul anesteziilor. Observați cum, în cazul unor terapii alopate, cafeaua se comportă tot ca un antidot.

Alți specialiști nu recomandă cafeaua deoarece ea crește aciditatea din corpul nostru, lucru deloc indicat. A nu se confunda cu aciditatea din stomac.

Dr. Robert Young, microbiolog şi nutriţionist din Statele Unite, a studiat ani de zile aciditatea sângelui, considerând-o, alături de alţi specialişti din domeniu, principala cauză a bolilor din epoca modernă.

El afirmă:

„Nivelul pH-ului din toate materiile fluide ale organismului nostru afectează fiecare celulă din corp. Întregul proces metabolic depinde de alcalinitatea mediului.

Aciditatea crescută cronică corodează ţesuturile organismului iar, dacă nu este ţinută sub control, întrerupe activitatea şi funcţionarea celulelor, de la bătăile inimii până la circuitul neuronal cerebral. Cu alte

cuvinte, aciditatea afectează însăşi viaţa. Ea se află la baza tuturor bolilor şi îmbolnăvirilor."

DR. ROBERT O. YOUNG SHELLEY REDFORD YOUNG, Ed. Paralela 45: „DIETA YOUNG - MIRACOLUL PH PENTRU O SĂNĂTATE PERFECTĂ"

Printre specialiștii care au studiat aciditatea corpului uman (ACIDOZĂ), se numără și Dr. Robert Morse care spune:

„Este vital să menţinem echilibrul pH-ului din organism – adică un raport echilibrat între acizi şi alcali. Nivelul normal al pH-ului este cuprins între aproximativ 80% alcalin şi 20% acid. Dacă, din cauza regimului alimentar şi a stilului de viaţă, aciditatea din organism este prea mare, vom crea condiţiile de formare a unor reacţii anionice, ceea ce va conduce la formarea calculilor şi la inflamaţii."

Dr. Robert Morse: „SĂ TRĂIM SĂNĂTOS FĂRĂ TOXINE", Ed. Paralela 45, 2005, pag. 102.

<u>Concluzia:</u> N-ar fi mai bine să evităm consumul de cafea? ...mai ales în clipa când organismul nostru necesită „reparații". Alegerea vă aparține!

CAPITOLUL I

REMEDIU HOMEOPAT - PAHARUL CU APĂ

Menționez încă o dată că această metodă nu-mi aparține. Contribuția mea se referă doar la studierea și dezvoltarea acestei metode inițiale, de care am aflat întâmplător în momentul cel mai important (negativ) al existenței mele.

Redau mai jos câteva din link-urile unde am găsit această informație (2017):

- https://dokumen.tips/documents/cum-sa-produci-orice-remediu-homeopat-oricand-si-fara-nici-un-ban.html
- http://vitalitatemaxima.blogspot.com/2015/03/cum-sa-produci-orice-remediu-homeopat.html
- https://www.facebook.com/1456748071294627/posts/cum-sa-produci-ori-ce-remediu-homeopat-scris-de-scarface-la-data-de-vin-feb-05-2/1502640166705417/
- http://sanatate.catsboard.com/t510-cum-sa-produci-orice-remediu-homeopat-oricand-si-fara-nici-un-ban
- http://inteleptul-satului.blogspot.com/2013/06/scarface-remedii-homeopate.html

Voi începe prin a vă descrie direct procedura care trebuie urmată în cadrul „fabricării" unui remediu homeopat folosind metoda **„paharului cu apă" -** așa cum a fost descrisă inițial, și anume:

- Se ia o bucăţică albă de hârtie nefolosită încă, de mărimea unei cărți de vizită (dintr-un A4);

- Se scrie frumos și cu majuscule, folosind un creion (sau pix), numele complet al remediului şi diluţia lui (de exemplu: **„ARNICA MONTANA CH 9"**, **„LEDUM CH 9"**). Scrisul trebuie să fie cât mai grupat pentru a încăpea în totalitate sub pahar, el putând fi scris, la nevoie, pe două sau trei rânduri;

- Hârtia se pune sub un pahar de sticlă pe care l-am umplut aproximativ pe jumătate cu apă plată sau de la robinet (cantitatea nu contează), în așa fel ca scrisul să fie centrat;

- Se lasă paharul cu apă să stea pe această hârtie timp de 3 minute pentru ca să se activeze remediul scris de noi pe bucățica de hârtie (dacă paharul stă mai mult timp pe hârtie nu este nici o problemă);

- Din această apă se beau 3 înghiţituri care se ţin (fiecare înghițitură) câteva secunde în gură pentru a fi absorbite de mucoasă, transferul energetic având loc doar în gură. S-a demonstrat științific faptul că acea apă, dacă este introdusă direct în stomac prin intermediul unui furtun, remediul homeopatic nu se mai activează;

- Înainte şi după remediu este recomandat să nu se bea, mânca şi spăla pe dinţi măcar 30 de minute;
- Asta este tot!

Vedere de sus a paharului cu apă sub care s-a pus o hârtiuță cu cererea noastră:

Cantitatea de apă înghiţită nu contează, chiar dacă este băut tot paharul, efectul este același.

În caz că doza a fost una unică, restul de apă se varsă şi paharul se spală foarte bine cu apă mai fierbinte (peste 40 de grade) ca **să nu rămână urme ale remediului în pahar şi să nu bea ulterior altcineva din el** (o picătură din acea apă are efect).

Există o asemănare între metoda descrisă prezentată în această carte și cea a lui **José Silva** cu diferența că el recomandă a se scrie pe acea bucățică de hârtie un gând.

De exemplu: „Sunt o persoană fermecătoare; Eu radiez farmec; Radiez dragoste; Sunt o ființă luminoasă; Eu atrag oamenii; Eu sunt sănătos etc.”

Eu consider că metoda lui **José Silva** este mult prea generală și utilă doar în terapii de prevenție, când corpul nostru nu manifestă degradări vizibile.

Se observă că această metodă nu are legătură cu cantitatea de apă așa cum ar putea unele persoane să creadă, dar, la fel de importantă este și cantitatea de apă consumată pentru a ne hidrata.

Una din greșelile pe care le poate face un om este aceea de a nu se hidrata corect și la timp.

„Dacă se așteaptă până când ne este sete, în condițiile în care fluidele organismului devin vâscoase înainte de inducerea senzației de sete, atunci se pierd proprietățile generatoare de energie ale apei în cadrul celulelor deshidratate din trup. Aceasta este unul dintre motivele majore pentru care ar trebui mai degrabă să prevenim deshidratarea decât să o corectăm."

Dr. F. Batmanghelidj: „APA – Un leac miraculos",
Ed. Deceneu, 2013, pag. 34.

Dr. F. Batmaghelidj a afirmat în prima sa carte „Cartea voastră de plâns pentru apă" din 1992, că:

„o gură uscată nu este un indicator fiabil al deshidratării. Corpul semnalează lipsa apei cauzând durere. Deshidratarea produce durere și multe boli degenerative, inclusiv astm, artrită, hipertensiune,

angină, diabet zaharat la adulți, lupus și scleroză multiplă.”

Mesajul doctorului Fereydoon Batmaghelidj către lume este: „Nu sunteți bolnav, sunteți însetat. Nu tratați setea cu medicamente”.

Conform spuselor lui, **în clipa în care apare senzația de sete, confundată frecvent cu aceea de foame, deja organismul este deshidratat.**

Concluzia (din cartea doctorului F. Batmaghelidj):

„Este suficient ca oamenii să aibă grijă de corpul lor oferindu-i cât mai multă apă pentru o hidratare corectă, iar în clipa în care acest lucru nu se poate realiza indiferent câtă apă folosim, se recomandă adăugarea de puțină sare în ea pentru favorizarea osmozei, cu precădere în perioadele dintre mese când stomacul este gol (3 gr. sare nerafinată la 2.5 litri de apă – aproximativ jumătate de linguriță de sare la 10 pahare de apă).

Se mai recomandă și câte două pahare de apă înaintea meselor cu fix o jumătate de oră înainte: „Apă, nu sucuri, cafea sau ceai, care nu fac altceva decât să deshidrateze corpul” – Fereydoon Batmaghelidj.

Referitor la tendințele societății actuale de a folosi medicamentele în mod excesiv și de cele mai multe ori nejustificat, tot el spune:

„Problema este că majoritatea bolilor nu pot fi tratate cu produse farmaceutice și chimice. De asemenea, folosirea acestor produse pe termen lung poate fi periculoasă. Ceea ce fac ei este să mascheze și să reducă la tăcere manifestările vizibile ale problemei. Indiferent cât de științifice, sofisticate sau atrăgătoare par justificările pentru folosirea acestor produse chimice, adesea ele nu îndepărtează problema medicală – cu excepția folosirii antibioticelor în cazul infecțiilor. Persoanele suferind de hipertensiune care încep tratamentul cu diuretice și alte produse chimice, nu sunt vindecate. Li se spune că trebuie să continue tratamentul pentru tot restul vieții.”

Dr. F. Batmanghelidj: „APA – Un leac miraculos”, Ed. Deceneu, 2013, pag. 24.

Se poate observa cum cuvântul **tratament** este folosit în mod excesiv și nejustificat, de cele mai multe ori, tot pentru a ascunde neputința doctorilor de a trata o afecțiune.

Cum poate un medic să spună că o terapie pe care trebuie să o urmezi toată viața, este un tratament?

Mult mai corect ar fi ca, acele pastile pe care o persoană suferindă trebuie să le ia pe tot parcursul vieții sale, să fie considerate doar adjuvante (chimice), adică ceva care te ajută să mai trăiești o zi, și încă o zi, și tot așa.

Astfel, ei sunt induși în eroare că, luându-și „tratamentul” zilnic, la un moment dat, în viitor, ei se vor vindeca, blocându-le astfel orice inițiativă proprie prin încrederea totală pe care le-o insuflă acest „tratament”.

De exemplu:

- ai hipertensiune arterială, iei (toată viața) o pastilă care reglează tensiunea;
- ai diabet, faci (toată viața) insulină pentru a regla zahărul din sânge;
- ai circulația sângelui deficitară, iei (toată viața) pastile pentru fluidizarea lui;
- ... etc.

Întrebare: UNDE ESTE TRATAMENTUL ?

„Soluția pe care o oferă natura datează de sute de mii de ani. Medicamentul de sinteză chimică, a apărut în urmă cu doar 125 de ani. De la apariția medicamentelor de sinteză chimică bolile au înregistrat o creștere exponențială. În companiile farmaceutice, la interviuri, la angajare, nu se evită să se spună: „Țineți minte că noi dezvoltăm medicamente pentru a înlătura simptomele. Noi nu tratăm", spune Shane Ellison, director resurse umane."

„NUTRIȚIA ENERGETICĂ A OMULUI MODERN”, 2017, pag. 11,
Prof. Dr. Liviu ANDRONOVICI și Florentina GIONEA

Să nu credeți că doctorul ***F. Batmanghelidj*** este singurul om care vorbește despre importanța pe care o are sarea în alimentația oamenilor.

Dr. James DiNicolantonio vorbește de asemenea despre acest lucru și spune că:

„Recomandările de reducere a sării se bazează pe „înțelepciunea” moștenită, nu pe adevăruri științifice.”

„SAREA – MIT ȘI REALITATE”,
Ed. Lifestyle Publishing, 2018, pag. 23.

Revenind la metoda noastră:

Foarte important este ca paharul să fie fără nici un fel de scris pe el. Eu personal îl recomand pe cel de whisky, precum modelul de pe copertă, care este mai mare la bază și încape tot ceea ce scriem sub pahar.

Personal, la scrierea biletului, folosesc doar majuscule. Singura condiție este să se scrie corect, citeț și fără ștersături. Dacă cumva se greșește bilețelul este mai bine ca el să fie rescris.

În caz că doza trebuie repetată, apa se păstrează în pahar maximum 1-2 zile, căci apa care stă se poate strica. De aceea, dacă trebuie să luăm în continuare același remediu homeopat, după două zile punem altă apă proaspătă şi o programăm iarăși (apa veche se aruncă, se spală paharul şi se pune apă proaspătă).

Chiar dacă remediul din pahar funcţionează mai multe zile la rând, se recomandă totuşi ca cel târziu după

3 zile să se schimbe apa din pahar, programând-o iar prin scrierea unui alt bilet sau folosind același bilețel de hârtie ca mai înainte (evităm astfel ca apa să nu devină stătută).

În timpul folosirii acestei metode am observat că se poate utiliza același bilet, el având efect în continuare. Dar asta nu înseamnă că nu se poate scrie un alt bilet la fiecare schimbare a apei, remediul se activează indiferent de varianta aleasă.

Metoda are marele avantaj că oricine îşi poate face în câteva minute orice remediu homeopat numai cu o hârtie şi un pahar cu apă indiferent unde se află.

Unele persoane sunt tentate să spună că este un efect placebo, ceea ce este total greșit, deoarece metoda funcţionează atât la bebeluşi, la copii cât şi la animale de companie, care nu au ştiut că iau remedii.

Mulţi oameni mai atenţi vor remarca un gust ciudat la apa astfel preparată: ori metalic, ori stătut etc. Însă gustul nu se schimbă întotdeauna, depinde de remediu şi de diluţie.

Această metodă de fabricare pune la dispoziţia oricărui om o farmacie gratuită de remedii homeopate.

Remediul astfel fabricat funcţionează identic cu cel care este fabricat prin dizolvarea unei granule homeopate

reale, de la farmacie... dar: ***tratamentul pe cont propriu cu remedii homeopate nu este indicat.***

O să vi se pară curios că, după ce v-am zis de posibilitatea de a ne face singuri remedii homeopate, totuși ***nu recomand folosirea acestei metode (inițială) pentru a ne face singuri remedii fără a consulta un doctor homeopat.***

De ce acest lucru?

Deoarece, remediile homeopate luate aiurea pot da reacţii adverse. Chiar dacă unele persoane nu cred că au efect, ele pot da diverse reacții ale organismului care pot fi uneori chiar negative și doar un medic homeopat știe cum pot fi contracarate aceste reacții negative ale organismului cu alte remedii homeopate (reacții de altfel normale de cele mai multe ori).

Cu toate acestea, sunt doctori care nu ezită să recomande automedicația în homeopatie. Dr. Gerard Pacaud este unul dintre aceștia și o face în cartea sa „Homeopatia pentru toți”. Tot el arată importanța folosirii remediilor homeopate încă din fazele incipiente ale unei afecțiuni:

„Maladiile grave: fără a putea demonstra științific acest lucru, considerăm că remediile homeopate contribuie la prevenirea maladiilor grave dat fiind că – în cazul cancerului, cel puțin – ajută organismul să funcționeze într-o stare cât mai apropiată de cea de echilibru ideal. Principala menire a medicului homeopat

este aceea de a proceda astfel încât fiecare pacient să poată trăi, întreaga viață, fără a fi afectat de boli grave, prin reechilibrarea apărării imunitare naturale a organismului.”

Dr. Gerard Pacaud: „Homeopatia pentru toți”, Ed. Teora, pag. 9,10.

„S-a ajuns la ora actuală, ca simptome precum o mică durere de cap, de colecist, digestia greoaie a unor alimente, etc. să fie considerate ceva normal (ce se rezolva repede cu o pastilă). Pentru oameni aceste simptome nu mai reprezintă dereglări ale organismului și, cu toate că le au, ei se consideră „sănătoși”.”

Dr. Gerard Pacaud: „Homeopatia pentru toți”

Acest doctor vrea să spună că este mult mai bine să începi o terapie homeopată încă de la început, când ai doar o mică „jenă”, cum ar fi o creștere a acidității stomacului care se poate rezolva foarte ușor în această fază, întrerupând astfel degradarea spre care pornise organismul.

Observați care este problema cu terapia homeopatică și de ce lumea, folosind remedii homeopate și reechilibrând organismul prin creșterea imunității, oprind astfel trendul negativ pe care pornise organismul, nu conștientizează ce beneficii a avut de pe urma ei.

Mai exact, dacă o persoană nu oprește trendul negativ de degradare al organismului cu remedii

homeopate, cum ar fi această „minoră” creștere a acidității stomacului, el ajunge într-un final, după ani sau zeci de ani, să aibă diverse afecțiuni în faze terminale.

La ora actuală se poate observa că trendul pe care merge medicina modernă, cu toate descoperirile ei recente, nu este cel corect, căci numărul oamenilor bolnavi ce ajung în spitale este în creștere.

De aceea, recomand ca oamenii să nu mai denigreze homeopatia. În loc să se orienteze către ea atunci când au 50 de ani și află că mai au doar 2 luni de trăit să se orienteze către terapii homeopate încă de la vârsta de 20 de ani, când organismul prezintă doar mici dereglări ale funcționării sale. Astfel, prin întărirea sistemului imunitar, putându-se ajunge la vârste mult mai înaintate fără mari probleme medicale.

Chiar și Dr. Gerard Pacaud face referire în această carte la teoria referitoare la „memoria apei” enunțată de Jacques Benveniste care arată vederile înguste ale comunității științifice moderne care, în loc să încurajeze aceste studii pentru a clarifica lucrurile, le respinge din start.

Recomand cartea „Homeopatia pentru toți” a Dr. Gerard Pacaud, pentru simplitatea cu care este scrisă.

Pentru cei ce doresc să aprofundeze domeniul homeopatic, o variantă bună ar putea fi și cartea

doctorului Ruggero Dujany „MANUAL PRACTIC DE HOMEOPATIE”, Ed. Polirom, 2005.

Este de la sine înțeles că nu sunt singurele cărți despre homeopatie la care trebuie să vă rezumați. Ține doar de cât și ce doriți să studiați.

Experiența mea cu domeniul homeopatic a fost una negativă până să-l întâlnesc pe doctorul Adrian Dumitrescu.

Am întâlnit doctori care mi-au dat remedii la grămadă și fără pauzele dintre remedii, atât de necesare pentru ca ele să lucreze, care nu au făcut altceva decât să mă termine, să ajung la un punct în care simțeam că viitorul meu era foarte incert.

Acești „doctori homeopați”, văzându-mă un caz mai special au preferat să renunțe la tratarea mea, dându-mă pur și simplu afară din cabinet și lăsându-mă să mă descurc singur. Cu ce mă încălzea pe mine faptul că ei nu mi-au luat bani pe consultație dar “**m-au lăsat în voia sorții**” ...fără a putea întrezări nicio soluție, deoarece le încercasem pe majoritatea (alopată, acupunctură, naturistă).

Aș putea spune că întâlnirea mea cu acest om minunat, doctorul homeopat Adrian Dumitrescu, a fost o răscruce în viața mea și a făcut posibilă continuarea existenței mele. De aceea, îi mulțumesc din suflet pentru dăruirea cu care practică meseria de doctor homeopat și

puterea de a nu ceda în fața greutăților (pacienților) care, din cauza afecțiunilor lor, pot să aibă un comportament nu tocmai coerent, fiindu-le afectată partea psihică. El a fost singurul doctor care nu a renunțat să mă trateze și nu m-a dat afară din cabinet, indiferent cât de greu i s-a părut cazul meu.

Încă de la primul remediu homeopat recomandat de dânsul, efectele pozitive nu au întârziat să apară, oferindu-mi astfel un „moment de respiro" în cadrul suferinței mele, făcând posibilă continuarea studiului individual al homeopatiei și implicit a metodei de față și a diferitelor variante de folosire a ei.

Un lucru bun găsesc că s-a întâmplat totuși în acea perioadă în care „colindam" pe la diverși doctori. Prin această întâmplare se poate vedea multitudinea de afecțiuni ce pot fi tratate pe cale homeopată, suferințe la care medicina clasică doar visează că ar putea să le vindece.

Eu am făcut parte dintre persoanele care erau sensibile la radiaţiile electromagnetice generate de telefoanele mobile. Mai exact, anumite modele de telefoane mobile (nu toate) îmi provocau dureri de cap foarte mari şi dacă nu mă îndepărtam la cel puţin 10 metri de respectivul telefon, după câteva zeci de minute apărea o senzaţie de greaţă care, dacă radiaţia persista, ducea implicit la vomă. Am avut această problemă timp

de 25 de ani, ea apărând odată cu dezvoltarea telefoniei mobile.

Cum am rezolvat această problemă care cu fiecare an se acutiza din ce în ce mai mult? O să rămâneţi surprinşi de rezolvare la fel cum am fost şi eu!

În urma recomandărilor unui doctor homeopat, în perioada în care doctorii mă îndopau cu remedii homeopate, printre multele remedii ce trebuia să le iau la intervale foarte scurte de timp, s-a aflat şi remediul **„CINA CH 30”**. Raportat la afecţiunea pentru care mi-a fost indicat acest remediu pot spune că nu a avut nici un efect dar, la câteva ore după ce am luat prima doză de cinci granule am constatat că, după o durere uşoară de cap şi ochi, **mi-a dispărut sensibilitatea la radiaţia telefoanelor mobile!**

Aşa am rezolvat în doar câteva ore, din pură întâmplare, cu ajutorul homeopatiei, o afecţiune care mă chinuia de 25 de ani şi care îmi afecta viaţa.

Bineînţeles că acest lucru a ţinut şi de norocul de a folosi un remediu care, chiar dacă nu a ajutat afecţiunii mele, a avut succes în eliminarea sensibilității ce o aveam la radiaţia provenită de la telefoanele mobile.

De ce noroc? Fiindcă este sigur că dacă mergeţi la un medic homeopat şi îi spuneţi că aveţi sensibilitate la radiaţiile electromagnetice, nu o să ştie ce remediu să vă recomande şi asta doar presupunând că el vă va crede.

Este foarte adevărat şi faptul că acest remediu, având în vedere că la 10 persoane cu aceeaşi afecţiune se pot prescrie 10 remedii diferite, poate să nu funcţioneze la alte persoane chiar dacă au aceeaşi sensibilitate la radiaţia provenită de la telefoanele mobile, așa cum am avut eu. De aceea, acest remediu nu poate fi recomandat în toate cazurile de sensibilitate la radiații electromagnetice.

Dacă stau să mă gândesc bine, poate ar trebui să le mulțumesc chiar și acelor doctori homeopați care, prin atitudinea lor "superficială", au făcut ca eu să rămân împreună cu „Universul", să mă descurc singur, făcând posibilă apariția acestui studiu empiric al unei metode folosite deja, dar foarte puțin analizată.

Regăsindu-mă în această situație, mi-am pus întrebarea: ***„dacă toată lumea vorbește (chiar și oamenii de știință) despre energia "universului", cât de mare și nemărginită este și cum ne înconjoară de pretutindeni, oare nu poate să-mi transmită și mie un pic din acea energie?"***

Bineînțeles că se punea problema, cum poți cere asta?

Astfel mi-a venit ideea de a adapta metoda „paharului cu apă" prin care se pot face remedii homeopate, formulând cereri directe către "Univers" prin care-i ceream astfel, să fie medicul meu personal.

Și ce să vezi!

Lucrul acesta chiar a funcționat. Așa am găsit un „MEDIC” care să nu dea bir cu fugiții când dau de greu.

Așa a început „colaborarea” mea cu „Universul”.

Observați cum, și în cazul meu precum și al altora, doar o durere mare poate schimba caracterul omului și drumul lui în viață.

Aceasta a fost răscrucea mea de drum care m-a determinat să studiez domeniul medicinii homeopate, făcând posibilă apariția acestui studiu despre cum se pot face cereri, pentru însănătoșire, către „Univers”.

În cazul folosirii acestei metode, este necesară studierea homeopatiei pentru a se cunoaște modul de administrare a remediilor, când și cum se iau, dar folosind-o, scăpăm cel puțin de stresul de a ghici ce remediu trebuie luat, lăsând asta în seama medicului universal care este „Universul” și care știe ce remediu ne trebuie pentru tratarea diverselor dureri, așa cum îi transmitem prin intermediul bilețelului de hârtie.

Notă:

Metoda de față prin care se pot realiza remedii homeopate folosind paharul cu apă funcționează și în cazul remediilor florale Bach – se scrie „Remediu Bach" și se adaugă numele remediului.

Folosind metoda paharului cu apă, se pot „prepara” remedii florale cu potențe (diluții) mult mai mari decât cele folosite uzual (CH 3).

Notarea CH este explicată detaliat în capitolul 5.

CAPITOLUL II

MATERIALIZAREA UNEI CERERI CĂTRE “UNIVERS” FOLOSIND PAHARUL CU APĂ

Medicina homeopată nefiind imuabilă din cauza medicilor care nu reușesc întotdeauna să ghicească remediul care ni se potrivește cel mai bine, am fost nevoit să mă gândesc la ce alternative am și, într-un moment de acutizare a afecțiunilor mele, mi-a venit această idee:

„Dacă în locul numelui remediului homeopat scriu că doresc un remediu care nu se regăsește în nomenclatorul homeopatic?”

Punându-mi această întrebare și ajungând la concluzia că ar putea să-mi facă bine un anumit remediu, l-am cerut „Universului” folosind metoda paharului cu apă.

Prin urmare, am luat o bucățică de hârtie și am scris remediul dorit: **„FLORĂ INTESTINALĂ CH 9”** pe care l-am pus sub un pahar cu apă. După 3 minute am băut trei guri din acea apă și am rămas surprins de faptul că, acest

remediu pe care eu mi l-am dorit, s-a materializat în paharul cu apă, efectele neîntârziind să apară.

Modificările acustice, legate de sensibilitatea mea la remedii homeopate nu au întârziat să apară, dovadă clară a faptului că el s-a materializat și activat în momentul în care am băut acea apă. Efectele, care trebuiau să arate că el este ceea ce-mi trebuia, au apărut la aproximativ câteva zeci de minute, fiind foarte asemănătoare cu cele ce apăreau atunci când luam probiotice (din farmacie). Numai că de această dată nu a trebuit să le mai cumpăr de la farmacie.

Astfel, forțat de împrejurări nu tocmai bune, am descoperit că această variantă, prin care se pot face remedii homeopate cu paharul cu apă, funcționează chiar și atunci când ne dorim ceva ce nu apare în nomenclatorul homeopatic.

Pentru a vedea importanța studiilor empirice, putem face o paralelă între probiotice și modul în care ele sunt recomandate de către medicina alopată.

Aceste probiotice, după cum se știe, sunt recomandate în diverse situații medicale pentru protejarea florei intestinale, dar niciodată în urma vreunei analize specifice. În momentul actual, cel puțin în România, nu există o analiză de laborator care să arate necesitatea folosirii unui probiotic anume.

Cu alte cuvinte, în lipsa acestei analize, nu se cunoaște exact ce anume este deficitar în flora intestinală, pentru ca acea deficiență să poată fi

remediată. Întotdeauna recomandarea doctorilor se face în funcție de afecțiunea tratată și mai ales de experiența lor personală acumulată în decursul timpului, ceea ce intră tot în categoria studiilor empirice bazate pe practici medicale.

Am făcut această paralelă, deoarece este posibil ca anumite persoane să fie contra acestor studii empirice, chiar dacă ele sunt folosite, după cum am arătat și în medicina alopată.

Aceasta a fost prima mea experiență cu această nouă variantă prin care am cerut „Universului" un remediu homeopat pentru una din problemele mele, fără ca el să se regăsească în nomenclatorul homeopatic. A fost momentul în care am realizat că, această metodă este ceva mult mai complex, care ne dă posibilitatea de a cere „Universului" ce ne înconjoară orice remediu ne dorim, cu condiția ca ceea ce ne dorim să se potrivească cu realitatea noastră medicală.

Bineînțeles că, până să ajung la exemplele expuse în această carte, au fost mult mai multe încercări. Dacă cineva este interesat să audă toate aceste variante încercate de mine și are timp, sunt oricând dispus să discut pe această temă.

Pentru simplificarea acestui studiu, am ales să scriu doar despre modelele (textele) cele mai importante care au funcționat.

În acea perioadă mă simțeam fără vlagă și foarte obosit. Dacă făceam un efort mai intens timp de cinci minute, trebuia să mă așez, deoarece începeam să amețesc și-mi lua o jumătate de oră să-mi revin. Acest lucru se traduce printr-o acută lipsă de energie.

Fiind în acea stare, m-am gândit la un moment dat, ce ar fi să scriu pe un bilețel cuvântul **„VITAMINE”** pe care să-l pun sub un pahar cu apă?

Poate nu credeți dar, din acea zi nu am mai fost obosit și am avut energie să fac orice am dorit. Acest remediu l-am luat doar două zile dar efectul lui a fost permanent de la acea dată. În cazul acestui remediu, apa a avut un gust puternic de medicamente. Parcă cineva dizolvase în acea apă o pastilă de vitamine.

Notă:

Dacă cineva încearcă remediul **„VITAMINE”** dar nu are o lipsă vizibilă de energie în corp, este foarte posibil să nu-și dea seama dacă el s-a materializat (în apă), plusul de vitalitate fiind singura constatare în cazul acesta.

Un lucru este curios, dacă tot vorbim despre vitamine. Faptul că există un remediu ce nu s-a activat indiferent de câte ori s-a încercat crearea lui!

Se poate argumenta prin faptul că poate organismul meu nu avea nevoie de el și de aceea el nu s-a activat. Posibil, dar mă simțeam foarte bine atunci când el era administrat în variantă alopată.

Este vorba de vitamina C.

Curios, deoarece am folosit metoda paharului cu apă pentru a-mi face, sub formă de remedii homeopate, anumite vitamine singulare or complexe, și ele s-au materializat întotdeauna. Remedii precum **„VITAMINA K”** ori **„MULTIVITAMINE”** au funcționat perfect.

În schimb, remediul **„VITAMINA C”** nu a funcționat. Sunt chiar curios, dacă printre persoanele care o să citească această carte va fi cineva care are nevoie și curiozitatea să facă acest remediu și dacă i-a reușit.

În continuarea poveștii noastre, putem vorbi despre perioada în care abia mă țineam pe picioare din cauza lipsei de control al mușchilor.

Această lipsă de control a fost rezolvată după ce, printre multele cărți citite în acea perioadă, s-a numărat și cartea ***„Vindecă-te singur cu sărurile vieții, Ed. Dharana, 2013” scrisă de Gerhild Balosan***, ce o recomand cu căldură spre a fi citită și aplicată mai ales în prevenție, când organismul nostru prezintă doar o ușoară carență ce poate fi ușor restabilită folosind remedi homeopate.

Din această carte am aflat de existența **sărurilor vieții** (sărurile Schüssler), care sunt de fapt tot niște diluții ale unor substanțe, dar de valoare mică.

După studierea și altor informații de natură medicală, am ajuns la concluzia, nu numai logică ci și prin observarea anumitor simptome personale în anumite

condiții, că problema ce o aveam era lipsa calciului din organism.

Se știe că mușchii sunt controlați de nervi folosindu-se, printre altele, și de calciu. Dacă el începe să fie deficitar în organism, apar unele probleme printre care și această lipsă de control al mușchilor, în cazul meu al mușchilor picioarelor.

Am încercat să explic acest lucru doctorului homeopat la care încă mergeam în acea perioadă în speranța că va avea o recomandare în această direcție, dar el mă trimitea să fac analiza de calciu de parcă nu știa că, dacă organismul are nevoie de calciu și nu-l găsește, el va începe să-l scoată din oase, acest deficit ar fi ieșit la analize abia după ce deja ar fi fost prea târziu și el ar fi început să lipsească foarte mult din oase. Adică mult prea târziu, după instalarea osteoporozei.

Astfel, nevrând să aștept ca el să lipsească și din oase, citind această carte scrisă de Gerhild Balosan, analizând toate informațiile din ea, am concluzionat că o bună variantă de încercat ar fi **„Calcarea phosphorica D 12”**. Însă am optat pentru varianta remediilor cu diluții CH, în acea perioadă încă oscilând între metoda paharului cu apă și granulele homeopate.

Deoarece diluțiile CH sunt jumătate din diluțiile D (diluția D 12 este egală cu diluția CH 6), am optat pentru remediul homeopatic **„Calcarea phosphorica CH 5”**.

Recunosc că hotărârea să iau acest remediu îmi aparține în totalitate și, cu toate că nu se recomandă automedicația nici în domeniul homeopatic, neavând altă variantă, am optat pentru încercarea ei.

Astfel, am luat acest remediu timp de cinci zile, câte cinci granule. Faptul că el este eficient s-a resimțit încă din prima zi când, nu am mai avut probleme de control al mușchilor de la picioare. Și la acest remediu efectele au persistat, iar după cele cinci zile n-a mai fost necesară reluarea administrării lui.

Așa am ajuns la concluzia că nu este nevoie să iei neapărat remedii homeopate cu diluții înalte pentru ca efectul lor să fie de lungă durată, cum ar fi de exemplu cele cu CH 200 care se spune că au efect timp de 6 luni.

Un alt exemplu din cartea scrisă de Gerhild Balosan, care s-a potrivit perfect persoanei mele (conform descrierii din carte), a fost remediul homeopat **„Calcarea fluorica CH 5"**. Primul simptom benefic a fost după două zile când am observat că sensibilitatea dinților, ce o aveam mâncând fructe acide, s-a redus considerabil.

Acestea sunt câteva exemple despre cum am putut eu, prin intermediul acestei ramuri alternative a medicinii, care este homeopatia, să-mi revin treptat, treptat.

După aceste experiențe personale cu remediile realizate prin folosirea metodei paharului cu apă, care au

fost de un real ajutor, am început să mă gândesc și la alte posibile variante de funcționare a acestei metode.

Astfel mi-am pus întrebarea:

„Dacă în locul numelui remediului homeopat scriu că doresc un remediu pentru o durere din corp?”

Această nouă variantă prin care am cerut „Universului” un remediu „homeopat” pentru o anumită durere din corp, fără ca eu să menționez ce remediu este și mi-ar fi necesar, a funcționat perfect.

A fost momentul în care am realizat că această metodă poate ajuta corpul nostru să înceapă să se repare singur, la fel cum se întâmplă și în cazul remediilor homeopate, dar de data aceasta folosind „Universul” pe post de doctor personal, căruia i-a fost făcută o cerere prin intermediul cuvintelor scrise pe o hârtiuță.

Cine cunoaște mai bine decât „Universul” ce remediu este necesar corpului nostru pentru ca el să înceapă să se vindece?

Astfel, prin practicarea acestei metode și studierii diverselor reacții ale corpului, în funcție de cererile făcute „UNIVERSULUI”, am ajuns să fiu convins că această modificare a metodei inițiale este viabilă, reală și funcționează fără a mai fi necesar consultul unui doctor homeopat, eliminând astfel posibilitatea ca acesta să greșească remediul. Cine altcineva, în afara „Universului”, poate ști fără a risca să greșească, ce remediu se potrivește perfect afecțiunii noastre?...

Această nouă variantă de terapie este metoda pe care eu o folosesc în mod curent, ea derivând din metoda inițială prin care se fabricau remedii homeopate folosind un pahar cu apă, și anume:

„În loc să scriem numele remediului homeopat, pe care nu-l cunoaștem întotdeauna, să scriem că dorim un remediu pentru un organ sau o durere a unei părți a corpului nostru."

Această variantă este perfect funcțională, oferind beneficiul unui remediu necesar pentru sănătatea noastră dar mai ales, exclude posibilitatea ca el să fie greșit, așa cum se poate întâmpla în cazul în care el este recomandat de către un doctor homeopat.

Așa cum nu există om perfect, tot așa nu există nici doctor homeopat perfect fiind posibil ca, din cauza naturii umane, el să nu fie foarte inspirat atunci când recomandă anumite remedii. Prin această metodă se exclude exact această posibilitate de a greși un remediu.

Pentru exemplificare, în continuare se poate observa forma textului de pe bilețelul de hârtie ce va fi pus sub paharul cu apă: **„REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP"**.

Primele două cuvinte rămân întotdeauna neschimbate, urmate de zona sau organul care ne doare.

Având în vedere că foarte multă lume are episoade cu dureri de cap, această cerere este poate cea mai

simplă variantă prin care se poate testa, rapid și ușor, dacă metoda de față este reală.

Nu trebuie să ne sperie faptul că ceea ce dorim să se materializeze în paharul cu apă necesită scrierea unui text mai lung. El poate fi scris chiar și pe două sau trei rânduri. Atâta timp cât se păstrează o logică în cererea noastră, remediul se va materializa.

Eu personal, consider că cererile noastre făcute „Universului", în clipa în care ele se materializează în paharul cu apă, nu sunt altceva decât tot remedii homeopate, mai ales dacă ținem cont că regulile pentru folosirea lor se regăsesc și în homeopatie. Remediul astfel realizat face parte din clasa remediilor homeopate și se bazează tot pe caracteristica organismului nostru de a genera anumite frecvențe la ingerarea lor.

Cum se materializează un anumit remediu în paharul cu apă și cine ni-l transmite? Nu se știe exact. Cert este doar faptul că această metodă funcționează, acest lucru fiind dovedit din practica folosirii lui. Personal cred că are legătură cu energia universului care este pretutindeni în jurul nostru.

O să folosesc termenul de „Univers" atunci când voi face referiri la energia care face posibilă această materializare a unor elemente homeopatice într-un simplu pahar cu apă, energie care nu știm exact ce este,

de unde provine, ce o generează, dar care știm că ne înconjoară și, în cazul de față, o putem folosi chiar în beneficiul nostru. Am evitat folosirea termenilor precum: Creator, Atotputernic, Divinitate etc., deoarece această metodă are efect indiferent de religia persoanei respective.

În continuare o să vă arăt cum fiecare dintre voi poate deveni un mic terapeut pentru propria lui persoană, folosind „Universul" pe post de doctor personal.

A nu se înțelege că recomand să nu se mai ducă nimeni la doctor, mai ales că această terapie poate fi făcută în paralel cu medicina alopată. În cazul în care aveți urgențe medicale, recomandarea mea este să vă duceți negreșit la doctor, care vă poate pune pe „linia de plutire" și abia apoi (chiar în paralel cu medicația alopată) puteți începe și această terapie.

Practicarea în paralel a medicinii alopate și a celei homeopate poate fi benefică și să ducă la o accelerare a vindecării. Singur corpul dumneavoastră o să vă spună când nu mai este necesar să luați anumite medicamente.

Recomandarea mea, referitoare la medicamente este: ***„Dacă nu ați avut niciodată o anumită suferință, nu luați medicamente cu scop preventiv pentru ceva ce nu aveți".*** Această recomandare o puteți întâlni și la unii medici care sunt preocupați de sănătatea omului și nu doar de profit. Eu sunt în totalitate de acord cu această

recomandare, observând abuzul de medicamente care are loc la ora actuală.

O altă regulă constatată în cursul acestui studiu este aceea că:

„În textul de pe bilet nu se pot cere remedii pentru un diagnostic medical.”

Toate variantele, în care s-a încercat acest lucru scriindu-se pe bilețelul de hârtie un diagnostic medical, nu au funcționat.

De exemplu, dacă ne doare capul am putea fi tentați să scriem pe acel bilețel: „REMEDIU PENTRU MIGRENĂ”. Din experiența acumulată în urma folosirii metodei, s-a constatat nefuncționalitatea acestei variante. În schimb, putem scrie pe acea hârtiuță: **„REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP”**. Aceasta este o regulă generală dar nu exclud posibilitatea ca, la anumite afecțiuni, această metodă să funcționeze și dacă scriem denumirea ei oficială (din nomenclatorul medical alopat).

Astfel, dacă suntem răciți, ne curge nasul și tușim, nu este indicat a se scrie pe acea hârtie: „REMEDIU PENTRU RĂCEALĂ”. În schimb putem scrie: **„REMEDIU PENTRU SECREȚIA NAZALĂ”**, pe care să-l luați în fiecare dimineață timp de 5 zile (la nevoie și seara).

Si mai bine este dacă îi dăm acestui remediu și o „putere”, scriind: **„REMEDIU PENTRU SECREȚIA NAZALĂ CH 7”** (notarea CH este explicată detaliat în capitolul 5).

Se observă astfel cum remediul cerut de noi este pentru un efect al răcelii și nu pentru cauza în sine, dar nu trebuie să ne facem griji. „Universul” știe că pentru a nu ne mai curge nasul, el trebuie să ne transmită un remediu pentru răceală ce conduce implicit și la remedierea acelei secreții nazale. El este un „Doctor Universal” care cunoaște acest lucru.

Observați cum în text a apărut o notație nouă, un „CH” urmat de un număr. Această notare este folosită în homeopatie și se referă, așa cum spuneam la începutul cărții, la „puterea” remediului.

Remediului materializat în urma cererii noastre către „Univers”, fiind tot un remediu homeopat, avem posibilitatea să-i dăm anumite „puteri” exact ca în homeopatie, în funcție de nevoile noastre.

Alegerea „puterii” (diluţiei) unui remediu, a fost şi este încă o controversă mare în homeopatie. Putem însă ține cont de câteva reguli generale în alegerea valorii ei, ca de exemplu:

- **La afecțiuni recente, acute, se folosesc remedii homeopate cu „puteri mici”, cum ar fi CH 5, CH 7, CH 9.**

- **La afecțiuni cronice se folosesc remedii homeopate cu „puteri mari”, cum ar fi CH 15, CH 30 (sau mai mari).**

<u>Atenție!</u>

Regula de mai sus se poate schimba total când:

- **La afecțiuni recente, acute, intensitatea afecțiunii este mare. În acest caz se folosesc remedii homeopate cu „puteri mari”, CH 15 sau CH 30.**
- **La afecțiuni cronice, în care forța vitală a corpului este mică, se folosesc remedii homeopate cu „puteri mici”, cum ar fi CH 5, CH 7 sau CH 9. Un CH mare dat la un bolnav cronic poate cauza probleme de sănătate ori să nu aibă nici un efect deoarece corpul nu are energia necesară să răspundă la diluții mari.**

De exemplu, dacă avem o afecțiune apărută recent (zile) se folosește CH 5 sau CH 7. Dacă aceste remedii nu au efect se poate trece și la CH 9. Pentru afecțiuni care au deja o vechime de câteva luni sau chiar mai mult, se folosește CH 15. În cazul în care vorbim de afecțiuni cronice cu trecut îndelungat (ani de zile), se folosește CH 30 sau mai mult (CH 200).

În homeopatie, din cauză că un remediu are un efect cu atât mai mare cu cât el a fost diluat şi potenţat mai

mult, reacțiile acelui remediu pot fi mai ample și mai profunde, putând apărea diverse reacții nedorite ce trebuie combătute cu alte remedii. Astfel, remediile homeopate cu „puteri” mai mari de CH 30 (CH 200, 1M etc.) necesită o cunoaștere mai profundă a domeniului homeopatic și este indicat, în lipsa acestei cunoașteri, ca ele să fie folosite doar la recomandarea unui doctor homeopat, din cauza perioadei mai mari în care ele își pot face efectul.

Ca regulă generală, perioada pe care un remediu poate acționa este legată de “puterea lui”.

De exemplu:

- CH 5 acționează câteva ore,
- CH 7 acționează o zi,
- CH 9 acționează câteva zile,
- CH 15 acționează două săptămâni,
- CH 30 acționează 30 de zile,
- CH 200 acționează câteva luni.

Aceasta este o regulă generală, nu universală. De aceea, de multe ori este greu de ghicit potența (CH) optimă necesară în cazul fiecărui remediu. Chiar și o „putere” cum este CH 5, luată într-o singură doză, se poate întâmpla să acționeze mai mult timp, exact cum ar face un remediu homeopat cu CH 200.

Nu se poate ști întotdeauna cum reacționează corpul nostru la unele remedii. Fiecare persoană fiind unică

poate reacționa, de la caz la caz, diferit de regula generală, în funcție și de afecțiunile ei. Alegerea „puterii” unui remediu este o artă care necesită experiență și intuiție.

Factorii de care mai trebuie să ținem cont și care determină alegerea unei anumite diluții (puteri) sunt:

- Vitalitatea persoanei: o vitalitate bună suportă diluţii mari, o vitalitate scăzută cere diluţii mai mici;
- Vârsta;
- Nivelul de afectare: afecţiunile organice îndrumă spre potenţe mai mici, cele fiziologice spre potenţe medii, cele psihice spre diluţii mari;
- Nivelul de profunzime vizat: cu cât se doreşte o acţiune mai profundă şi mai durabilă în timp, cu atât se urcă pe scara „puterilor”;
- Perioada de apariție a simptomelor: afecţiunile acute (zile) potenţe mici (CH 5, CH 7, CH 9), afecţiunile cronice (luni sau ani de zile) potenţe mai mari (CH 15, CH 30).

Din proprie experiență, folosind metoda expusă în această carte, am constatat că:

„În momentul în care nu scriem nici o „putere” (CH) la terminarea cererii noastre către „Univers”, remediul respectiv care se materializează în apa din paharul nostru are implicit valoarea aproximativă de CH 5.”

Această regulă a rezultat în urma diverselor variante, testate personal, și a reacțiilor avute în urma folosirii acestor „remedii” materializate.

<u>Foarte important:</u>

- Atunci când cineva se orientează către domeniul homeopatic, chiar și în varianta în care se optează pentru a merge la un doctor homeopat, se recomandă <u>folosirea unui carnețel</u> în care să se scrie toate simptomele nou apărute după luarea unui remediu homeopat. Acest lucru este de un real folos atunci când, doctorul sau chiar noi, trebuie să analizăm beneficiile unui remediu pentru a evita ca ele să fie trecute cu vederea. Cu această ocazie se va dezvolta spiritul de observație al corpului nostru. Din experiența personală, pot afirma că foarte multă lume nu este atentă la diversele modificări ce apar în corpul lor, mai ales dacă acestea sunt mici.

- Pentru acurateţea acţiunii noastre trebuie să existe o pauză de cel puţin o zi între aceste remedii (realizate prin folosirea paharului cu apă) în care să fim atenţi la posibilele efecte ce pot apărea asupra corpului nostru, în felul acesta putându-ne da seama dacă un remediu are efect sau nu. Dacă totuși ele nu apar, e posibil ca remediul să nu se fi materializat din cauza formulării incorecte a cererii noastre şi se recomandă

o nouă încercare, ziua următoare, căutând altă variantă textuală pe care să o scriem.

- Recomand ca perioadele dintre acțiunea unui remediu și pauza dintre ele să fie de minim 7 zile cu 7 zile pauză, deoarece nu întotdeauna faptul că acel remediu lucrează este vizibil. De aceea, trebuie să mergem pe ideea că el funcționează. Dacă el nu funcționează, nu pierdem altceva decât timp, dar dacă funcționează și noi nu ne dăm seama, îi dăm timp ca să lucreze.

În afară de alegerea remediului şi a „puterii" potrivite, un rol important îl joacă perioada cât trebuie să luăm remediul respectiv și intervalul între dozele date. Putem alege dintre o multitudine de variante care nu vor face mai ușoară această alegere, deloc simplă. Şi aici există reguli dar şi multe excepţii.

Eu folosesc, în general, una dintre schemele de tratament ale doctorului homeopat Adrian Dumitrescu, care se potrivește cel mai mult cu diversele terapii homeopatice, având succes chiar și în cazul meu. Această schemă o folosesc cu predilecție pentru eficacitatea ei.

În cadrul acestei scheme de tratament se ia un remediu timp de 7 sau 10 zile, după care se face pauză 7 sau 10 zile. Bineînțeles că această schemă nu este universală, ea putând diferi de la caz la caz.

De exemplu, altă variantă la fel de bună este cea a doctorului Arthur Lutze care dădea o doză la un interval de cel puțin 3 luni și căreia îi lăsa timp să-și facă efectul.

Altă variantă este aceea în care se ia același remediu o dată pe săptămână, atâtea săptămâni câte sunt necesare pentru a nu mai simți nici un efect al lui atunci când este administrat, urmând ca pentru una sau două săptămâni să se facă pauză înainte de administrarea unui alt remediu.

Acestea sunt doar câteva exemple mai importante de scheme terapeutice. Ele sunt mult mai numeroase și pot diferi de la caz la caz, de la persoană la persoană.

Foarte important, în momentul în care se optează pentru medicina homeopată, trebuie să fie cunoscut modul general de acțiune al remediilor.

Legea lui Hering spune că bolile se vindecă:

- din interior spre exterior;
- de sus în jos;
- dispar în ordinea inversă celei în care s-au manifestat

Studierea domeniului homeopatic devine obligatorie mai ales în cazul folosirii metodei paharului cu apă.

Remediile homeopate, în momentul în care găsesc un dezechilibru în corpul nostru și încep să lucreze asupra lui, nu fac altceva decât să scoată la suprafață toată suferința existentă în interiorul nostru. Sensul fiind din interior către exterior. De aceea, în momentul în care se

întâmplă acest lucru, este posibilă apariția pe piele a unor pete, bubițe, erupţii însoţite de mâncărimi intense.

În acest caz, **<u>homeopatia interzice cu desăvârșire folosirea unguentelor ce conțin cortizon</u>** care nu fac altceva decât să inverseze acest sens și să introducă afecțiunea înapoi, în interiorul corpului nostru.

Orice doctor homeopat o să vă spună că, apariția acestor simptome vizibile pe pielea noastră, este un lucru nu numai normal dar este chiar de dorit și nu înseamnă altceva decât faptul că organismul începe să se curețe în profunzimea lui. Acest fapt se poate observa la unele persoane care au preferat această variantă terapeutică. Nici chiar eu nu am fost ocolit de această reacție a organismului, care a apărut în timpul folosirii metodei descrisă în această carte.

Recomandarea este ca, în momentul apariției acestor manifestări precum bubițe, ori erupţii însoţite de mâncărimi intense, să se folosească unguente ce nu conțin cortizon, cum ar fi SUDOCREM sau CUTADEN, ele fiind recomandate de doctorul Adrian Dumitrescu în clipa în care soția mea s-a confruntat cu aceste reacții ale pielii. Nu sunt singurele creme ce pot fi folosite, dar mare grijă la alegerea lor. Și mai bine ar fi, dacă nu sunt foarte deranjante aceste erupții, să nu se folosească nici un fel de cremă.

În cazul meu, această reacție a apărut în momentul în care am folosit un bilețel pe care am scris **„REMEDIU PENTRU INTOXICAȚIE CU METALE GRELE CH 7”**.

Acest remediu, pe care l-am luat timp de 14 zile, a produs o reacție asemănătoare cu cea descrisă mai înainte. La câteva zile după luarea acestui remediu, a început să mă mănânce foarte tare pielea de deasupra gleznelor concomitent cu o durere acută a unghiei de la degetul mare al piciorului stâng. La început m-am gândit că poate aveam o unghie încarnată dar nu se prea potrivea, deoarece acea durere se acutiza dacă atingeam acea unghie pe centrul ei de sus în jos. Ulterior, după alte câteva zile, a apărut deasupra gleznelor și un grup de bubițe ca cele care apar când cineva face urticarie, concomitent cu colorarea unghiei de la deget (pe partea ei interioară) într-o culoare cenușie.

O explicație logică ce ar putea fi formulată în acest caz ar fi aceea că, în momentul când corpul a primit comanda să elimine metalele grele din corp, nu a găsit alt loc pe unde să facă această eliminare decât unghia mea de la picior și automat, întâmpinând un obstacol, disconfortul a fost mai mare.

În cazul acestui remediu am ales varianta CH 7, deoarece se știe că, atunci când metalele grele încep să se pună în mișcare spre a fi eliminate, ele creează unele reacții neplăcute pentru organism și implicit pentru persoana în cauză (creând simptome ca de intoxicație) și am vrut ca ele să fie cât mai ușor de suportat.

Observați cum trebuie să fim foarte atenți la toate simptomele care pot apărea, în timpul sau după folosirea unui remediu, care ne pot indica dacă acel remediu s-a

activat și a comandat corpului nostru să înceapă vindecarea. Pot spune că, orice durere care până în acel moment nu a fost resimțită niciodată, poate fi atribuită remediului luat.

<u>Exemple de simptome care apar în urma unui remediu:</u>

- ❖ modificări ale poftei de mâncare,
- ❖ modificări ale volumului de urină sau a culorii ei,
- ❖ modificări ale scaunului, a consistenței lui,
- ❖ modificări ale somnului,
- ❖ modificări de greutate,
- ❖ modificări de comportament,
- ❖ diverse dureri, trecătoare sau cu efect prelungit,
- ❖ etc.

Modificările pot fi nenumărate. Totul este ca noi să fim atenți la ele, având astfel posibilitatea luării la cunoștință a faptului că remediul luat s-a activat în corpul nostru sau nu. Foarte puține persoane sunt atente la aceste detalii. De aceea, chiar și doctorilor homeopați le este uneori greu să ia o hotărâre corectă în lipsa acestor elemente ajutătoare.

De cele mai multe ori, chiar dacă organismul transmite diverse semnale că ceva nu este în regulă cu el, oamenii nu le consideră importante. De aceea se întamplă ca mulți dintre ei să ajungă târziu la doctor când, de cele mai multe ori, nu se mai poate face nimic.

De ce am luat acest remediu expus mai sus? Simplu.

La ora actuală aproape toată lumea poate fi intoxicată cu metale grele care pot proveni din apă, din aer, din produsele folosite în alimentație, a modului în care ele sunt produse și în mod special din peștele oceanic.

Această dezintoxicare a metalelor grele, indiferent de metoda aleasă, ar trebui făcută o dată pe an conform spuselor Dr. Dietrich Klinghardt și Dr. Patricia Kane. Acești doctori au recomandat, în cadrul unei conferințe de la Zürich (2001), eliminarea acestor metale grele, în mod special a mercurului, folosind o terapie pe bază de alga Chlorella.

Metalele grele, dacă sunt prezente în organismul nostru, joacă un rol principal în declanşarea afecţiunilor cronice și favorizează infecţiile cronice provocate de fungii, bacterii sau virusuri. Simptomele pe care le prezintă pacientul sunt deseori provocate de infecţii, iar greşeala fundamentală a medicinii alopate este aceea că tratează infecţia, fără a cerceta factorii favorizanți ai acesteia şi implicit fără a efectua o detoxifiere a organismului de metale grele.

Este un fapt certificat ştiinţific că avem cu toţii o „colecţie“ de neurotoxine în corpurile noastre, iar acestea împreună au un efect sinergetic. Prin sinergie 1+1 nu fac 2, varianta corectă fiind 1+1 fac 100. Acest principiu este extrem de important, fiindcă ne arată faptul că dacă două substanțe se cumulează, efectele lor nu se adună ci se multiplică foarte mult.

La ora actuală, practic nu mai există carne care să nu conţină mercur şi alte substanţe dăunătoare. Această afirmaţie este valabilă pentru toată industria producătoare de carne, unde pesticidele, ierbicidele şi alte substanţe asemănătoare, regăsite în mâncarea acestor animale, joacă un rol important. Nici alimentaţia exclusiv vegetală nu este o soluţie absolut sigură, deoarece şi plantele preiau toxine din mediul înconjurător, cu care sunt în legătură osmotică. Astfel că cel mai bun lucru este detoxifierea permanentă (periodică) a organismului nostru.

Metalele grele sunt neurotoxine, otrăvuri pentru sistemul nervos.

Dacă mercurul este prezent în corpul nostru, el face ca, orice terapie am alege, ea să fie sortită eșecului. Până când el nu este eliminat din corp, organismul va fi incapabil să se refacă indiferent de varianta terapeutică aleasă.

Prin urmare, dacă sunt suspiciuni privind posibila intoxicație cu mercur sau metale grele, prima etapă trebuie să fie întotdeauna o terapie prin care ele să poată fi eliminate:

„REMEDIU PENTRU INTOXICAȚIE CU METALE GRELE CH 7"

De unde mercur? ...m-am întrebat eu. Răspunsul este foarte simplu.

Din amalgamul dentar (plombele metalice), care conţine 50% mercur și care se transformă lent şi este preluat în creier. În cazul aceasta, plombele trebuie îndepărtate cu precădere. Acest fapt este recunoscut şi nu mai constituie astăzi o temă de controverse în cercurile de specialitate.

Așa am aflat că se recomandă pregătirea în prealabil a organismului, înainte și după eliminarea acestor plombe metalice de către medicul stomatolog prin înlocuirea lor cu unele mai noi care nu conțin mercur.

Astfel mi-am dat singur răspunsul de ce de câțiva ani, sănătatea mea era într-o permanentă degradare, indiferent de metoda terapeutică folosită.

Răspunsul a fost simplu după ce am făcut legătura dintre începutul acestei degradări și momentul în care mi-am înlocuit toate aceste plombe metalice.

Coincidența este prea mare ca să nu aibă legătură cu mercurul din acele plombe. Astfel, prin lipsa de informare pe care o aveam la acel moment, am făcut greșeala de a nu mă fi pregătit în prealabil înaintea eliminării lor, așa cum este recomandat să fie făcut.

Eu am folosit și varianta terapeutică pe bază de Chlorella și pot spune că este eficientă și se întâmplă exact cum spun acești doctori. Faptul că în momentul când se pun în mișcare metalele grele din corp, organismul uman se comportă la fel ca în cazul unei intoxicații acute.

În procesul de detoxifiere şi eliminare a metalelor grele, infecţiile din organism încep să se „trezească“. Este poate cel mai periculos şi mai dificil moment. În timpul unei cure de dezintoxicare a metalelor grele, infecţiile cronice (pe care le avem aproape cu toţii) încep să devină vizibile. Problemele cu rinichii, bacteriile, fungii trebuie în această fază luate în considerare în acţiunile terapeutice. Deoarece nu există o dezintoxicare de metale grele fără manifestarea infecţiilor, ele se pot manifesta prin: vedere un pic înceţoşată, dureri de cap, dureri de rinichi, diaree, oboseală cronică, dureri musculare, dureri generalizate, afecţiunile existente se pot înrăutăţi brusc. Partea bună a acestor simptome este că ele ne confirmă faptul că eliminăm metalele grele din corp, pasul următor fiind tratarea acestor infecţii.

Acest lucru este simplu, deoarece infecţiile, în lipsa metalelor grele, răspund pozitiv la metodele terapeutice.

Aceste infecţii, fără eliminarea metalelor grele, nu pot fi eficient combătute!

De aceea, trebuie să nu vă speriați și să continuați terapia, reacțiile negative urmând a se estompa pe măsură ce metalele grele sunt eliminate din corp. Bineînțeles că trebuie avută mare grijă când și cum se face această detoxifiere, deoarece reacțiile pot fi uneori foarte periculoase.

În cazul remediului obținut folosind paharul cu apă, am ales o valoare mică a „puterii” remediului tocmai

pentru a nu-mi bulversa organismul și pentru ca eliminarea lor să se facă treptat.

Personal, mi-am propus că, dacă tot se recomandă această dezintoxicare, ea să fie făcută o dată pe an, în următorii ani, și la cererea pe care o voi face către „Univers” să măresc „puterea” remediului treptat, cu fiecare an, până la valoarea de CH 30 (CH 9, CH15 și CH 30).

Revenind la metoda paharului cu apă, am putut să mă bucur o dată în plus că ea există atunci când a ajutat-o pe bunica mea (din partea mamei) să-și revină mai repede după o fractură a coastelor.

Această întâmplare demonstrează încă o dată că metoda paharului cu apă este de un real ajutor, ea petrecându-se astfel:

Din cauza vârstei și a neatenției, bunica, în urma unei căzături, și-a fracturat coastele adăugând încă o problemă la celelalte afecțiuni de care suferea, afecțiuni inerente vârstei ei (78 de ani). Recomandarea primită de la doctor a fost aceea de repaus total și limitarea mișcărilor până la sudarea oaselor cu mențiunea că, la vârsta ei, ar fi necesare trei sau patru luni. Problema a fost că din acel moment, suferința bunicii mele a avut un trend crescător, ajungând ca după o lună de zile să nu mai poată să se ridice din pat, să respire cu foarte mare greutate, ajungând în situația de a crede că sfârșitul nu este departe.

Povestindu-i de o metodă prin care poți să-i ceri „Universului” diverse remedii pentru afecțiunile care te deranjează, a fost încântată că poate face ceva pentru a nu mai suferi.

Cererile, în cazul ei, au fost:

- **„REMEDIU PENTRU FRACTURA COASTELOR CH 9”** – în fiecare dimineață timp de 7 zile, cu 7 zile pauză până la următorul remediu;
- **„REMEDIU PENTRU FRACTURA COASTELOR CH 15”** – în fiecare dimineață timp de 7 zile, cu 7 zile pauză până la următorul remediu;
- **„REMEDIU PENTRU FRACTURA COASTELOR CH 30”** – în fiecare dimineață timp de 7 zile.

Efectele au fost cu mult peste așteptări. După două săptămâni bunica mergea prin casă fără nici un ajutor, iar după o lună de zile uitase că a avut fractură de coaste. Nici măcar ea, care era foarte neîncrezătoare la început, nu a mai putut contesta efectele metodei, mai ales că ele au fost așa de vizibile, știindu-se că la vârsta ei o fractură precum cea de coaste, se rezolvă într-un timp mai îndelungat.

După ce bunicii mele i-a trecut durerea provocată de fractura coastelor, s-a întâmplat un lucru haios. A fost exact ca în cazul acela în care, dacă ai o durere, poți face ca ea să „treacă” dacă apare între timp una și mai mare. Numai că la ea a fost în sens invers. Trecându-i durerea

provocată de acea fractură, și-a adus aminte că o doare spatele. Bineînțeles, i-am recomandat să-și facă un remediu folosind paharul cu apă pentru acea durere, textul de pe bilețel fiind: **„REMEDIU PENTRU DUREREA DE SPATE CH 15”** luat în fiecare dimineață, timp de 10 zile.

Și în acest caz „remediul” cerut a avut efect, și iar s-a întâmplat ca mai înainte. După ce durerea de spate s-a diminuat, și-a adus aminte că o dor genunchii. După o pauză de o săptămână, remediul ce l-a făcut a fost: **„REMEDIU PENTRU DUREREA DE GENUNCHI CH 30”** luat în fiecare dimineață, timp de 7 zile.

Trebuie să recunosc că nu i-au dispărut durerile în totalitate, cele de spate, chiar dacă erau mai reduse, persistau încă.

Povestindu-i de remediul luat de mine când am avut probleme cu calciul din organism, ea a fost foarte încântată de această idee.

Astfel, a început să ia în fiecare dimineață, remediul „CALCAREA PHOSPHORICA CH 5”. Efectele nu au întârziat să apară. După aproximativ o săptămână, durerile de spate s-au redus foarte mult devenind aproape inexistente.

La ora actuală, bunica este încântată de această metodă pe care o folosește în mod curent.

Nu am cum să demonstrez spusele mele de mai sus, ține doar de voi să verificați corectitudinea lor prin

folosirea acestei metode în cazul în care sunteți în aceeași situație în care a fost bunica mea. Nu trebuie decât să beți trei guri de apă, în fiecare dimineață, dintr-un pahar sub care s-a pus un bilețel cu textele de mai sus. Bănuiesc că beți apă dimineața, nu-i așa?

După cum se știe, homeopatia funcționează și în cazul animalelor. Implicit, și această metodă care ține tot de homeopatie, are efect în cazul animalelor. Am avut ocazia să observ personal acest lucru și pot să vă povestesc despre două întâmplări în care metoda paharului cu apă a funcționat.

Prima dată a fost când, în timp ce mă plimbam prin parc, m-am întâlnit cu un fost coleg (actualmente pensionar) care se plimba cu cățelul lui. În timp ce discutam, observ cum cățelul tot tușea și-l întreb ce se întâmplă cu el. Așa aflu că acea tuse o avea de două săptămâni și nu-i trecea, cu toate că era tratat cu medicamente date de doctorul veterinar. Atunci l-am sfătuit să-i facă un remediu cu paharul cu apă. Textul de pe bilețel a fost: **„REMEDIU PENTRU TUSE PENTRU CĂȚELUL AKY CH 7”** (așa îl chema pe cățel).

După un timp, întâlnindu-mă iarăși cu acest domn, am aflat că a aplicat metoda chiar din seara în care ne întâlniserăm și că, începând de a doua zi, cățelul nu a mai tușit.

A doua oară a fost când, mergând la un vecin, el mi-a povestit că are un papagal care are probleme de echilibru și cade de pe băț. I-am recomandat să-i pună în recipientul cu apă un remediu realizat prin metoda de față. În cazul acestui papagal, textul a fost: **„REMEDIU PENTRU LIPSA DE ECHILIBRU PENTRU PAPAGALUL POULI CH 30”**.

La o săptămână după această conversație, aflu că papagalul a avut o reacție foarte puternică după administrarea remediului dar că ulterior, el și-a revenit și s-au redus mult problemele de echilibru pe care el le avea.

Acestea au fost două întâmplări care arată că remediile funcționează și în cazul animalelor și este greu știind acest lucru, să credem că această metodă are legătură cu efectul placebo.

Putem aminti, având și exemplul papagalului, că, dacă cererea noastră a fost corect formulată și s-a materializat un remediu în paharul cu apă, este foarte posibil ca în prima fază unele simptome ale afecțiunii existente să se înrăutățească.

Acest lucru se poate întâmpla și în cazul oamenilor, fiind ceva foarte normal în homeopatie și nu trebuie să ne sperie. Asta înseamnă doar că organismul nostru a început să lupte cu afecțiunea în cauză urmând ca după câteva zile aceste reacții, amplificate de lupta dintre suferința noastră și remediu, să scadă simțitor.

De cele mai multe ori, după administrarea remediilor homeopate, în clipa înrăutățirii afecțiunilor, oamenii încep să se teamă și cred că acest lucru nu este ceva favorabil și sunt tentați să renunțe la terapia homeopată.

Trebuie avut în vedere că în cazul terapiilor homeopatice, efectele negative ce apar după administrarea remediilor ne indică faptul că el a fost bine ales și trebuie să-i dăm timp pentru a acționa. În cazul acesta, este posibil să ne simțim mult mai rău pentru una sau două zile.

Aici este punctul sensibil din homeopatie. Faptul că tratamentele homeopate sunt făcute individual de doctorii homeopați fără o colaborare cu psihologii.

Nu există nimeni care să-i consilieze pe pacienți în cazul în care aceste simptome de vindecare sunt puternice și depășesc puterea de concentrare a persoanei respective, pentru a oferi astfel posibilitatea de a se trece mai ușor peste această perioadă de acutizare a afecțiunilor.

Când spun asta mă refer la **inexistența unui psiholog specializat și în domeniul homeopat care să ofere ajutor unei persoane aflate în tratament homeopatic**.

Eu m-am lovit personal de această problemă și pot spune: „ce bine mi-ar fi prins în acea perioadă existența unui asemenea psiholog care să-mi explice că starea mea, chiar dacă este grea, se datorează remediilor homeopate ce au început vindecarea și că trebuie să lupt

pentru a depăși reacțiile corpului care au apărut în urma administrării lor!”

Există și varianta în care aceste efecte negative să nu scadă și să fie necesar alt remediu pentru a combate aceste reacții, pentru a se continua însănătoșirea.

Aici este și greutatea principală care apare în folosirea acestei metode a paharului cu apă. Dacă am merge la un doctor homeopat, el ar ști ce remediu să recomande în continuare, dar în cazul metodei de față ce putem face?

În acest caz, am putea să ne folosim de o regulă a acestei metode, observată în timpul folosirii ei, și anume:

„Dacă facem o pauză între două remedii, în momentul în care pentru al doilea remediu scriem același text, remediul care se materializează poate fi diferit de primul.”

Cu alte cuvinte, dacă scriem același text ce a fost folosit pentru chemarea primului remediu și la al doilea remediu, după ce am lăsat pauză între cele două remedii, remediul care se va materializa în paharul cu apă poate fi diferit de primul și implicit, reacțiile organismului să fie cu totul altele decât în primul caz.

Acest lucru este posibil, deoarece se pare că „Universul” știe ce remediu ne trebuie la un anumit moment, dacă el și-a făcut efectul și dacă este necesar să

se materializeze altul, deoarece cel dinaintea lui și-a terminat treaba.

De exemplu:

Remediul materializat prima oară cu textul: ***„REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP CH 30"*** *după o pauză de câteva zile, în momentul în care îl rescriem, poate fi diferit de remediul materializat a doua oară, chiar dacă folosim același text:* ***„REMEDIU PENTRU DURERE DE CAP CH 30"***.

Pentru a vedea importanța chiar și a unui singur cuvânt, putem lua ca exemplu granulele homeopate **„HELICOBACTER CH 30"**, ce sunt folosite în terapia infecțiilor cu bacteria Helicobacter Pylori.

Astfel, dacă folosim metoda din acest studiu, ceea ce se va materializa în paharul cu apă, folosind textul de mai sus, va fi identic cu granulele pe care le găsim la farmacia homeopată.

În schimb, dacă în textul scris pe bucățica de hârtie folosim și cuvintele „REMEDIU PENTRU", ceea ce se va materializa în paharul cu apă poate fi diferit de cazul în care trecem simplu doar **„HELICOBACTER CH 30"**.

Explicația este foarte simplă.

În cazul remediului **„HELICOBACTER CH 30"**, ceea ce se materializează în paharul cu apă este aceeași energie regăsită în granulele homeopate ce se găsesc la farmacii și care au fost produse prin diluarea si potențarea unei

soluții ce conține bacterii Helicobacter extrase de la o persoană care suferă de această afecțiune.

Dar în cazul folosirii textul **„REMEDIU PENTRU HELICOBACTER CH 30”**, ceea ce se va materializa în paharul cu apă poate fi, atât o energie a unei soluții ce a conținut bacterii Helicobacter, cât și orice alt remediu homeopat de care „Universul” consideră că noi avem nevoie.

De aceea, este mult mai bine dacă cererea noastră va fi: **„REMEDIU PENTRU HELICOBACTER CH 30”**.

Acest lucru ne oferă două posibilități:

1. În cazul în care nu suntem siguri că suferim de această afecțiune, ne oferă posibilitatea să nu luăm un remediu homeopat care ar putea să ne facă mai mult rău decât bine. Există această posibilitate ca, în cazul în care nu avem afecțiunea pentru care este luat acel remediu, el să aibă efecte negative asupra corpului nostru. Acest lucru se întâmplă mai ales în cazul remediilor făcute din diverse culturi infecțioase care, chiar dacă sunt administrate prin realizarea lor folosind metoda de față, pot crea, în lipsa acelei afecțiuni, simptome identice.

2. În cazul în care folosim același text de mai multe ori, ne este oferită posibilitatea ca remediul să fie diferit de fiecare dată când facem acest lucru, deoarece „Universul” știe ce remediu trebuie să se

materializeze în cadrul fiecărei cereri pe care o facem. Așa cum am mai spus, remediul poate fi diferit dacă folosim același text, după pauza obligatorie dintre ele.

Astfel, beneficiem de o gamă mult mai largă de remedii homeopate pentru aceeași afecțiune, ținându-se cont și de faptul că omul este o persoană unică și implicit, îi trebuie un remediu unic.

O posibilă schemă poate fi:

- **„HELICOBACTER CH 30"** – în fiecare dimineață timp de 15 zile, cu 7 zile pauză până la următorul remediu;
- **„REMEDIU PENTRU HELICOBACTER CH 15"** – în fiecare dimineață timp de 15 zile, cu 7 zile pauză până la următorul remediu;
- **„REMEDIU PENTRU HELICOBACTER CH 30"** – în fiecare dimineață timp de 15 zile.

Textul cererii noastre către „Univers" poate avea diverse forme în funcție de ceea ce ne deranjează cel mai mult. Bineînțeles că prima dată trebuie să ne orientăm către cele care provoacă suferința și durerile cele mai mari, urmând ca ulterior să fie și celelalte probleme luate în calcul.

Trebuie avut în vedere faptul că, remediile homeopate nu fac altceva decât să ne întoarcă din

decăderea sănătății noastre pe un drum ascendent. Cu alte cuvinte, cu fiecare remediu pe care îl vom lua, afecțiunile noastre vor începe să dispară una câte una, în sens invers cronologic.

De aceea, ca regulă generală, se recomandă orientarea către rezolvarea afecțiunilor recente și ulterior a celor mai vechi (cronice).

Ați observat că mai devreme, în textul folosit pentru remediile destinate animalelor de companie, am folosit de două ori cuvântul „pentru” în cadrul aceleiași cereri.

Acest lucru este necesar atunci când dorim un remediu pentru altcineva decât persoana noastră, deoarece numele este identitatea noastră în univers.

Dacă nu am folosi această variantă textuală, remediul ce se va materializa în paharul cu apă va fi pentru persoana noastră, asta în caz că avem o suferință care se potrivește cu această cerere.

De aceea, este necesară specificarea aceasta prin folosirea cuvântului „pentru”, textul fiind continuat cu numele ființei pentru care dorim acel remediu. Astfel, remediul ce se va materializa se va potrivi perfect cu persoana pentru care a fost realizat.

Pentru a da un exemplu concret, dacă soția m-ar ruga să-i scriu eu bilețelul pentru că ei îi este greu, textul corect este următorul: **„REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP PENTRU IONESCU DOINA”**.

Vedere de sus
a paharului cu apă:

Dacă dorim o acțiune mai profundă a respectivului remediu, avem posibilitatea să-i adăugăm o „putere”, astfel textul folosit va fi de forma:

„REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP
PENTRU IONESCU DOINA CH 30”

Având în vedere că foarte multă lume suferă de dureri de cap ce se repetă la anumite intervale, pot să le recomand o variantă orientativă de folosire a acestei metode, și anume:

- **„REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP CH 15”** – în fiecare dimineață timp de 10 zile, cu 7 zile pauză până la următorul remediu;
- **„REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP CH 30”** – în fiecare dimineață timp de 7 zile, cu 10 zile pauză până la următorul remediu.

Dacă remediile de mai sus nu sunt suficiente, observându-se doar o reducere a durerilor de cap și a frecvențelor dintre episoade, se poate continua după cele 10 zile de pauză, cu:

- **„REMEDIU PENTRU DURERECA DE CAP CH 30"** – în fiecare dimineață timp de 10 zile.
  La nevoie se pot folosi și valori mai mari: CH 60, CH 100 sau CH 200.

Acesta este un exemplu orientativ dar care este posibil să funcționeze la unele persoane.

Din cauza nenumăratelor reguli homeopatice, a diverselor afecțiuni ce pot genera aceste dureri de cap și mai ales dacă se are în vedere faptul că fiecare persoană este unică, modul de administrare al acestor remedii poate diferi de la caz la caz.

Printre variantele terapeutice testate chiar în timpul acestui studiu, se numără și un remediu recomandat în cazul slăbirii sistemului imunitar.

Această terapie se bazează pe o substanță prezentă în ouăle provenite de la găini imunizate cu microorganisme patogene pentru om. Există o firmă românească care chiar comercializează astfel de ouă (numite ouă hiperimune) dar, pentru a nu-i face reclamă, vom evita folosirea denumirii ei.

Ce pot să vă spun este că, folosind această variantă terapeutică, am rămas surprins de rezultatele benefice ale respectivei substanțe „IMUNOGLOBULINA Y", ea

fiind luată în fiecare dimineață timp de 3 săptămâni. Producătorul respectiv spune că o cură se poate prelungi până la o lună și jumătate, ea putându-se relua după o perioadă de pauză.

Cel mai important principiu care se desprinde din studierea acestei metode:
„ORICE SUBSTANȚĂ CARE EXISTĂ ÎN ACEASTĂ LUME, DACĂ AVEM NEVOIE DE EA CA REMEDIU HOMEOPAT, POATE FI CREATĂ FOLOSIND METODA PAHARULUI CU APĂ."

Atenție!
Denumirile substanțelor alopate (medicamente), având o acțiune pe o perioadă de aproximativ 12 ore, nu sunt recomandate având în vedere că nimeni nu a studiat efectele lor atunci când sunt administrate în formă energetică.

Nu este recomandat și nici practic.
Dacă cineva este răcit, de ce ar scrie pe bilețelul de hârtie **„ASPIRINĂ"** ori **„PARACETAMOL"?** ...când poate să folosească textul **„REMEDIU PENTRU IRITAȚIA DIN GÂT CH 7"** sau **„REMEDIU PENTRU SECREȚIA NAZALĂ CH 7"**- care vor acționa direct asupra cauzei, eliminând sursa problemei.

Cum am aflat acest lucru? Simplu.
Am avut curiozitatea să scriu pe bilețel cuvântul „FUROSEMID". Efectele nu au întârziat să apară la

aproximativ o oră după ce am băut respectiva apă, ce au constat într-o creștere a urinărilor, a frecvenței lor. Aproape toată ziua respectivă a trebuit să stau acasă din această cauză. Așa am constatat că efectul lor ține aproximativ 12 ore. Țineți cont că și în acest caz, dacă se dorește întreruperea efectului lor, se poate bea o ceașcă de cafea pentru antidotare.

Această perioadă de aproximativ 12 ore a reieșit și dintr-o aplicare practică coroborată cu o constatare referitoare la remediile homeopate, și anume că: <u>remediile homeopate au două faze de acțiune.</u>

❖ <u>Prima fază are loc pe parcursul a circa 12 ore de la ingerarea remediului homeopat</u>, când organismul intră intr-un fel de „acutizare" maximă a simțurilor, interval în care are loc marea majoritate a transformărilor. În cadrul acestui interval pot apărea diverse reacții ale organismului precum neliniște, nervozitate, sensibilitate excesivă la mediul înconjurător etc. De aceea se recomandă, de cele mai multe ori, ca remediile homeopate să fie luate dimineața. Dacă le luați seara, veți avea surpriza să nu puteți dormi din cauza apariției simptomelor menționate anterior. În această fază nu are importanță ce diluție/potență (CH) are remediul respectiv. Pentru a beneficia de această caracteristică a lor, doctorii homeopați recomandă (în anumite cazuri) ca

remediile să fie luate de două ori pe zi (dimineața și seara – la 12 ore).

❖ A doua fază se referă la perioada de după cele 12 ore de la ingerarea remediului homeopat și are legătură cu diluția/potența respectivului remediu. Altfel spus, această a doua perioadă de acțiune a remediului homeopat se poate întinde pe una, două sau mai multe zile și este dată de „puterea" aleasă (CH).

Din practica personală, am constatat că **se pot face combinații de doar două remedii homeopate** dar cu condiția ca ele să aibă aceeași potență (același CH). Combinarea a trei sau mai multe remedii nu este de recomandat. Din practica personală s-a observat că sensibilitatea organismului poate să crească foarte mult, existând posibilitatea apariției de efecte nedorite care să se perpetueze pe o perioadă mai lungă de timp.

În încheierea acestui capitol, vreau să arăt câteva din variantele textelor ce pot fi folosite în cadrul cererii noastre către „Univers" care, în cazul meu, au avut ca efect materializarea unui remediu în paharul cu apă:

- „REMEDIU PENTRU STOMAC CH 15";
- „REMEDIU PENTRU FICAT";
- „REMEDIU PENTRU MUCOASA STOMACULUI";
- „REMEDIU PENTRU MUCOASA STOMACULUI CH 9";
- „REMEDIU PENTRU SECREȚIA NAZALĂ CH 7";

- „REMEDIU PENTRU RETENȚIA DE APĂ DIN BURTĂ”;
- „REMEDIU PENTRU BARIERA ENCEFALO-SANGUINĂ CH 7”;
- „REMEDIU PENTRU INTOXICAȚIE CU MERCUR”;
- „REMEDIU PENTRU ELIMINAREA METALELOR GRELE”;
- „REMEDIU PENTRU INTOXICAȚIE CU METALE GRELE CH 7”;
- „REMEDIU PENTRU ELIMINAREA METALELOR GRELE”;
- „REMEDIU PENTRU BUBA DE LA FLUIERUL PICIORULUI STÂNG”;
- „REMEDIU PENTRU FEBRĂ MUSCULARĂ”;
- „REMEDIU PENTRU DUREREA DE CAP”;
- „REMEDIU PENTRU DUREREA DE SUB COASTELE DIN PARTEA DREAPTĂ CH 15”;
- „REMEDIU PENTRU SENZAȚIA DE USCĂCIUNE A OCHILOR CH 30”;
- „REMEDIU PENTRU SENZATIA DE FRIG”, în cazul frisoanelor;
- „REMEDIU PENTRU FLORA INTESTINALĂ CH 9”, efect probiotic;
- „REMEDIU PENTRU INTESTINE CH 9”, în cazul scaunelor moi sau chiar apoase, de 2 ori/zi x 3-5 zile (până la reglarea tranzitului intestinal);
- „REMEDIU PENTRU SÂNGERAREA DIN COLON CH 5”, în cazul hemoroizilor;

- „REMEDIU PENTRU DEGETUL MIC DE LA MÂNA DREAPTĂ CH 9”, luat în cazul unei înțepături de viespe, de 3 ori/zi x 3 zile;
- „REMEDIU PENTRU SENZAȚIA DE ARSURĂ A PIELII CORPULUI CH 7”, pentru exces de soare la plajă, de 2 ori/zi x 4 zile;
- „REMEDIU PENTRU IRITAȚIA DIN GÂT CH 9”, în cazul răcelilor;
- „REMEDIU PENTRU IRITAȚIA PIELII DE PE PIEPT CH9”, remediu scris și folosit de cel mic (15 ani) pentru alergie solară (după plajă), de 2 ori/zi x 5 zile;
- „REMEDIU PENTRU FICAT”, a funcționat foarte bine în cazul intoxicației cu „aburi” de lavabilă în timpul unor zugrăveli, luat de 2 ori/zi – util pentru persoanele sensibile la mirosuri cu potențial chimic;
- „REMEDIU PENTRU DUREREA COLOANEI VERTEBRALE CH 9”, luat de 2 ori/zi x14 zile – a funcționat în cazul unui punct dureros la mijlocul coloanei;
- „REMEDIU PENTRU RELAXAREA PROSTATEI CH 9”;
- „REMEDIU PENTRU UMFLAREA GLEZNELOR CH 15”;
- „ENZIME DIGESTIVE”;
- „APĂ MARINĂ”, pentru minerale;
- „SĂRURI MINERALE”;
- „OXIGEN”;
- „OZON”, luat de 2 ori/zi x 21 zile.

Dacă analizele medicale au valori normale dar aveți unul din următoarele simptome, fără o cauză anume (dovedită medical), slăbire masivă într-un interval scurt de timp, oboseală permanentă (având aceleași activități zilnice), probleme urinare inexplicabile, probleme de retenție de apă cu luare în greutate, durere în omoplatul drept, durere difuză (inexplicabilă) în partea centrală a corpului (trunchi), bolborosirea intestinelor fără a fi deranjat (cu scaun normal), neliniște exagerată cu generare de gânduri negative, dureri de cap permanente având o dată recentă și bruscă a apariției lor (zile, săptămâni), se poate încerca:

- **„REMEDIU PENTRU BACTERIA DIN CORP ȘI CAP CH 30"** – luat de două ori pe zi, dimineața și seara (la 12 ore), timp de minim 15 zile (21 zile). Pentru acest remediu nu există o explicație științifică – doar una logică. N*u vă speriați de apariția reacțiilor negative sau acutizarea celor existente, ele nu fac decât să arate că remediul s-a materializat și acționează. Exemplu: în cazul problemelor urinare este foarte posibil să apară o reducere și mai mare a cantității de urină, apariția frisoanelor și a senzațiilor de amețeală pe o perioadă de aproximativ două sau trei zile.*

– această terapie poate fi ajutată continuând cu „REMEDIU PENTRU FLORA INTESTINALĂ CH 9" sau „REMEDIU PENTRU INTESTINE CH 9", luate de 2 ori/zi.

Observați multitudinea de variante (orientative) ce pot fi folosite în cadrul acestor cereri către „Univers”. Ține doar de inspirația fiecăruia și de corectitudinea textului folosit. O oarecare cunoaștere a domeniului medical și în mod special al homeopatiei nu poate decât să ajute.

<u>Notă:</u>

Modul exact de preparare și administrare concomitentă a două remedii folosind metoda de față se găsește la sfârșitul capitolului 5.

CAPITOLUL III

PSORIAZISUL ȘI PAHARUL CU APĂ

Acest capitol a apărut în urma unei întâmplări fericite. Astfel, dorind să împărtășesc și altora acest lucru, am luat hotărârea să transmit, prin intermediul acestei cărți, cea mai reușită realizare a metodei paharului cu apă.

O să vi se pară greu de conceput cum o afecțiune așa de gravă ca psoriazisul și căruia nu i s-a descoperit un tratament dedicat a putut fi combătută în aproximativ 5 luni folosind metoda descrisă în această carte.

Întâmplarea s-a petrecut chiar în timp ce scriam acest studiu când, povestindu-i unui foarte bun prieten al meu despre această metodă prin care poți cere „Universului" un remediu pentru afecțiunile care te deranjează și observând că este din ce în ce mai interesat de această variantă „terapeutică", am început să discutăm pe marginea ei.

El mi-a spus că, având această problemă medicală (de 4 ani), a ales încă de la început varianta homeopatică, mergând la un medic homeopat, dar care nu a dat rezultate, afecțiunea lui continuând să avanseze. După ce în primă fază a fost prezentă doar pe palme, ea se extinsese în ultimul an și la nivelul picioarelor.

Astfel am aflat că unul din remediile ce i-au fost recomandate de acel doctor homeopat a fost Aurum metallicum (remediu recomandat în depresie).

Nu știu de ce mi-a venit în acea clipă să-i povestesc despre o carte pe care am citit-o, scrisă de Radu Cinamar, în care el spunea că există și o altă variantă a aurului, acea de aur monoatomic. Nu discutăm acum dacă este adevărată povestea din acea carte și chiar nu are niciun fel de relevanță. Personal, atât am reținut din acea carte, faptul că există această variantă a aurului, părându-mi un lucru interesant și bine de ținut minte.

Relatându-i prietenului meu despre această carte, i-am spus că eu am încercat să verific informația din acea carte și dacă acea substanță există în realitate.

Știind faptul că, dacă acel element există în realitate, el se va materializa cu siguranță folosind metoda descrisă în aceasta carte, am scris pe un bilețel **„AUR MONOATOMIC”** și l-am pus sub un pahar cu apă. Am băut trei înghițituri și ce să vezi. Remediul a început imediat să-și facă simțită acțiunea, ajungând astfel la concluzia că el chiar există în realitate.

Faptul că el era prezent în paharul cu apă și că începuse să lucreze ceva prin corpul meu era indicat, așa cum am spus mai înainte, de sensibilitatea mea auditivă, care face să-mi țiuie urechile imediat ce iau remedii homeopate, indiferent ce remediu este. Acest mic „defect” al meu m-a ajutat și în cazul acesta, să știu dacă un remediu s-a materializat sau nu în paharul cu apă,

înainte ca efectele remediului asupra corpului meu să fie vizibile.

Cam aceasta a fost discuția mea cu acest prieten.

Acum vine partea frumoasă a povestirii.

Faptul că, la ceva vreme după această discuție, întâlnindu-mă iarăși cu el, am rămas surprins că nu mai avea niciun semn de psoriazis pe mâini, rămânându-i doar pe picioare. Curios fiind, l-am întrebat ce a făcut, știind că această afecțiune nu trece niciodată definitiv. Atunci el mi-a povestit că, în urma discuției noastre, a avut curiozitatea să încerce această variantă a aurului, mai ales că doctorul homeopat îi recomandase pentru afecțiunea lui tot aur sub formă homeopată. Diferența a fost că nu a folosit o denumire simplă. El i-a dat și putere de remediu homeopat adăugând la denumirea elementului și o valoare a CH-lui, scriind pe bilețelul de hârtie **„AUR MONOATOMIC CH 30"**.

Mi-a spus că el nu a simțit nimic când a luat acest remediu dar a avut ambiția să-l ia în fiecare dimineață, mai multe zile la rând. Constatările lui ulterioare au fost că, după ce în prima fază afecțiunea s-a agravat, ulterior ea a început treptat, treptat să se reducă ajungând ca, după 3 săptămâni, să nu mai aibă nimic pe mâini (doar pe picioare). Acest remediu a fost luat timp de 45 de zile pentru a fi sigur că și-a făcut pe deplin efectul. Alte efecte constatate de el au fost acelea că a putut să se controleze mai bine din punct de vedere emoțional, că nu

se mai enerva așa des ca înainte și că pielea de pe degete i se înroșea puțin în clipa când făcea baie.

Am fost foarte bucuros când am aflat ce reușită a avut prietenul meu și l-am întrebat ce va face în continuare cu cealaltă jumătate a problemei, cea de pe picioare.

Răspunsul lui a fost foarte interesant.

Astfel, el mi-a povestit că după observarea efectelor benefice ale acestui „remediu” realizat prin metoda paharului cu apă, a început să caute informații pe internet despre aurul monoatomic.

Așa a aflat că există în România o persoană care chiar comercializează un fel de preparat lichid (ORMUS) – o suspensie care conține nu doar aur monoatomic, ci o triadă de elemente monoatomice dar, din punct de vedere homeopatic, această soluție are o „putere” mică.

Această triadă de elemente monoatomice are efecte foarte bune asupra sistemului nervos și a afecțiunilor declanșate de disfuncționalitatea acestuia – conform producătorului *(Iliescu Dragoș)*.

Celelalte două elemente din acest „sirop” fiind **IRIDIU MONOATOMIC** și **RODIU MONOATOMIC,** prietenul meu a spus că este hotărât să încerce și varianta: **„IRIDIU MONOATOMIC CH 15”**.

De ce CH 15?

El a mers pe una din regulile homeopate care spune că dacă vrei să reduci pauzele dintre remedii, este bine să schimbi potența lui dându-i altă „putere" (alt CH).

Se știe că în homeopatie, pauzele dintre remedii sunt la fel de importante ca și perioada în care ele sunt administrate, mai ales în cazul unor afecțiunii ale sistemului nervos, așa cum este și această dereglare a organismului numită psoriazis.

Nu am putut decât să-i urez noroc și să-i spun că alegerea îi aparține și că teoretic, conform spuselor unor medici homeopați, nu ar avea ce să-i facă rău din cauză că dacă remediul respectiv nu găsește nicio afecțiune la care să se potrivească, el nu se va activa. Bineînțeles că asta este o regulă doar generală dar nu valabilă 100%, dar el a spus că este hotărât să încerce și acest element monoatomic pe care să-l ia, după o pauză de două săptămâni între cele două remedii, în fiecare dimineață timp de 30 de zile.

Într-o după-amiază mă trezesc cu un telefon de la el, în care îmi spune că nu se simte tocmai bine și crede că este de la remediul **„IRIDIU MONOATOMIC CH 15"** pe care începuse să-l ia din acea dimineață. Îmi spune că-l dor degetele de la mâna dreaptă ca și când ar fi fost lovite cu ciocanul, durerea fiind foarte tare. Mi s-a părut neașteptată această reacție a lui la un „remediu" materializat folosind paharul cu apă, dar nu imposibilă, știind din proprie experiență că nu este nici o diferență

între remediile sub formă de granule pe care le găsim în farmaciile homeopate și cele activate prin metoda descrisă în această lucrare.

Gândindu-mă la multitudinea de reguli homeopatice, i-am spus că poate ar fi bine să aplice una dintre aceste reguli care spune că, **se poate lua un remediu o singură dată lăsându-i timp pentru a acționa**, mai ales că în cazul lui era vorba despre o afecțiune a sistemului nervos care cere timp pentru refacere.

Se știe că în homeopatie TIMPUL este un factor la fel de important ca și remediul în sine.

Astfel, l-am sfătuit să ia acel „remediu" doar o dată pe săptămână pentru a nu forța vindecarea știind, tot din proprie experiență că, ***dacă reacția organismului este foarte puternică încă de la prima doză, administrarea remediului și în zilele următoare poate duce la un blocaj al corpului care este forțat să facă mai mult decât poate***.

Așa că a început să ia al doilea „remediu", ținând cont de părerea mea, doar o dată pe săptămână.

Nu a trecut mult și iarăși am constatat că și acest „remediu" a avut un efect la fel de neașteptat când, fiind în vizită la el, am văzut cum aproape îi dispăruse de pe picioare și asta doar după patru săptămâni de la prima doză a celui de al doilea „remediu". El nu a făcut altceva decât să scrie pe o bucățică de hârtie **„IRIDIU MONOATOMIC CH 15"** și să-l pună sub un pahar cu apă

ce a fost băută o dată la 7 zile de pauză, timp de 6 săptămâni.

Constatările după folosirea acestor două „remedii" au fost că: în timp ce făcea baie roșeala degetelor nu a mai apărut, în schimb se înroșea puțin pielea de pe picioare.

Deoarece încă mai prezenta pe picioare urme slabe ale afecțiunii, după o săptămână de pauză a crescut „puterea" remediului, scriind de această dată: **„IRIDIU MONOATOMIC CH 30"**. Acesta a fost cel de al 3-lea remediu, pe care l-a luat în fiecare dimineață timp de 14 zile.

Așa s-a întâmplat în cazul acestui prieten care a reușit, folosind metoda paharului cu apă, să scape de o suferință care putea să-i creeze multe probleme în viitor dacă ea ar fi evoluat.

Contribuția majoră nu este a mea. Ea îi aparține în totalitate. Eu nu am făcut nimic altceva decât să-l ajut cu un mic sfat la cel de al doilea remediu, când i-am recomandat mărirea pauzelor dintre dozele aceluiași remediu. Observați cum, fiind o metodă folosită în premieră pentru această afecțiune, schema terapeutică a trebuit ajustată „din mers", în funcție de reacțiile apărute pe parcursul administrării „remediilor".

Faptul că este o persoană deschisă către nou l-a ajutat foarte mult pe prietenul meu care, nefiind încorsetat în tot felul de „granițe intelectuale", a putut să se gândească ce alte variante terapeutice ar mai avea știind că

afecțiunea lui este foarte gravă. Mulți au tendința să spună că este o problemă pur estetică dar ei nu știu că TOȚI cei care au psoriazis ajung într-un final să aibă probleme cu oasele care se decalcifiază. Această decalcifiere a oaselor, fiind o afecțiune internă și care apare mult ulterior declanșării psoriazisului, este observată mai greu și mulți tind să creadă că are legătură cu vârsta și nicidecum cu această afecțiune a pielii de care ei suferă. Chiar și doctorii evită să informeze suferinzii de psoriazis de inerenta decalcifiere a oaselor.

Eu nu înțeleg **de ce doctorii te trimit la dermatologie?** ...cu toate că recunosc chiar ei faptul că această afecțiune este pe sistem nervos. Logica mea nu poate înțelege acest lucru.

Dacă doctorii ar studia obligatoriu și homeopatia, așa cum mie mi s-ar părea corect, atunci ar constata singuri greșeala pe care o fac tratând psoriazisul din punct de vedere dermatologic.

Ar fi suficient să cunoască principiile de bază ale homeopatiei și modul de acțiune al remediilor care, prin activarea lor, nu fac altceva decât să scoată suferința din corpul nostru. Astfel, în momentul în care se întâmplă ca pe piele să apară diverse pete, bubițe, erupţii însoţite de mâncărimi intense, homeopatia interzice cu desăvârșire folosirea unguentelor ce conțin cortizon, care nu fac altceva decât să reintroducă afecțiunea în corp.

Așa se explică de ce la persoanele cu psoriazis, care se duc la dermatolog și folosesc unguente cu cortizon, chiar dacă pielea își revine pentru una, două sau trei luni, în funcție de reacția fiecărui om, afecțiunea revine inevitabil.

Aceasta nu este o terapie. Bineînțeles că cei afectați de această problemă nu au altă soluție și optează pentru o tratare dermatologică a ei, mai ales că nici doctorii nu le dau alte variante din care ei să aleagă.

Readucem aminte că pentru cei care s-au orientat către homeopatie și în urma remediilor luate apar aceste manifestări (normale în homeopatie) precum bubițe sau erupţii însoţite de mâncărimi intense, în caz că ele sunt foarte deranjante, există varianta folosiri unor unguente fără cortizon, cum ar fi: SUDOCREM sau CUTADEN (recomandare a doctorului Adrian Dumitrescu – vezi cap. II).

M-am hotărât să aduc la cunoștință existența acestei vindecări reușite în speranța că și alți oameni ar fi interesați să cunoască acest lucru.

Nu poate nimeni să garanteze că aceasta este o variantă de tratament care o să funcționeze la toți. Se știe că în homeopatie, pentru aceeași afecțiune se pot da 10 remedii diferite, în funcție de fiecare persoană în parte. În homeopatie contează omul ca ființă unică și ca atare,

un anumit remediu poate să aibă efect doar pentru o anumită persoană și la altele să nu aibă.

Ce pot spune este că, dacă există cel puțin o persoană care a făcut să dispară semnele de psoriazis folosind metoda paharului cu apă, acest lucru nu mai este imposibil, ci doar greu de realizat din cauza regulilor care trebuie îndeplinite pentru a putea fi folosită această metodă. Când spun acest lucru mă refer la cea mai importantă regulă ce trebuie respectată, aceea de a nu mai bea cafea.

Oamenii, când aud că trebuie să nu mai bea cafea pentru a beneficia de posibilele efecte ale acestei metode, încep să respingă ideea doar pentru acest motiv. Am întâlnit persoane (și nu puține) care nici nu au vrut să conceapă că trebuie să renunțe la cafea, chiar dacă asta însemna ca ei să sufere în continuare din cauza problemelor medicale.

Cofeina stimulează adrenalina și cortizonul din glandele suprarenale, ceea ce pentru organism înseamnă un semnal de pericol ce pune sistemul imunitar în pauză.

Până nu scade nivelul acestor substanțe sistemul imunitar este în repaus.

<u>Atâta timp cât se consumă cafea, sistemul imunitar este oprit</u>.

Pentru o mai bună înțelegere a schemei terapeutice folosite, redăm mai jos acest model sub forma unei liste:

- **„AUR MONOATOMIC CH 30"** – în fiecare dimineață, timp de 45 zile, după care 2 săptămâni pauză;
- **„IRIDIU MONOATOMIC CH 15"** – o singură dată pe săptămână, timp de 6 săptămâni, după care o săptămână pauză;
- **„IRIDIU MONOATOMIC CH 30"** – în fiecare dimineață, timp de 14 zile, după care 2 săptămâni pauză;
- **„RODIU MONOATOMIC CH 30"** – în fiecare dimineață, timp de 10 zile.

Notă:

- ***Tratamentul cu elemente monoatomice pentru psoriazis, fiind o terapie a sistemului nervos, este posibil ca și în cazul altor afecțiuni, ce au această cauză, să fie la fel de benefică (cu precădere „AUR MONOATOMIC CH 30").***
- În cazul celui de al 2-lea remediu: **„IRIDIU MONOATOMIC CH 15"**, dacă nu sunt reacții foarte mari (cum a fost cazul persoanei prezentate în cadrul acestui capitol), în loc de o dată pe săptămână, timp de 6 săptămâni, se poate lua zilnic, timp de 4 săptămâni – după care o săptămână pauză.
- Dacă, după terapia mai sus prezentată, persistă starea de nervozitate, se poate încheia această terapie cu remediul **„AUR MONOATOMIC CH 30"**, în fiecare dimineață, timp de 30 de zile.

Am auzit, de la persoanele care au folosit **„AUR MONOATOMIC CH 30”**, că sunt mult mai liniștite după acest remediu și că are efecte benefice din punct de vedere psihic.

Despre elementele monoatomice se poate spune că:

„Aurul monoatomic, împreună cu rodiul monoatomic şi iridiul monoatomic, sunt unice în formă şi funcţie.

David Hudson a teoretizat că nucleul alungit (2:1 rația lungime/lățime) al elementelor monoatomice împreună cu electronii ce devin „împerecheaţi” îi transformă în biosuperconductori.

Aceste elemente pot facilita curgerea energiei prin tot corpul cu foarte mică rezistenţă sau deloc; acesta continuând să curgă chiar și fără potențial extern adițional.

–––––––––––––––––––

Aurul monoatomic, împreună cu rodiul monoatomic şi iridiul monoatomic pot elimina aceste rezistenţe, permiţând un flux continuu al luminii care, în ultimă instanţă, spală definitiv şi vindecă tot parcursul până la nivelul subatomic.”

ILIESCU DRAGOȘ: „ORMUS”,
Ed. Sfântul Ierarh Nicolae,2010,pag. 48,49.

Dintre elementele identificate ca având şi stare monoatomică se numără: Cuprul, Argintul, Nichelul, Paladiul și Platina.

„Cuprul joacă un rol foarte important în funcționarea și dezvoltarea creierului. În consecință, deficiența de cupru a fost corelată cu boli care împiedică aceste roluri ale creierului, inclusiv memoria și capacitate de învățare.

Se estimează că aproximativ 70% dintre pacienții cu demență (Alzheimer) au niveluri mai reduse de cupru decât persoanele fără această boală.”

(2019) http://www.sfatulmedicului.ro /Vitamine-si-minerale/anemia-prin-deficit-de-cupru_17594

Astfel, dacă ținem cont că acest element joacă un rol important în sănătatea neuronală, folosirea remediului ***„CUPRU MONOATOMIC CH 30”*** pare o idee interesantă, mai ales în cazul când remediile mai sus menționate nu sunt suficiente sau în cazul în care persoana are ***probleme de „procesare/gestionare” a realității***.

CAPITOLUL IV

REMEDII HOMEOPATE ACTIVATE PRIN CHEMARE VERBALĂ ȘI FOLOSIREA ENERGIEI PALMELOR

Celor care deja folosesc metoda paharului cu apă prin care cer un anumit remediu „Universului” și care doresc să meargă pe acest drum, le aduc la cunoștință existența unei alternative a acestei metode, pe care eu o folosesc în mod curent. Această alternativă a metodei descrise în această carte se referă la posibilitatea de activare a unui remediu homeopat prin chemarea lor verbală folosind energia palmelor.

Metoda descrisă în acest capitol are legătură cu bioenergia, care este o calitate a fiinţelor vii şi care se manifestă prin emisii de fluide energetice. Despre bioenergie toată lumea știe, o cunoaște și este folosită de foarte mulți oameni în căutarea stării de bine (a sănătății).

Bioenergia este o realitate pe care nimeni nu o mai poate respinge. Fiecare om are o anumită cantitate de bioenergie, unii mai multă, alţii mai puţină. Cei care posedă o cantitate mai mare devin terapeuţi şi se dedică unui anumit stil de viaţă.

Bineînțeles că această energie, chiar dacă nu este mare la început, poate fi amplificată prin anumite exerciții. Aceste exerciții sunt descrise în mai multe cărți scrise de diverși autori. Ține doar de noi să alegem una din aceste variante, care credem că ni se potrivește cel mai bine. Sau putem la fel de bine să le încercăm pe rând până o găsim pe cea care ni se potrivește.

Eu, am folosit metoda descrisă în cartea „***RECONECTAREA – Vindecă-i pe alţii, Vindecă-te pe tine***” a lui Eric Pearl, Ed. For You.

Citind această carte, am aflat că există posibilitatea de a activa energia palmelor folosind anumite mișcări ale mâinilor.

Ulterior, am aflat că există chiar și un terapeut român care folosește aceste energii ale palmelor pentru diverse terapii energetice ale corpului uman, numele lui fiind **Doru Cica**. El a scris despre această terapie în cartea sa intitulată „***ALCHIMISTUL DIN TINE***”.

Eu nu am practicat mișcările descrise de Doru Cica în cartea sa, deoarece, în momentul în care am aflat despre existența ei, deja îmi activasem energia palmelor folosind metoda lui Eric Pearl descrisă în cartea „Reconectarea”.

Cum am știut că energia palmelor a fost activată?

În cazul meu, răspunsul a venit după aproximativ trei săptămâni de exerciții ale palmelor când, în momentul folosiri lor, am constatat că începeam să casc foarte tare

și pe toată perioada cât efectuam acele exerciții. Nu știu dacă și la alte persoane este aceasta o regulă, dar în cazul meu este. Întotdeauna când folosesc energia palmelor încep să casc foarte tare.

Am încercat să folosesc energia lor asupra corpului meu, așa cum se arată a se proceda în cartea lui Eric Pearl, dar nu am fost mulțumit de rezultate.

El menționează că această tehnică este folosită pentru a beneficia de o anumită energie venită din „Univers". Având în vedere acest lucru, mi-am pus întrebarea de ce să las „Universul" să-mi transmită o anumită energie aleatorie (remediu) ...când aș putea să-i cer o energie anume, așa cum se întâmplă în cazul metodei paharului cu apă.

Așa am ajuns să combin această: **metodă a energiilor mâinii cu chemarea unui anumit remediu dorit, cu voce tare**.

Ştiu că poate părea ireal, dar am constatat că ***remediile se pot activa în corpul nostru și dacă le chemăm folosind vocea noastră în combinație cu energia palmelor.***

În cadrul acestei metode, folosirea energiei palmelor este la fel de importantă ca și folosirea vocii.

Această variantă de chemare verbală a remediilor homeopate are un „avantaj" față de metoda paharului cu

apă, deoarece ne dă posibilitatea de materializare a unui remediu homeopat instant, oriunde ne-am afla.

Această metodă are și un mic „atu”. De ce în ghilimele cuvântul atu? Deoarece nu știu dacă este o idee bună folosirea lui. Acest „atu” se referă la faptul că dacă nu alegem bine sau nu ne convine remediul care s-a materializat, el poate fi antidotat foarte uşor în această variantă.

În varianta în care cerem un remediu homeopat folosind energia palmelor, acest remediu este antidotat <u>întotdeauna</u> de o ceașcă de cafea.

Toată lumea știe că o ceașcă de cafea antidotează remediile homeopate, dar această regulă este universal valabilă doar în cazul activării lor verbale.

În varianta granulelor homeopate sau chiar a paharului cu apă, dacă remediul homeopat a fost bine ales și se potrivește perfect afecțiunii noastre, există varianta ca el să nu mai poată fi antidotat, indiferent de câtă cafea bem. În cazul acesta, are loc doar o pauză a acțiunii remediului pe perioada zilei în care am băut cafea.

Bineînțeles că nu se recomandă să se bea cafea chiar dacă remediul este bine ales și nu mai poate fi antidotat, deoarece este posibil să se întâmple la fel ca în cazul unui tratament cu antibiotice care, dacă este oprit „temporar” la jumătatea lui, poate să nu mai aibă efect

chiar dacă se continuă terapia, din cauză că i s-a dat timp afecțiunii să se obișnuiască cu acel remediu.

De aceea, nu recomand să folosiți acest „atu” al metodei descrise în acest capitol, cel al antidotării remediilor, chiar dacă el există și funcționează întotdeauna în varianta chemărilor verbale.

În cazul chemării verbale a remediilor am constatat că remediul homeopat nu are același timp de acțiune precum în cazul folosirii metodei paharului cu apă când acțiunea lui este dată, în principal, de diluția folosită.

În urma studiului asupra acestei metode a reieșit că acțiunea remediului are loc pe o perioadă de aproximativ 3 zile. Astfel, chemarea verbală a remediului trebuie făcută cu pauze de maxim două zile, altfel remediul își încetează acțiunea. Aceasta este regula generală a acestei variante de chemare a remediilor homeopate. Pot exista situații în care acțiunea remediului să se facă pe o perioadă mai mare de timp, dar pentru mai multă siguranță este bine să se urmeze regula generală.

Această **metodă de combinare a energiilor palmelor cu chemarea verbală a unui anumit remediu dorit**, se realizează astfel:

- Ținem mâinile ridicate şi cu palmele orientate către regiunea din corp în care trebuie să se materializeze remediul (mâinile trebuie ţinute ca şi când am ţine un

coş în braţe – cu palmele orientate către corp, fără a le atinge între ele) sau putem să le orientăm către cap și, în timp ce chemăm verbal remediul, să le mișcăm foarte încet pe toată lungimea corpului;

- Ţinând mâinile în această poziţie, repetăm rar, profund și cu voce tare **numele remediului** timp de aproximativ 10 – 15 minute. De exemplu: **„LEDUM CH 9”**. La fel de bine putem cere un **„REMEDIU PENTRU IRITAȚIA DIN GÂT”**, sau să folosim o simplă comandă cum ar fi **„RELAXEAZĂ PROSTATA”.** Oricare dintre cele trei variante funcționează perfect;

- Din când în când, ne oprim din chemarea verbală a remediului, scuturăm palmele și în același timp rostim fraza **„AȘA SĂ FIE”**. De exemplu, eu o fac după fiecare căscat.

Nu există o perioadă de timp anume cât trebuie să dureze această chemare. Asta ţine de la caz la caz, de la persoană la persoană.

Nu este foarte importantă viteza cu care repetăm numele remediului sau cât de tare strigăm, mult mai importantă este profunzimea cu care-l repetăm.

De multe ori, faptul că remediul dorit deja s-a materializat şi a început să lucreze poate fi simţit chiar în timpul acţiunii noastre de chemare a lui. În cazul meu, este simplu, deoarece încep să casc destul de des încă de

la începutul chemării, iar în clipa în care încep să casc foarte rar sau deloc, înseamnă că remediul este deja materializat și pot să mă opresc.

Dacă execuția acestei metode o realizați stând culcat în pat, de cele mai multe ori oprirea se produce inevitabil, deoarece, în momentul activării remediului chemat, apare o stare de bine și liniște interioară care duce implicit la somn. Cu alte cuvinte, se poate întâmpla ca persoana respectivă să adoarmă înainte ca ea să realizeze că remediul s-a activat în corp.

„Observăm că afirmațiile vindecătoare sunt de fapt minciuni pozitive, dar care spuse repetat, devin adevăruri pentru subconștient.”

Doru Cica: ALCHIMISTUL DIN TINE;
Timișoara: Mirton, 2018, pag. 222.

Textul chemării noastre poate avea şi terminaţia CH căreia să-i dăm o anumită valoare, exact ca în cazul remediilor homeopate.

Astfel, dacă folosim terminația CH 15, acel remediu va funcţiona exact ca şi când am lua un remediu homeopatic cu diluţia/potenţa CH 15. Dacă rostim verbal doar numele remediului homeopat, fără a-i adăuga nici o „putere” (CH) remediului respectiv, el va avea o „putere” mică.

Așa cum am spus și mai devreme, am estimat această „putere” la valoarea (aproximativă) de CH 5, aceasta fiind o estimare făcută în urma experienței cumulate în cadrul acestui studiu.

Înainte de a trece la folosirea acestei metode, vreau să atrag atenţia că este posibil să fie necesară activarea palmelor şi a energiilor lor aşa cum ne arată Eric Pearl în cartea sa „Reconectarea”. Exercițiile prin care se face această activare sunt foarte simplu de realizat.

<u>Exemplu:</u>

„Ţineţi mâinile în poziţie anatomică normală, cu palmele una în faţa celeilalte, în modul pe care l-am descris mai înainte, lăsând între ele o distanţă de aproximativ o jumătate de metru. Acum simţiţi încet energia în oricare dintre palme - sau în amândouă. Așteptaţi-o şi lăsaţi-o să apară.

Dacă simţiţi energia doar într-una dintre cele două palme, deschideţi-vă uşor mâinile, astfel încât ambele palme să fie la vedere. Priviţi în palma în care simţiţi energia. Observaţi cum simţiţi acea energie şi apoi priviţi în cealaltă palmă. Pur şi simplu, aşteptaţi ca senzaţia să ajungă şi acolo. De obicei, acest lucru se va întâmpla în 10 - 15 secunde.

După ce a apărut, reveniţi cu privirea în cealaltă palmă şi aşteptaţi să reapară senzaţia. Repetaţi procesul cu încetul, apoi la diferite viteze. La unii dintre voi, în timp ce faceţi acest lucru, senzaţia va trece dintr-o mână în alta. La alţii, senzaţia va rămâne în ambele palme şi va creşte în intensitate.

Mingea de ping-pong

Acum, că aţi reuşit să stăpâniţi acest proces prin atenţie, îi vom da acestei senzaţii formă şi substanţă.

Vizualizaţi şi simţiţi energiile sub forma unei mingi de ping-pong. Imaginaţi-vă această minge într-una din mâini, apoi aruncaţi-o cu un impuls uşor.

În timp ce faceţi acest lucru, vizualizaţi traiectoria sau calea pe care ar urma-o mingea înspre cealaltă mână.

Plasaţi-vă atenţia în mâna receptoare şi aşteptaţi, din nou, senzaţia aterizării mingii acolo.

Odată aterizată, daţi-i un impuls uşor şi aşteptaţi-o, din nou, să ajungă în cealaltă mână. Uneori, la început, mingea are nevoie de mai mult timp ca să ajungă de la o mână la cealaltă. Pur si simplu, ideea e să vă simţiţi confortabil cu procesul şi să vă familiarizaţi cu senzaţia."

Eric Pearl: Reconectarea - Vindecă-i pe alţii, Vindecă-te pe tine; Ed. For You, pag. 233, 234.

Am reprodus doar un fragment din cartea „Reconectarea" de Eric Pearl dar lectura ei v-ar putea aduce mai multe argumente în favoarea metodei descrise în cadrul acestui capitol.

Marea problemă la această metodă este că se poate antidota chiar şi fără voia noastră prin expunerea la diverse radiaţii electromagnetice provenite de la unele televizoare, telefoane mobile sau wi-fi etc. Această antidotare am constatat-o personal şi are loc în câteva minute de la expunere. Această antidotare ţine foarte mult de persoana respectivă şi de sensibilitatea ei la anumite radiaţii electromagnetice care nu produc întotdeauna efecte vizibile, care să evidenţieze această

sensibilitate (dureri de cap, greaţă etc). Cu alte cuvinte, chiar dacă o persoană nu simte nimic când este expusă la anumite radiaţii electromagnetice, corpul poate să le resimtă şi în cazul de faţă, să antidoteze remediul chemat prin metoda verbală.

La ora actuală, când aproape că nu mai există niciun loc nepoluat electromagnetic, este foarte greu de realizat şi aplicat această variantă de „chemare" a unui remediu prin intermediul vocii (şi implicit a gândului). De aceea, e posibil ca multe persoane să fie dezamăgite că la folosirea acestei metode nu se văd rezultate (la început) şi să spună că este o utopie această nouă variantă de activare a remediilor homeopate.

Totuși, din proprie experiență, pot să vă spun că, dacă această chemare a remediilor realizată prin intermediul gândului este exersată mai des, într-un final ea ajunge să nu mai fie afectată aproape deloc de radiațiile din jurul nostru.

Pentru cei neîncrezători în puterea gândului pot să le recomand un exerciţiu foarte simplu de făcut, care constă doar în rostirea unui singur cuvânt în gândul nostru. Astfel, cei care sunt mai neîncrezători că metoda descrisă în acest capitol, care se bazează pe puterea gândului, va funcţiona, pot să-şi dea singuri răspunsul dacă este ceva real sau nu. Singurul inconvenient al acestui exercițiu este că el este de durată, dar cu rezultat sigur.

Ce trebuie să facem concret?

Nimic altceva decât să rostim un simplu cuvânt în gândul nostru în momentul în care ne bărbierim.

Dacă facem acest lucru, el ne va ajuta să folosim un aparat de ras (cu lamă) timp de 2 sau chiar 3 ani. Tot ce avem de făcut este ca, în timp ce ne bărbierim (epilăm - pentru femei) cu aparatul de ras cu lamă, să spunem în gând cuvântul **„ascute-te, ascute-te, ascute-te, ...”**, pe tot parcursul bărbieritului (epilării). O să fiţi surprinşi cum un aparat de bărbierit, la care nu schimbăm lama de ras, ţine foarte mult timp doar prin folosirea puterii gândului.

Nu contează marca aparatului de ras. Singura condiţie este ca aparatul să fie nou atunci când începem acest exerciţiu. La momentul scrierii acestei cărți se fac 15 ani de când folosesc această metodă de ascuțire a lamei de ras. Pot spune că am o oarecare vechime în folosirea ei.

Această idee mi-a venit într-un moment de iritare cauzat de faptul că aparatele de bărbierit nu sunt chiar așa de ieftine. Astfel, dezamăgit fiind, mi-am orientat gândul spre lama de ras spunându-i în gând „ascute-te”. Nu știu de ce am făcut asta de fiecare dată când mă bărbieream, dar am făcut-o. Ulterior am observat, cu trecerea timpului, că acea lamă încă era bună cu toate că o foloseam de mult timp. Astfel am ajuns chiar să am un aparat de ras care m-a ţinut 4 ani de zile. Începuse deja să ruginească atunci când l-am înlocuit.

Ulterior, am fost la un magazin de unde am cumpărat cel mai ieftin și necunoscut set de aparate de ras, ce avea și lame de rezervă (10 rezerve). După 10 ani de zile, sunt abia la a 4-a rezervă.

Acest lucru puteţi să-l încercaţi şi dumneavoastră. Folosiți această metodă de „ascuţire" a lamelor prin puterea gândului și o să fiţi surprinşi, în clipa când veți folosi și ultima rezervă, că ați uitat când vi le-aţi cumpărat.

Exemplul de mai sus, minor la prima vedere, arată cum: ***<u>Omul poate influența Materia prin intermediul unui gând!</u>***

„Descoperirile fundamentale ale fizicii secolului 20 au schimbat complet ceea ce credeam despre univers și despre ființa omenească. Știm, astăzi, că ceea ce consideram a fi materie solidă, respectând legile mecanicii clasice a lui Newton, nu este deloc ceea ce pare a fi. Atomii din care este făcută materia, inclusiv corpul omenesc și creierul, nu sunt solizi, nu sunt niște particule, ci sunt mai curând niște individualizări ale unei forme de energie vibratorie."

http://dumitruconstantindulcan.ro/media/gandul-care-schimba-lumea/
2 iulie 2019

Profesorul Dumitru Constantin Dulcan, un reputat medic neurolog şi psihiatru, a scris nenumărate cărți în care explică importanța gândurilor noastre, cea mai

importantă fiind „***INTELIGENȚA MATERIEI***", care aduce argumente în favoarea acestei idei.

Este posibil ca practica mea îndelungată, în care mi-am antrenat mintea să ascută lama de bărbierit, să fi avut importanță atunci când am dorit să cer aceste remedii (homeopate) prin intermediul metodei paharului cu apă.

De aceea, dacă nu vă reușește din primul moment, trebuie doar să exersați. Nici măcar eu nu vă pot spune după cât timp a început să funcționeze ascuțirea lamei de ras. Nu am făcut altceva decât să EXERSEZ de fiecare dată, până când efectele au fost vizibile.

Dacă tot vorbim de energii, pot să vă mai spun un lucru interesant care s-a întâmplat după activarea energiei palmelor. Faptul că, unele baterii (de putere mică), se încarcă atunci când le țin în palmă. De exemplu, după activarea palmelor, eu nu am mai schimbat bateria la telecomanda de la mașină, sau am uitat când au fost schimbate ultima dată bateriile din telecomanda de la televizor. Și nu numai. Pot de asemenea să amintesc de becul de veioză cu telecomandă pe care-l am. Înainte schimbam bateria foarte des, fiind una mică precum la ceasurile de mână. Dar de când cu energia palmelor, am uitat de când nu am mai schimbat-o. Într-adevăr, are momente când nu mai merge, dar, o iau și o lovesc între palme o singură dată și pe urmă funcționează iarăși 2 sau chiar 3 luni.

Nu pot să constat decât o similaritate cu modul de preparare a remediilor homeopate în care, în afara diluării, trebuie folosită agitarea puternică a soluției sau lovirea recipientului de podul palmei.

Bineînțeles că nu are efect la toate bateriile, ci doar la cele de putere mică și care au un consum mic. Să nu credeți cumva că pot încărca baterii precum cele de la telefonul mobil în acest fel.

Închei acest capitol cu o analiză efectuată de mine asupra unui gest pe care oamenii religioși îl practicau (în trecut) întotdeauna când se așezau la masă (înainte de a mânca), acela de a binecuvânta mâncarea prin semnul crucii.

Se pare că acest simplu gest, ce se face la ora actuală doar la biserică, de slujitorii Domnului sau când se oferă mâncare în numele celor plecați, are o importanță și un efect mult mai mare decât se crede.

Nu sunt o persoană practicantă dar am avut curiozitatea de a verifica acest „protocol religios” în urma discuției cu o persoană religioasă despre mâncarea zilelor noastre care nu mai este „curată”, ci plină de tot felul de chimicale. În acest context, el mi-a spus că dacă Binecuvântăm mâncarea sau apa și îi facem cruce în același timp, acestea se curăță automat prin Puterea Divină (a „Universului”).

Fiind curios din fire, am vrut să verific acest lucru personal. Astfel, am început să fac cruce mâncării și a

spune în același timp „BINECUVÂNTEAZĂ DOAMNE ACEASTĂ MÂNCARE”.

Nu știu cât de mult s-a curățat mâncarea de chimicale (neavând cum să verific acest lucru) dar am constatat că ea a căpătat putere de remediu homeopat. La fel s-a întâmplat și în cazul apei sau a sucurilor. Bineînțeles că în cazul acesta (a apei) se folosește formularea „BINECUVÂNTEAZĂ DOAMNE ACEASTĂ APĂ”.

Acest lucru l-am făcut de mai multe ori pe parcursul unui an de zile observând astfel că, reacția organismului meu la această „putere homeopată” materializată în mâncare sau apă după acest simplu gest a fost, întotdeauna, aceea de a-mi reduce aciditatea gastrică.

Dacă vă întrebați cum am putut să ajung la această concluzie singur, nefiind medic, pot aduce ca argument anii de suferință personală a sistemul digestiv, care nu au fost puțini, având astfel timp să învăț câte ceva despre reacțiile corpului meu în anumite momente.

Probleme digestive au început, ca la toată lumea, cu hiperaciditate gastrică, urmate ulterior, din cauza consumului îndelungat al antiacidelor, de hipoaciditate gastrică, care a culminat cu mari dificultăți în digestia alimentelor.

Pentru cei dornici să știe cum am rezolvat această hipoaciditate gastrică, fără medicamente, le pot spune că a fost foarte ușor. Am consumat timp de o lună de zile, kefir făcut din cristale de ciupercă Tibetană de lapte.

Menționez că aceste probleme digestive au avut loc cu mult timp înaintea suferințelor ce au dus la apariția acestei cărți.

De aceea știu când îmi scade aciditatea gastrică deoarece în cazul acesta, după ce mănânc începe să-mi fie așa de somn că nu pot să mă ridic din pat și dorm câteva ore de zici că am lucrat toată noaptea.

Astfel, ținând cont de aceste lucruri pot spune, cel puțin în cazul meu, că:

„remediul homeopat" materializat în mâncare sau apă după acest gest (de BINECUVÂNTARE) a fost întotdeauna același, aproximat ca „putere homeopată", la valoarea de CH 5.

Am ales să scriu despre aceste lucruri în acest capitol deoarece testul prezentat a fost făcut după activarea energiei palmelor.

De aceea, nu știu dacă energia palmelor are vreo legătură, sau nu, cu materializarea acestei „puteri homeopate", în mâncare sau apă, în momentul în care cineva le Binecuvântează.

Dacă nu are legătură, înseamnă că acest lucru se întâmplă întotdeauna, ceea ce ne arată faptul că oamenii în trecut știau mult mai bine decât noi cum trebuie să se comporte pentru a fi cât mai sănătoși.

Se poate observa cum, indiferent de orientarea noastră, fie că vorbim despre culte religioase, terapii tămăduitoare sau învățături orientale (etc.), toate ne arată un singur lucru, cum să ne conectăm la: **ENERGIA VINDECĂTOARE A UNIVERSULUI**.

Ține de fiecare dintre noi să descoperim cu care dintre aceste variante rezonăm cel mai bine.

Notă:

Nu se recomandă folosirea concomitentă (în aceeași zi) a celor două metode prezentate în această carte – a paharului cu apă și a chemării remediilor prin intermediul energiei palmelor – deoarece corpul uman are un singur generator de energii vindecătoare (cu excepția cazului în care remediile coincid/sunt identice).

CAPITOLUL V

PRINCIPII ȘI REGULI HOMEOPATICE

Într-o lume în care medicina clasică dă rateuri din ce în ce mai des, homeopatia pare a fi o soluţie mult mai viabilă şi cu efecte de durată. Părerea mea este că ea este singura terapie care este orientată spre tratarea omului, cu efecte de durată sau chiar permanente de cele mai multe ori. Studiind acest domeniu al medicinii alternative care este homeopatia, am rămas surprins să constat lipsa de informare care există. Desigur, există internetul, dar sunt atât de multe informaţii încât unui om neiniţiat îi este foarte greu să-şi facă o idee corectă.

Aşa a apărut acest capitol care este o sinteză informativă a diverselor texte din medicina homeopată şi a lucrărilor scrise de diverși doctori homeopaţi și care se doreşte a fi de ajutor persoanelor care doresc să se orienteze spre medicina alternativă şi spre homeopatie.

În cadrul acestui capitol, vom afla principiile pe care se bazează homeopatia, lucruri pe care fiecare om trebuie să le cunoască înainte de a apela la serviciile unui medic homeopat. Am introdus această sinteză a textelor din literatura de specialitate cu speranţa că vă veți familiariza mai ușor cu domeniul homeopatic sau vă va fi de ajutor în demersurile voastre de a căuta un doctor

homeopat bun. Faptul că veți avea cunoștință despre bazele homeopatiei vă poate fi de un real folos pentru a face distincţia între diverși doctori homeopaţi cu har sau fără de har şi să alegeţi în consecinţă.

Principiile de bază ale homeopatiei, aşa cum le-a enunţat fondatorul său şi cum s-au propagat până în ziua de astăzi, contrazic o importantă serie de elemente din medicina „clasică”, nehomeopată, precum şi din ştiinţă, motiv pentru care homeopatia, deşi din ce în ce mai agreată de către marele public, rămâne la nivelul comunităţilor ştiinţifice un domeniu controversat.

Homeopatia, ca ştiinţă, se bazează pe principii bine definite, formulate de Hahnemann şi urmaşii săi.

Principiul similarităţii afirmă că „o substanţă care produce un set de simptome când este administrată unui om sănătos, poate vindeca simptome asemănătoare la un bolnav dacă este folosită în doze foarte mici”.

În concepţia lui Hahnemann, preparatele homeopate (numite remedii) nu acţionează în mod fizic, material, asupra corpului ci, printr-o acţiune imaterială, care influenţează forţa vitală, contrând lucrarea agenţilor perturbatori ai acesteia. Forţa vitală este o forţă imaterială care garantează viaţa organismului şi este receptivă la acţiunea remediului diluat şi dinamizat după legile homeopatiei, care îi conferă astfel o energie asemănătoare forţei vitale.

Perspectiva homeopată este una holistică, de vindecare a persoanei ca întreg material şi spiritual, vindecarea presupunând înlăturarea simptomelor odată cu înlăturarea modificărilor „forţei vitale".

La obiecţia că homeopatia încă nu are o teorie care să o explice A. Jakobs a răspuns: ***„acesta nu este un motiv în sine pentru a nega homeopatia ca fiind inutilă, pentru că istoria ştiinţei este plină de descoperiri care au mers împotriva curentului de gândire al zilei, aşa cum a fost aceea că pământul nu este plat"***.

Remediile homeopate vindecă prezentând organismului un model energetic ce mimează modelul energetic al bolii. Aceasta declanşează în mod precis reacţia corectă de vindecare. Remediul nu aduce chimicale în corp. Mai degrabă conţine informaţia despre cum să se vindece (remediul dă corpului instrucţiuni despre vindecare).

Homeopatia tratează bolnavul şi nu boala. Doi pacienţi cu acelaşi diagnostic vor primi remedii diferite în funcţie de simptomele fiecăruia. Tratamentul se face cu un singur remediu, cel care corespunde cel mai bine stării patologice actuale. Experimentele făcute pe voluntari s-au făcut cu fiecare remediu în parte, niciodată cu mai multe remedii în acelaşi timp şi această regulă se păstrează şi pentru tratament.

Homeopatia nu tratează separat problemele fizice, psiho-emoționale sau mentale, ci pe toate împreună, pacientul fiind privit ca un tot unitar. Astfel, homeopatia este o terapie holistică. Pentru a găsi remediul potrivit, homeopatul trebuie să afle nu numai caracterul exact al simptomelor dar şi felul în care pacientul interacționează cu mediul şi oamenii din jur.

Remediul homeopatic acționează asupra vitalităţii pacientului stimulând mecanismele de apărare ale organismului. Dacă boala este privită ca un dezechilibru apărut la un anumit nivel al organismului, remediul caută să restabilească acest echilibru pierdut.

Vindecarea are loc dinăuntru spre afară, de la organele mai importante către cele mai puţin importante. Astfel, într-un caz de astm bronşic şi eczemă, astmul se va ameliora mai întâi, timp în care eczema persistă sau chiar se agravează. Dacă erupţia dispare de pe piele (de exemplu folosind o cremă cu cortizon) iar astmul persistă sau se agravează, este vorba de o supresie. Boala de piele a fost împinsă în interiorul organismului, dar nu vindecată. Starea de sănătate pe ansamblu este mai puţin bună, astmul fiind o afecţiune mai gravă.

Abordând cazul pacientului ca un întreg, medicul homeopat nu tratează separat problemele pe care le are, ci ca pe un tot unitar.

Principiul similitudinii – „similia similibus curentur" spune că:

„O substanţă care în doză ponderală provoacă tulburări la om sănătos poate în doze infinitezimale să vindece aceleaşi tulburări la omul bolnav."

S. Hahnemann - Organon, par. 22:

„Proprietăţile terapeutice ale medicamentelor rezidă exclusiv în puterea lor de a provoca simptome patologice la omul sănătos şi de a le face să dispară la omul bolnav."

S. Hahnemann – Organon, par. 26:

„Experienţa ne învaţă că toate medicamentele vindecă, fără excepţie, bolile ale căror simptome se apropie cel mai mult de ale lor."

Hahnemann insistă asupra faptului că interacţiunile homeopate nu implică niciun fel de particulă materială şi le reproşează eventualilor contestatari ai acestei idei concepţiile lor materialiste. Forţa medicinală specifică invizibilă a acestor remedii înalt potenţate nu depinde de atomii lor materiali sau de proprietăţile lor fizice. Dimpotrivă, ceea ce se găseşte în măruntele globule impregnate sau în soluţii este doar energia invizibilă a substanţei brute eliberată şi amplificată la maximum.

Remediile se administrează în doze infinitezimale. Astfel, substanţele din care se prepară remediile îşi pierd eventuala toxicitate şi potenţialul de a produce reacţii

adverse. În plus, prin procesul specific de diluare şi dinamizare, remediile dobândesc proprietăţi curative noi care erau prezente doar în stare latentă în substanţa crudă.

De-a lungul anilor s-au format trei orientări terapeutice homeopatice:

1. unicism - administrarea unui singur remediu odată într-un caz dat.

Samuel Hahnemann – Organon par. 273:

„Nu există tratament în care să fie necesar, în consecinţă este inadmisibil de a o face, să foloseşti tot odată mai mult de o substanţă medicinală simplă la un bolnav. În medicina unică şi adevărată, unica medicină conformă naturii, homeopatia, este interzis să administrezi bolnavului două substanţe medicinale în acelaşi timp.”

În cadrul acestei şcoli se pot diferenţia:

- *unicişti riguroşi* – Kent şi elevii săi – cer să fie căutat remediul similimum printr-o observaţie atentă, o ierarhizare şi repertorizare a simptomelor, iar acest remediu să fie lăsat să acţioneze fără alte intervenţii.

- *unicişti eclectici* – cei care dau un singur remediu, poate în diluţii crescânde, cum recomandă însuşi Hahnemann. În caz de eşec schimbă remediul până când obţin efectul dorit.

2. pluralism - administrarea mai multor remedii într-o ordine oarecare.

Bolnavii sunt puţin capabili să se analizeze exact, nu observă modalităţile simptomelor, dau relaţii contradictorii de la o consultaţie la alta. Soluţia este sau să se aştepte conturarea unui tablou simptomatic precis pentru prescrierea remediului dacă bolnavul are răbdarea necesară sau prescrierea mai multor remedii, care să acopere tulburările acuzate de bolnav.

3. complexism - administrarea de amestecuri de remedii care pot fi prescrise într-o afecţiune dată, într-un cadru nosologic considerat, în speranţa că remediul să fie unul din cele prezente în cocktail, şi că celelalte nu vor provoca tulburări noi.

Varianta recomandată şi cea mai eficientă este homeopatia clasică (unicism).

Recomandarea mea este de a fi evitate celelalte variante folosite de către unii medici homeopați. Sper ca această carte, care explică modul în care acţionează remediile homeopate, să vă arate de ce homeopatia unicistă (clasică) este varianta cea mai bună (în care se dă remediu unic şi care este lăsat să acţioneze suficient timp pentru ca efectul lui să fie maxim).

Un medic care practică homeopatia clasică trebuie să recomande unul, maxim două remedii, după care trebuie să se revină la medic pentru o nouă consultaţie.

Sfatul meu: ***dacă mergeţi la un medic homeopat și el vă recomandă mai mult de două remedii homeopate, mai bine vă ridicaţi şi plecaţi.***

Folosirea remediilor multiple sau a complexismelor, chiar dacă pe perioadă scurtă poate aduce beneficii, pe perioadă lungă pot apărea diverse probleme din cauza interacţiunii diverselor remedii luate odată. De aceea, este recomandat să se evite folosirea lor.

Din practica personală, și doar în anumite situații, **se pot face combinații de doar două remedii homeopate** dar cu condiția ca cele ele să aibă aceeași potență (același CH). Combinarea a trei sau mai multe remedii va face ca, în primele 12 ore de la ingerarea lor (prima fază a remediilor homeopate – vezi cap. II), sensibilitatea organismul persoanei respective să crească foarte mult, existând posibilitatea apariției de efecte nedorite care să se perpetueze și după încetarea primei faze.

Notă:

Modul exact de preparare și administrare concomitentă a două remedii folosind metoda de față se găsește la sfârșitul capitolului 5.

Remediul homeopatic este acea substanţă care este capabilă să creeze la omul sănătos o suferinţă (pathos) asemănătoare (homeo).

Remediile homeopate se prepară pornind de la substanţe naturale, majoritatea plante, dar şi minerale sau

produse de origine animală (chiar unele veninuri folosite şi în alte terapii).

Prin diluare şi dinamizare progresivă (agitare) într-o soluţie alcoolică se obţin diferite potenţe ale unui remediu. Acest proces numit potenţare sau dinamizare face ca substanţele crude de la care s-a pornit să dobândească proprietăţi terapeutice noi. De aceea, remediile sunt mai eficiente decât, de exemplu, ceaiurile preparate din aceleaşi plante. Diluţiile se realizează prin diluarea succesivă a respectivei substanţe, iar potenţarea se realizează înainte de fiecare diluare prin agitarea recipientului (lovirea lui de podul palmei sau de o carte de 10 ori), moment în care are loc un transfer energetic între toate moleculele de apă, astfel încât fiecare moleculă ajunge să conţină informaţia respectivei substanţe.

Hahnemann nu a putut explica principiul potențării, ci doar a constatat că el există. Nici astăzi nu este ușor de acceptat, deși noile descoperiri din fizica cuantică, biologie, genetică și chimie înlesnesc mult înțelegerea acestui fenomen.

Orice afecţiune, acută sau cronică, poate fi abordată homeopatic. Remediile se pot folosi chiar în situaţiile în care administrarea medicamentelor trebuie evitată: sarcină, alăptare, alergie la medicamente, etc.

Homeopatia se adresează tuturor categoriilor de vârstă de la sugari până la vârstnici. Ameliorarea sau

vindecarea depind de mulţi factori: vitalitate, vârstă, stilul de viaţă, alimentaţia, medicamentele folosite, durata bolii, etc.

Când apare o îmbunătăţire a simptomelor nu înseamnă că vindecarea este completă, ci că doar a început.

Prescripţia homeopatică se face pe indicaţii clinice, simptome; ea este holistică (se adresează bolnavului în întregul său, nu pe segmente, ca de ex.: cap, ochi, stomac etc.) şi strict individualizată. Remediul homeopatic acţionează la nivel energetic, reechilibrând energiile perturbate din organism; el este o informaţie, o calitate şi nu o cantitate.

Homeopatia şi alopatia nu se exclud. Este bine să fie cunoscute ambele metode şi folosite una sau alta după situaţie.

Pentru a găsi remediul cel mai potrivit pentru pacient, medicul trebuie să afle cât mai multe despre acesta. Legat de problemele pe care le are, medicul este interesat de un maxim de detalii: de exemplu, locul exact al durerilor, felul durerii, momentul de apariţie, extinderea lor, simptomele însoţitoare, cauza, situaţiilor în care se ameliorează sau se agravează (lucru valabil pentru toate simptomele), istoricul medical personal şi familial, apetitul, preferinţele şi aversiunile alimentare, setea, reacţia la temperatură, somnul, nivelul general al energiei pacientului), aspectele psiho-emoţionale şi

comportamentale caracteristice pacientului sunt de asemenea importante.

În săptămânile tratamentului care urmează este foarte probabil să fie sesizate anumite schimbări: energie mai bună, somn liniştit, optimism, ameliorarea problemelor fizice. Uneori simptomele se pot agrava pentru scurt timp, după ce luaţi remediul. Alteori, organismul apelează la o metodă de „curăţare” manifestată printr-o secreţie (nazală, vaginală, etc.), diaree, transpiraţie, erupţie cutanată, etc. Alteori reapar simptome pe care le-aţi mai avut înainte. Toate acestea arată că remediul acţionează.

Astfel de reacţie nu trebuie combătută folosind alte medicamente. Sfătuiţi-vă cu medicul dumneavoastră. Situaţiile acute apărute pe parcursul tratamentului, aparent fără legătură cu afecţiunea de bază, trebuie semnalate medicului. Nu se vor lua medicamente fără consultarea doctorului homeopat. La copii reacţia la un remediu homeopatic ca şi vindecarea sunt mai rapide. Același lucru se poate remarca şi la persoanele care se hrănesc simplu şi nu fumează, nu beau, nu consumă cafea şi nu au excese sexuale. Cu cât un pacient este mai bătrân sau trăieşte mai nenatural, cu atât mai lente sunt procesul de vindecare şi efectul remediului.

În general atunci când un remediu a fost ales bine, unele din simptome se înrăutăţesc pentru 1 până la cel mult 3-4 zile. La unele boli această înrăutăţire a

simptomelor poate să dureze mai mult timp. După acest timp, în general trebuie să apară o îmbunătăţire majoră. Uneori aceasta apare chiar după câteva minute sau ore.

Această înrăutăţire a simptomelor arată că remediul a fost ales bine şi că îşi face efectul. În caz că diluţia este joasă, înrăutăţirea simptomelor este mai accentuată, la diluții mai înalte aceasta este aproape neobservabilă. Dacă nu se obţine nici o îmbunătăţire a stării după acest timp, atunci remediul nu a fost ales bine şi trebuie încercat altul. De exemplu un pacient care are dureri în articulaţii va simţi nişte dureri mai mari în primele 24 de ore după administrarea unui remediu adecvat după care durerile vor înceta sau vor dispărea treptat. În caz că remediul nu se potriveşte pacientului, atunci el nu va simţi o înrăutăţire dar nici o îmbunătăţire.

În caz că simptomele se agravează pe mai mult timp după luarea unui remediu homeopatic, atunci trebuie reconsultat medicul homeopat.

Remediile homeopate îşi pot face efectul de la câteva secunde până la câteva luni, dar el trebuie să apară în maxim 30 de zile.

În principiu este valabilă regula: cu cât mai acută este o boală cu atât mai rapidă este reacţia. În situaţii acute – naştere, accident – trebuie ca reacţia să apară în minute sau secunde.

În cazuri cronice, la pacienţi mai bătrâni sau slăbiţi (cu putere vitală slabă), reacţia la remediu va fi mai înceată și se recomandă diluții mici (CH 5, CH 7, CH 9). La copii reacţia este cea mai rapidă.

Remediile homeopate, în principiu, nu au efecte secundare. Însă ele pot fi folosite greşit şi atunci pot avea efecte negative. Doctorul homeopat este în stare să diferenţieze între agravarea temporară a simptomelor ca urmare a unui remediu adecvat şi efectele negative ale unui remediu neadecvat. Acest lucru nu-l poate face un pacient care se tratează singur. De aceea, este recomandată consultaţia de către un medic homeopat cu experienţă.

Homeopatia nu interferează cu alte medicamente. În schimb ea este influențată de anumite medicamente în sensul că îi poate încetini acțiunea sau chiar opri efectul.

Medicamentele chimice pot face totuşi ca influenţa remediului homeopat să fie anihilată datorită frecvenţelor grosiere şi puternice pe care le conțin (cum ar fi Cortizonul care anihilează efectul remediilor homeopate). Multe medicamente chimice conţin substanţe inhibatoare atât de puternice încât efectul remediilor homeopate nu mai poate fi garantat.

De aceea, asocierea remediilor cu alte medicamente puternice, cum sunt antibioticele, preparatele cortizonice, hormonii, sedativele neuroleptice etc., diminuează semnificativ acţiunea remediilor şi trebuie evitate pe cât

posibil. Sunt situaţii în care ele trebuie administrate în paralel şi, eventual, remediul homeopatic trebuie repetat mai des până când doza de medicamente alopatice se poate reduce.

În multe cazuri este imposibil de renunţat la medicamentele vitale atâta vreme cât organismul este slăbit. În caz de îmbunătăţire a bolii şi a simptomelor trebuie reconsultat doctorul pentru eventuala oprire a medicamentaţiei chimice, dacă într-adevăr nu mai este nevoie de ea. O colaborare între medicul homeopat și cel alopat ar aduce numai beneficii pentru suferind.

Din cauza obişnuinţei şi mai ales a fricii pacientului ca şi a temerii doctorului de a fi tras la răspundere, în general pacienţii iau medicamentele chimice mai departe, cu toate că de acestea nu ar mai fi nevoie, după vindecarea sau ameliorarea bolii.

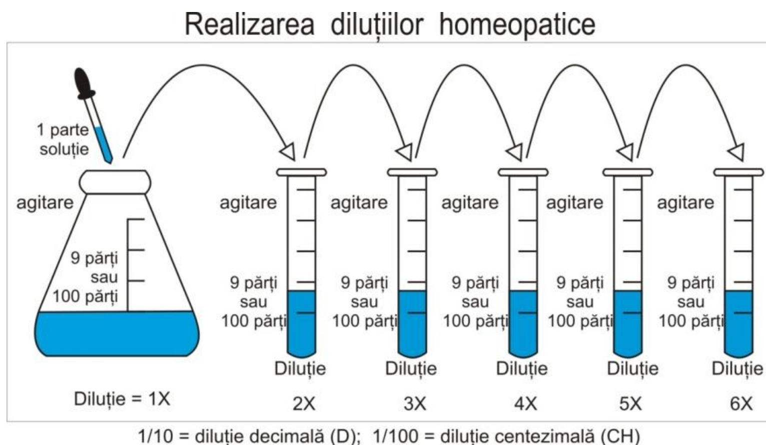
Diluţia homeopatică reprezintă o formă diluată a unei substanţe obţinută din substanţe chimice, minerale, plante sau animale. În homeopatie există mai multe tipuri de diluţie. Diluţia decimală 1/10 notată cu litera D, centizecimală 1/100 notată cu litera C (în România notată cu CH - centezimală Hahnemaniană) sau chiar 1/50000, notată cu Q sau LM.

Modul de preparare a diluțiilor este foarte simplu. De exemplu, în cazul diluțiilor centizimale (CH) care sunt și cele mai frecvent folosite, se face astfel:

- se ia o parte (o picătură) dintr-o substanță de bază și se adaugă la 99 părți (picături) de solvent, după care amestecul obținut se agită puternic (proces numit „dinamizare”). Astfel se obține prima diluție centizimală (hahnemaniană) – CH 1;

- O parte din această soluție CH 1 se amestecă într-un alt flacon cu 99 părți de solvent și apoi este dinamizată, agitând puternic și de această dată flaconul, rezultând diluția CH 2;

- Procesul continuă asemănător până se ajunge la diluția dorită.

Fără procesul de dinamizare (agitare puternică) a remediilor homeopate, ele nu îşi mai fac efectul. În homeopatie un remediu are un efect cu atât mai mare cu

cât el a fost diluat şi „zdruncinat” mai mult, deci potenţat mai mult.

Astfel rezultă că diluarea în sine, luată singură, nu are efect asupra organismului ci numai combinaţia de diluare a substanţei originale şi „agitarea” manuală a soluţiei creează efectul de potenţare a remediului.

Pe vremea lui Hahnemann nu exista diluţia D, ci numai diluția C. Diluţiile CH au un efect mai puternic şi creează mai puţine simptome iniţiale decât cele D (agravarea iniţială a simptomelor este un semn că remediul a fost ales bine dar că diluţia este prea joasă).

Diluţia D corespunde, din punct de vedere material, cu jumătate din diluţia CH. De exemplu CH 6 este echivalent cu D 12, deşi diluţia CH 6 are un efect un pic diferit de D 12 pentru că, soluția D 12 este dinamizată de 12 ori pe când CH 6 doar de 6 ori.

Alegerea diluţiei a fost şi este încă o controversă mare în homeopatie. Unii folosesc diluţii până la D 6, alţii diluţiile medii, în timp ce alţii folosesc numai diluţii înalte, de la D 30 în sus.

Dr. Arthur Lutze de exemplu, a folosit numai diluţia D 30. În cartea lui „Simptome caracteristice în terapia homeopatică” se pot găsi multe exemple şi multe cazuri de vindecare de-a dreptul miraculoase.

Samuel Hahneman însuşi, cel care a descoperit homeopatia, a folosit la început diluţii joase, însă mai târziu a trecut la diluţii mai înalte, începând cu C 30.

Alegerea diluţiei depinde de caz şi de pacient, fiecare medic homeopat le alege după experiența şi predilecţia proprie.

La alegerea diluţiei se poate folosi următoarea regulă: ***„este de ales diluţia care, fără să creeze o daună în organism, are o influenţă vizibilă în mod clar asupra corpului bolnav”***.

Există anumite reguli pentru alegerea diluţiei potrivite care pot fi studiate, însă alegerea diluţiei potrivite este o artă pe care o poate stăpâni numai un maestru talentat în arta de vindecare homeopatică. Pe lângă alegerea diluţiei potrivite mai joacă un rol şi vârsta şi personalitatea pacientului, alimentația, clima etc.

Factorii care determină alegerea unei anumite diluţii (potenţe) sunt:

- Vitalitatea pacientului; o vitalitate bună suportă diluţii mari; o vitalitate scăzută cere diluţii mai mici.
- Nivelul de afectare; afecţiunile organice îndrumă spre potenţe mai mici, cele fiziologice spre potenţe medii, cele psihice spre diluţii mari.
- Gradul de similaritate; cu cât similitudinea dintre simptomele pacientului şi remediu este mai mare cu atât se permite o potenţă mai înaltă.
- Nivelul de profunzime vizat de tratament: cu cât se doreşte o acţiune mai profundă şi mai durabilă în timp, cu atât se urcă pe scara potenţelor.

Mai este de luat în considerare şi legea lui Arnndt-Schultz, în legătură cu inversarea efectului după doză. Astfel, diluţiile mici sunt stimulatoare; diluţiile medii sunt modulatoare, iar diluţiile mari, frenatoare.

Diluţiile mai mari decât C30 sau D30 sunt rezervate medicilor homeopaţi, deoarece efectul lor este de lungă durată şi mai adânc. Pentru uz propriu se folosesc în general diluţiile joase – D1 până la D30 sau C1 până la C15.

Remediile făcute din substanţe otrăvitoare trebuie luate în diluţii de cel puţin D 12 sau C 6, depinzând de puterea otrăvii. În general diluţiile joase din substanţe nocive nu se pot obţine de la farmacie decât cu reţetă de la medic, deci un pacient nu se poate trata singur cu diluţii periculoase.

Remediile făcute din plante vindecătoare folosite în fitoterapie se iau în general în diluţii joase – tinctură (D0) sau D1 pentru că la astfel de plante vindecătoare este dorit ca tot spectrul de frecvenţe al plantei să-şi facă efectul.

Hahnemann ne arată în Organon, că:

„Nu cantitatea ci calitatea este cea care vindecă. Selectarea remediului potrivit este mult mai importantă decât cantitatea în care este administrat”.

O mare problemă pentru acceptarea deplină a homeopatiei este faptul că dozele infinitezimale homeopatice nu mai păstrează, dincolo de diluţia a douăsprezecea centezimală, nici o moleculă din

substanţa iniţială; din această cauză ele sunt denumite în lumea ştiinţifică doze ultramoleculare. Problema pe care o pune homeopatia este una dintre cele mai provocatoare pentru întreaga gândire modernă: cum este posibil ca substanţe diluate ultramolecular să aibă încă efecte asupra omului, câtă vreme o astfel de diluţie nu mai păstrează, din punct de vedere chimic decât solventul?

Deşi rezultatele clinice dovedesc că remediile homeopatice au efect asupra organismelor vii, din punct de vedere teoretic acest lucru este aproape de neconceput. Deocamdată, aceasta reprezintă cel mai important impas conceptual pentru acceptarea homeopatiei şi rezolvarea lui va reprezenta probabil schimbarea paradigmei biologice şi medicale actuale.

Pentru a depăşi acest impas au fost propuse mai multe teorii, cea mai frecvent citată fiind aceea asupra memoriei apei, care ar păstra permanent, în urma unor interacţiuni complexe între moleculele de solvent şi solvit în cursul diluţiilor şi potenţărilor succesive, o informaţie asupra substanţei solvite.

Remediile homeopatice nu sunt doar substanţe diluate ci şi potenţate; la fiecare diluţie, suportul care păstrează informaţia este din nou şi din nou potenţat, astfel încât informaţia iniţială să poată fi reiterată. În cursul potenţării, moleculele remediului iau contact şi îşi imprimă „amprenta informatică” asupra tuturor moleculelor solventului, astfel că fiecare dintre acestea,

la o nouă potenţare devine un transmiţător al informaţiei iniţiale.

Ceea ce este totuşi evident în legătură cu homeopatia este faptul că: fenomenele sunt de natură informatică, implicând transmiterea succesivă a unor informaţii din partea substanţei solvite pe un suport (solvent) şi implicit o memorie care poate fi stocată şi reactualizată. În plus, această memorie poate trece de pe un suport pe altul fără ca principalele ei calităţi să fie afectate.

În afară de alegerea remediului şi a diluției potrivite, un rol important îl joacă perioada în care trebuie să luăm remediul respectiv și intervalul între dozele date. Putem alege dintre o multitudine de variante care nu vor face mai ușoară această alegere, deloc simplă. Şi aici există reguli dar şi multe excepţii.

În general însă sunt folosite de cei mai mulţi doctori homeopați următoarele reguli:

- În cazuri acute de boală, remediile se dau după gravitatea bolii la intervale de un sfert de oră sau de jumătate de oră. Faţă de remediile alopate (chimice), administrarea remediilor homeopatice se opreşte, fie se măresc intervalele sau se schimbă diluţia, de îndată ce se remarcă ameliorarea;
- La forme de boală deosebit de periculoase (de exemplu: infarct, sepsis, otrăvire etc.) remediile homeopate se dau chiar la intervale mai mici de 5-10-15 minute + apel de urgență la Salvare;

- Atunci când s-a obţinut ameliorarea - un semn că remediul a fost ales corect - se măresc intervalele şi se păstrează potența care a funcționat;
- La boli cronice se dă o potență mică (CH7 sau CH9) zilnic, o lună, apoi se crește ușor.

Am putea enumera totuși câteva din cele mai importante reguli ale homeopatiei, fiind folosite de diverși doctori homeopați care au avut succes în aplicarea terapiilor homeopate:

- **Imediat ce a apărut ameliorarea bolii, remediul nu se mai ia pentru a-i da timp să-şi facă efectul în corp**. Această pauză se păstrează până apare vindecarea sau stagnarea când ori tratamentul s-a terminat, ori trebuie continuat cu acelaşi sau cu alt remediu.

- **Acelaşi lucru este valabil şi la apariţia înrăutăţirii iniţiale a simptomelor, care stau dovadă că remediul a fost ales bine, dar că „puterea" a fost prea joasă.** În acest caz nu se mai dă remediul până când simptomele create de remediu nu au dispărut complet, după care se dă acelaşi remediu într-o „putere" mai înaltă.

- **La boli cronice vechi nu se dă des acelaşi remediu. Fiecărei doze trebuie să i se acorde timp destul**

pentru a-şi face efectul. Acest lucru a fost respectat cu ardoare de Dr. Arthur Lutze care dădea o doză la un interval de cel puţin 3 luni şi căruia îi dădea timp să-şi facă efectul. Cu această metodă Dr. Lutze a făcut vindecări incredibile, vindecări care sunt expuse şi în cărţile lui.

- **La boli cronice - unde forța vitală este mică, se dă zilnic diluție mică pentru stimulare blândă.**

- **Cu cât mai veche este o suferință, cu atât mai înaltă trebuie să fie diluția. Cu cât mai înaltă diluția, cu atât mai mare trebuie să fie pauza la care sunt date dozele.**

- **Dacă apare o ameliorare se păstrează aceeași potență până la vindecare sau până nu mai dă rezultate.**

De aici se poate vedea că alegerea „puterii” potrivite ca şi a intervalului dintre remedii nu este o treabă uşoară.

Nu există reguli stricte, dar se poate urmări o regulă generală**:**

Cu cât mai veche este o suferinţă, cu atât mai înaltă trebuie să fie „puterea” remediului. Cu cât mai înaltă „puterea” remediului, cu atât mai mare trebuie să fie pauza la care sunt administrate dozele (excepție făcând persoanele cu forță vitală scăzută).

Alegerea unei pauze adecvate între dozele sau remediile date, contează la fel de mult ca și tipul și „puterea” lui. Toţi aceşti factori au o importanţă majoră pentru o terapie homeopatică de succes.

Există o variantă în care se poate reduce mult timpul dintre doze prin schimbarea potenței remediului:

„Dacă se schimbă potenţa se pot repeta dozele mai repede decât dacă păstrăm potenţa iniţială. Acest lucru a fost încercat şi confirmat de experienţă. Se pare că nu prea contează dacă se creşte sau se scade potenţa, atâta vreme cât ea se schimbă. De exemplu, dacă s-a luat potenţa 200 nu contează dacă se merge în sus la 1M sau în jos la 30C; important este ca potenţa să fie modificată.”

Borland D M.: Digestive Drugs, 1940, in EH 2.2.

Dacă remediul a fost ales bine şi procesul de vindecare nu este oprit ca urmare a consumului de substanţe nocive (cafea, substanțe puternic aromate), a anumitor medicamente (cortizon, antinevralgice care conţin cofeină) sau a pierderii lichidelor sexuale (contact sexual), atunci vindecarea va putea fi dusă la sfârşit chiar și după o singură doză adecvată (regulă valabilă la pacienți cu forță vitală mare).

Nu întotdeauna este valabilă regula că un remediu poate fi antidotat (cu cafea sau mentă). Se poate întâmpla ca remediul să fie foarte bine ales şi, găsind în corp o

frecvenţă contrară lui, să declanşeze procesul de vindecare, astfel el nemaiputând fi antidotat. De aceea, este foarte important a nu se lua remedii fără consultul unui medic homeopat care, în cazul că apar noi reacţii de natură negativă, ele să poată fi combătute cu alte remedii ajutătoare.

Pentru vindecarea cu remedii homeopate trebuie evitate strict anumite substanţe pentru o durată de cel puţin câteva săptămâni (cel puţin 2, în mod ideal însă între 8 şi 12 săptămâni), pentru ca remediile să-şi facă efectul şi pentru ca în acest timp, întărit de remedii, sistemul imunitar să poată reface trupul. Altfel vindecarea va fi incompletă sau în cel mai bun caz se elimină numai simptomele bolii, cauza rămânând mai departe prezentă.

În homeopatie, cele mai dăunătoare substanţe sunt: cofeina (cafea, cola, ceai negru, antinevralgice) urmată de toxinele din carnea de porc precum şi iuţelile: piper, muştar, ardei boia, chili, etc.

O ceaşcă sau mai multe de cafea pot antidota sau slăbi imediat efectul unui remediu homeopat. Cât de repede apare acest efect variază mult de la pacient la pacient, în funcţie de sensibilitatea fiecăruia, dar, mai devreme sau mai târziu, efectul se instalează. Este foarte important să nu se bea cafea pe timpul tratamentului, astfel remediul nu acţionează la potenţialul său maxim. Asta nu înseamnă să nu se bea doar în cele câteva zile cât timp se ia remediul, ci atât cât recomandă medicul

homeopat; o doză de remediu poate să acţioneze zile, săptămâni, luni întregi, în funcţie de patologie, tip constituţional, remediu, potenţă etc.

Restricţia pentru ceai (negru, verde, rusesc) nu este absolută, aşa cum este pentru cafea; totuși este recomandat să nu se consume zilnic, în cantitate mare ceai „tare” (concentrat).

În timpul procesului de vindecare care durează mai multe săptămâni, până la 2-3 luni sau chiar mai mult timp, trebuie evitate în primul rând aceste toxine.

Unguentele, lichidele, tabletele, bomboanele, guma de mestecat cu astfel de conţinut trebuie evitate cât se poate de mult (chiar şi pasta de dinţi trebuie să nu fie mentolată). Ceaiul de mentă (sau mușețel) nu este recomandat pe timpul tratamentului şi nici alte ceaiuri din plante folosite zilnic şi în cantitate mare, pe o perioadă de timp.

De asemenea, ar trebui ţinută o **abstinenţă sexuală completă**, deoarece forţa de vindecare este risipită imediat atunci când corpul îşi pierde lichidele sexuale, mai ales atunci când simptomele pe care le acuzăm sunt cele de oboseală și lipsă de putere. Din păcate corpul nu are forţe separate pentru sex şi vindecare şi odată risipită, forţa vitală se reface numai după un anumit timp.

Aceasta este a 3-a regulă principală de care noi trebuie să ținem cont pentru ca remediile homeopate să-

și facă efectul. Dacă nu se poate renunța complet, se recomandă limitarea „pierderilor" sexuale prin mărirea foarte mult a perioadelor de pauză. Nu se recomandă nici abuzul, nici refuzul. La 40 – 50 de ani, una sau două descărcări pe lună sunt în regulă.

De ce este la fel de importantă și această regulă la fel ca primele două? Deoarece, în momentul pierderii fluidului sexual, acțiunea remediului este estompată pe o perioadă de minim una sau două zile, până la refacerea energiei corpului pierdută prin această acțiune.

De ce nu este un lucru bun? Deoarece se poate întâmpla exact ca și în cazul antibioticelor când, dacă se oprește tratamentul, chiar și temporar, afecțiunea de care suferim are timp să se poată obișnui cu el și în felul acesta, antibioticul (în cazul nostru - remediul homeopat) să nu mai aibă efect chiar dacă este reluată administrarea lui. Astfel, chiar dacă energia corpului se reface și remediul își reia acțiunea, afecțiunea de care suferim poate să nu mai răspundă pozitiv la remediul pe care noi l-am luat, astfel trebuind să se găsească altă variantă homeopatică (alt remediu).

Din cauza necunoaşterii sau nerespectării acestor factori mulţi pacienţi nu pot fi vindecaţi cu ajutorul remediilor homeopate (de multe ori problema este de blocaj, nu de lipsă de forță vitală). Cât priveşte remediile alopate, acestea nu vindecă deloc ci numai înlătură pe scurt timp doar anumite simptome. Remediile alopate

(chimice) deşi par mai comode, căci doctorii nu recomandă nici un fel de abstinenţă sau dietă, nu aduc corpului decât boli suplimentare. Fiecare pacient trebuie să aleagă drumul cel adevărat dacă doreşte să-şi vindece suferinţele şi din păcate acest drum necesită voinţă şi cunoaştere, căci nu există pilule care fac minuni fără voinţă de vindecare.

Un remediu ales bine poate face ca simptomele să dispară de tot. La boli cronice pot apărea în schimb în ciuda remediului ales bine, simptome noi. Asta din cauză că multe boli sunt suprapuse, deoarece nu au fost vindecate la timp, ele fiind suprimate ori cu medicamente chimice ori „astupate” pe plan psihic. Pentru aceste simptome noi este nevoie de un remediu nou ales pe măsură.

Atunci când un remediu a fost ales potrivit, apare de cele mai multe ori o agravare de scurtă durată a simptomelor, mai ales la diluţii joase, după care simptomele dispar apărând vindecarea. Când nu se schimbă nimic după luarea remediului, este posibil ca diluţia să nu fie cea potrivită şi trebuie încercat altul.

Pacientul are o contribuţie tot aşa de mare la vindecare ca şi medicul, căci el trebuie să menţină o anumită dietă şi un anumit mod de trai pentru ca vindecarea să nu fie oprită şi pentru ca ea să se manifeste şi în planul material. Degeaba primeşte pacientul remediul adecvat de la medic, dacă el opreşte procesul

de vindecare cu cafea şi excese sexuale. Excesul este cuvântul cheie! ...nu abstinența.

Acţiunea curativă a remediilor poate fi diminuată dacă se combat reacţiile care pot să apară în timpul tratamentului. Remediul încearcă să cureţe organismul de toxine, lucru care se poate exterioriza prin transpiraţie excesivă, secreţii nazale sau vaginale, expectoraţie, diaree, urinare abundentă, chiar erupţii mucoase sau cutanate. O astfel de reacţie nu trebuie combătută neapărat, pentru că face parte din procesul de vindecare şi, dacă apare, este un semn că tratamentul este eficient.

Astfel de reacţii, chiar dacă sunt neplăcute din punct de vedere fizic, sunt însoţite, de obicei, de o stare generală de bine şi sunt limitate în timp, adică trec de la sine în câteva zile.

De multe ori oamenii se gândesc că situaţia grea cu care se confruntă este fără speranţă, dar apariţia stării de disperare sau de deznădejde le este atunci, de fapt, cel mai mare duşman. De aceea, trebuie să evite întotdeauna ca ei să fie cuprinşi de astfel de stări negative.

De multe ori atitudinea sau starea psihică aleasă determină chiar ajutorul de care e nevoie. O atitudine încrezătoare şi optimistă, în ciuda nenorocirilor aparente, este tot ce avem nevoie pentru ca problema să se rezolve.

Din păcate mulţi nu găsesc forţa necesară pentru aceasta şi abandonează lupta chiar înainte de a o începe. Pare aproape incredibil, dar o atitudine adecvată atrage

energii pozitive care mai apoi pot să modifice radical o situaţie dificilă în viaţa noastră. Dacă se va gândi însă în mod negativ, rezolvarea problemei nu va mai apărea, pentru că aceasta însăși este cea care o blochează.

Tratarea pe cont propriu a afecţiunilor schimbătoare, cronice sau grave este foarte dificilă. Folosirea de remedii homeopate fără a prezenta simptomele remediului, mai ales în diluţii joase sau chiar înalte, poate crea simptomele pe care remediul în general le vindecă, deoarece remediul nu găseşte în corp o forţă asupra căreia să acţioneze.

În acest caz, când pacientul nu are deloc din simptomele remediului, în loc să se întâmple o stingere a oscilaţiilor prin suprapunere, remediul creează în corp nişte oscilaţii care creează boala, în corp neexistând oscilaţii asemănătoare. De aceea, remediile homeopate nu se pot folosi decât în mare cunoştinţă de cauză, numai atunci când simptomele prezente corespund bine remediului, în diluţia şi dozajul corespunzătoare.

Un remediu greșit nu va produce daune mari dacă nu se administrează mult timp, își pierde repede forța. Dacă se insistă însă zilnic, timp de 20-30 de zile, poate fi redutabil.

Metoda de „fabricare” a două remedii homeopate folosind metoda **„paharului cu apă”** – ce vor fi administrate simultan, este următoarea:

- Se iau două bucăţele de hârtie albă, de mărimea unei cărți de vizită (tăiate dintr-un A4);

- Se scriu cu majuscule, folosind un pix, numele complet al remediilor şi diluţia care trebuie să coincidă la cele două remedii. Un posibil exemplu ar putea fi: **„OZON" și „COENZIMA Q10"**;

- Hârtiile se pun sub două pahare de sticlă pe care le-am umplut pe jumătate cu apă plată sau de la robinet;

- Se lasă paharele cu apă să stea pe aceste hârtiuțe timp de aproximativ 3 minute pentru activarea remediilor (nu este nici o problemă dacă paharul stă mai mult timp pe hârtie);

- După cele 3 minute se scot bilețelele de hârtie, iar apa din primul pahar se toarnă în cel de al doilea.

- Din aceasta apă combinată se beau 3 înghiţituri, fiecare înghițitură ținându-se câteva secunde în gură înainte de înghițire ca să fi absorbită de mucoasă;

- Dacă a mai rămas apă și se intenționează a se administra și mai târziu, nu se mai pune nici un bilețel de hârtie;

- Dacă apa din pahar s-a terminat și se dorește continuarea administrării combinației de două remedii se reia de la început modul de preparare al

lor, putând fi folosite aceleași bilețele sau se scriu altele, după necesități;

- Bineînțeles, înainte şi după remediu este recomandat a nu se bea, mânca şi spăla pe dinţi măcar 30 de minute.

Având în vedere că nu poți începe terapii care să schimbe ceva într-un corp ce nu are suficientă energie ca să susțină acest lucru, cele două exemple de mai sus ar putea constitui o posibilă variantă de refacere a energiei vitale a organismului, energie care în afecțiuni grave este deficitară.

Remediul **„OZON"** va contribui la creșterea oxigenării iar **„COENZIMA Q10"** va aduce un aport energetic. Aceste două remedii pot fi luate o dată sau de două ori pe zi, în funcție de gravitatea afecțiunii. Nu aș putea să dau un interval anume dar am auzit că, terapiile cu ozon se fac pe o perioadă de minim 21 de zile.

<u>Atenție!</u>

A nu se administra remedii homeopate (granule), concomitent sau în aceeași zi, cu remedii preparate prin metoda paharului cu apă deoarece ele funcționează pe aceleași principii și se pot perturba între ele (decât dacă numele de pe flaconul cu granule coincide cu textul de pe bilețelul de hârtie).

ARGUMENTE

Pentru cei care spun că ei nu cred în această metodă de terapie, pot să aduc câteva argumente în favoarea ei. Oamenii fiind împărțiți în general în atei și credincioși, voi vorbi prima dată despre cei atei care, în momentul când află de existența acestei metode de a se face remedii homeopate folosind un pahar cu apă, argumentează negarea lor prin faptul că are legătură cu efectul placebo și nu cu ceva concret și palpabil.

Întrebarea mea este: „*de ce nu ar încerca o metodă care ar putea să aducă beneficii pentru sănătatea lor, chiar dacă are legătură cu efectul placebo?*".

Sunt așa importante cele 10 secunde necesare testării metodei ...încât nu și le pot consuma pentru a testa o teorie nouă?

Sau, presupunând că ești o persoană care nu crede în această metodă, întrebarea mea este: *ce te reține să-ți orientezi gândurile către ea dacă acest lucru ar aduce doar beneficii sănătății tale?*

Cercetătorii utilizează efectul placebo în timpul studiilor ca să înţeleagă cu exactitate ce efect are un nou medicament sau tratament în raport cu o anumită stare medicală. Astfel, în aceste studii științifice se folosește un lot martor care este „păcălit" cu tratament placebo. S-

a constatat că până la 45% dintre acești participanți au răspuns pozitiv la efectul placebo.

Eu nu spun că metoda de față – paharul cu apă – este placebo dar, presupunând că este, nu vă încântă să vă numărați printre cei aproape 45% ce au reușit să-și rezolve diverse probleme folosind metoda de față?

La data când a fost scrisă această carte (2019), spitalele din România, indiferent că sunt de stat sau particulare, sunt supraaglomerate cu pacienți. Vă dați seama despre ce număr de oameni vorbim când spunem 45% dintre ei? Vă las pe voi să răspundeți.

Ce vă pot spune, este câți oameni practică homeopatia la ora actuală (în România). PUȚINI, foarte puțini. Cum se face că arhitectura actuală medicală, care blamează pe toate căile și cu toate mijloacele HOMEOPATIA, nu poate face nimic pentru a schimba trendul actual de creștere a afecțiunilor medicale ...mai ales a celor incurabile.

De ce sunt așa puțini cei care practică homeopatia? Este simplu. Se face un simplu calcul matematic și se adună:

- oamenii care locuiesc în zona rurală nu au auzit despre homeopatie;
- oamenii care sunt influențați negativ de blamarea homeopatiei de către sistemul medical alopat;
- oamenii care au avut parte de medici homeopați care nepracticând homeopatia clasică le-au dat, într-un

interval de timp foarte scurt, foarte multe remedii, agravându-le suferința. Astfel ei au început să gândească negativ despre ea;

- oamenii care au avut reacții negative, dar normale, la remediile luate și care, speriindu-se, au renunțat la continuarea terapiilor homeopate în loc să revină la medicul homeopat pentru a le contracara prin folosirea altor remedii homeopate;
- oamenii care recurg la ea în ultimele momente ale vieții lor ca o posibilă scăpare și pentru care homeopatia este de cele mai multe ori tardivă, ajungând astfel ca apropiații lor să spună „uite că a încercat remedii homeopate și nu l-au ajutat" – lucru de altfel corect având în vedere că homeopatiei îi trebuie timp pentru a putea repara corpul;
- inexistența medicilor homeopați în zonele rurale;
- inexistența statisticilor oficiale care să arate eficiența pe care o au remediile homeopate.

Rezultatul arată că doar un număr foarte mic de oameni rămân fideli homeopatiei.

Abia aștept ziua când lumea se va hotărî să practice homeopatia pe scară largă, zi ce va arăta dacă eu greșesc sau nu.

Părerea mea este că din start vor fi cu până la 45% mai puțini oameni care vor mai ajunge în spitale, și asta

doar dacă avem în vedere faptul că lumea crede că este un efect placebo.

Dar vă spun că nu este un asemenea efect, homeopatia funcționând și la animale, și că procentul va fi mult mai mare ... poate chiar 80% ?

Rămâne ca dvs. să demonstrați practic dacă eu greșesc dând aceste procente, dar nu prin sentimente negative emanate de cultura noastră medicală ce ne face să fim din start împotriva homeopatiei.

Rog oamenii să nu mai dea răspunsuri negative înainte de a se documenta despre această metodă.

„Din păcate, în societatea de azi lucrurile stau invers. Copilul vine cu iubire și energie, este cinstit, dar este știrbit, de comportamentul și învățătura și educația părinților."

„NUTRIȚIA ENERGETICĂ A OMULUI MODERN”, 2017, pag. 142,
Prof. Dr. Liviu ANDRONOVICI și Florentina GIONEA

„Zici că e datoria părinților să-i învețe pe copii asemenea lucruri. Dar părinții nu pot decât să transmită mai departe ceea ce le-a fost transmis și lor. Iar păcatele tatălui au fost trecute asupra fiului. Așa că voi îi învățați aceleași lucruri pe care le-ați învățat de la părinții voștri." *„Conversații cu Dumnezeu • Un dialog neobișnuit”,*
Neale Donald Walsch, Ed. For You, Volumul 2, pag. 129.

În cartea *„Conversații cu Dumnezeu • Un dialog neobișnuit”*, Neale Donald Walsch arată faptul că

ignoranța părinților este transmisă copiilor care nu sunt altceva decât o copie a lor.

„Nu-ți educa copilul, educă-te pe tine, el oricum va semăna cu tine”, zicea odată un înțelept.

Pentru cei care spun că sunt credincioși, pot să le spun că și eu tot la „Divinitate” mă gândesc atunci când aștern acele cuvinte pe hârtie. Deci, care este diferența între ce fac ei când merg la biserică și se roagă pentru sănătate și ceea ce fac eu? Nu se așteaptă crearea unei conexiuni între ei și Divin la fel cum aștept și eu ...pentru a primi leacuri tămăduitoare din partea „Divinității”.

De ce, în momentul în care-i spui unei astfel de persoane că poate să-i ceară „Divinității” un remediu pentru sănătatea ei prin intermediul unei bucăți de hârtie și al unui pahar cu apă, ea refuză cu încăpățânare să creadă așa ceva?

Nu trebuie decât să ne gândim la „Divinitate” și să așteptăm să se materializeze energia ei.

Bineînțeles, în funcție de credința oamenilor, în loc de Divinitate putem folosi și alte apelative precum: Creator, Univers, în funcție de credința fiecăruia.

De ce au cuvintele pe care noi le folosim o așa mare importanță? Am putea aduce argumente chiar și din Vechiul Testament care afirmă: „La început a fost Cuvântul”. Asta înseamnă că, înaintea creării

Universului, exista **„CUVÂNTUL”**. Observăm astfel că până și religia ne învață importanța pe care o are „Cuvântul”.

Dacă în urmă cu câteva sute de ani i s-ar fi prezentat omului imaginea unui televizor, el ar fi spus că este vorba de ceva paranormal şi cu toate acestea televizorul este azi foarte normal. Mai paranormal este faptul că deşi suntem creaţia „Universului”, ne sustragem mereu de a-i fi recunoscători şi de a ne considera adevăraţii Săi copii.

Pot folosi ca argument faptul că nu sunt singurul care folosesc această metodă de a materializa un remediu în apă. S-a întâmplat să urmăresc la televizor o emisiune despre un cult unde am observat o asemănare foarte mare între ceea ce făceau ei și metoda descrisă de mine în această carte, și anume:

În cadrul adunărilor lor, mai multă lume se aduna într-o incintă unde se rugau pentru sănătate având lângă ei sticle cu apă, apă pe care ei o beau la sfârșitul rugăciunilor.

Astfel, unele persoane au spus că s-au vindecat ori se simt mai bine după ce au băut acea apă. Eu sunt ferm convins că ceea ce se întâmplă în cadrul acelui cult este perfect valabil și corect.

Explicația, care mie mi se pare logică, ar fi că:

„În momentul când acei oameni se rugau pentru sănătate, în acea apă se materializa un remediu

(aleatoriu) care, având în vedere că la acele întruniri participau sute de oameni, se putea întâmpla ca el să se potrivească foarte bine cu anumite afecțiuni ale câtorva participanți. În felul acesta, cele câteva persoane la care s-a potrivit remediul respectiv, se simțeau mult mai bine.”

Diferența dintre acele rugăciuni și metoda descrisă în această carte este că, în loc să lăsăm să se materializeze în apă un remediu aleator folosind rugăciunile, noi cerem „Universului” să ne dea un remediu anume care să se potrivească perfect afecțiunii (durerii) pe care noi dorim să o tratăm.

Trebuie să recunosc că există persoane pentru care metoda de față nu are efect. Puține, dar există. Eu am estimat acest raport ca fiind aproximativ de 10 la 1. Mai exact, din 10 persoane, la una dintre ele metoda nu funcționează.

Din observațiile mele a reieșit că funcționarea metodei de față nu prea are legătură cu faptul că cineva crede sau nu crede în ea, ci doar cu dorința de vindecare. Chiar și persoana despre care scriu în capitolul referitor la psoriazis ajunsese să nu mai creadă, deoarece primele două remedii încercate nu au avut niciun efect. Dar au fost și câteva persoane care, cu toate că și-au dorit ca metoda să aibă efect, ea nu a funcționat indiferent câte încercări au întreprins.

Notă:

Chiar și persoanele la care nu funcționează metoda paharului cu apă, pot beneficia totuși de terapii homeopate folosind granulele ce se găsesc în farmacii.

Cu sute de ani în urmă, oamenii nu aveau cunoștință că lumea este înconjurată de frecvențe de tot felul, prima și cea mai vizibilă fiind lumina care, din punct de vedere fizic, nu este altceva decât o radiație electromagnetică. Chiar și ea are anumite caracteristici ce nu-i permit omului să le observe în totalitatea lor. Termenul de „lumină" se poate folosi și pentru radiații electromagnetice invizibile pentru om, ca de exemplu lumina infraroșie sau cea ultravioletă, iar faptul că ea nu putea fi observată vizual de către oamenii din trecut, nu înseamnă că nu era prezentă în viața lor.

Putem folosi ca argument ceea ce s-a întâmplat în cazul „aurei", care nu este vreo noutate căci era cunoscută existența ei încă de pe vremea egiptenilor, dar abia prin anii '30 ai secolului al XX-lea, ea a fost fotografiată de soții Kirlian dovedindu-se fizic existența ei.

Ce este aura? Aura este un câmp electro-magnetic al omului ce propagă radiații sub forma de vibrații asociate cu cuante de energie. Aceste energii informaționale vibraționale fac parte din entitatea care este omul.

La ora actuală omul a dezvoltat dispozitive ce identifică și măsoară aceste energii care constituie

„aura”. Observăm cum, odată cu dezvoltarea tehnologiilor, multe dintre lucrurile pe care doar le bănuiam în trecut, pot fi demonstrate și pe cale științifică.

Această carte nu face altceva decât să constate existența unei legături între gândurile noastre și universul ce ne înconjoară și faptul că noi nu descoperim nimic nou, noi doar luăm la cunoștință de existența dintotdeauna a unor fenomene din natură.

Multă lume s-ar grăbi să scrie repede pe bilețelul de hârtie „REMEDIU PENTRU CAN_ _ _”, care este cea mai mare afecțiune a timpurilor noastre dar le atrag atenția că nu o să funcționeze (iertați faptul că nu scriu cuvântul întreg dar vreau să folosesc în această carte, doar cuvinte frumoase).

Această afecțiune este o dereglare a funcționării corpului și de aceea, dacă ați observat, chiar dacă se recurge la operații și se îndepărtează efectul acestei disfuncționalități, de cele mai multe ori cauza dereglării rămâne și va crea în continuare probleme ființei umane.

Nu va fi suficient să facem un singur remediu țintit spre organul în cauză. Va fi nevoie de mult mai multe remedii, luate eșalonat și pe o perioadă mai lungă de timp pentru a se ajunge la o reglare corectă a funcționalității corpului.

Va trebui răbdare în cazul acesta și de aceea se recomandă începerea tratamentului homeopatic cât mai

devreme posibil, indiferent dacă folosiți granule sau metoda expusă aici. Tergiversarea, a nu se întreprinde nimic din punct de vedere al sănătății, este de fapt una din principalele cauze care duc medicina în imposibilitatea de a mai putea face ceva pentru ei, indiferent de alternativa medicală pe care o alegem.

Cu atât mai mult în homeopatie, care necesită timp ca să acționeze și să repare corpul, această tergiversare fiind și cauza eșecului ei.

Nu sunt medic, dar sunt ferm convins că orice doctor homeopat care va subscrie la această idee o să spună că: dacă aflați că mai aveți doar două săptămâni de trăit din cauza afecțiunii voastre și nemaiavând soluții veți apela în ultimă instanță la homeopatie, în 99,999% dintre cazuri nu se va mai putea face nimic.

În cazul în care o persoană prezintă simptome acute dintr-o cauză necunoscută care necesită intervenție de urgență, până la sosirea ajutorului/ambulanței, pentru un plus de energie care să ajute organismul pe această perioadă, se poate recurge la remediul **„RESCUE”** administrat de 3-4 ori/zi, una sau două zile.

Oamenii au obiceiul să nu analizeze corect situația în care se află și au impresia că, în cazul bolilor grave, contează ce au făcut pentru sănătate doar în ultimul an, cel anterior aflării diagnosticului.

Lucru total eronat.

De cele mai multe ori, aceste afecțiuni evoluează pe parcursul a multor ani sau chiar zeci de ani.

De aceea, nu evitați doctorii homeopați dar încercați să vă feriți de cei care forțează aplicarea terapiilor homeopate reducând mult perioadele de pauză dintre remedii.

Putem aminti de Maica Tereza, o personalitate iubită de foarte multă lume, care la rândul ei era foarte atentă la ce cuvinte folosea. Ea nu spunea niciodată că „luptă împotriva războiului”, în schimb spunea că „luptă pentru pace”. Observați cum ea a evitat folosirea cuvintelor negative și a folosit doar cuvinte cu conotație pozitivă, pline de iubire, chiar dacă se referea exact la același lucru.

Nu degeaba scrie în Biblie: **„Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”**.

Părerea mea este că textul din Biblie care spune **„Iubește-ți aproapele ca pe tine însuți”**, este la ora actuală depășit de evenimente. De ce anume? Dacă ești o persoană care te autodistrugi prin ceea ce faci, înseamnă că dacă și pe ceilalți îi iubești ca pe tine însuți, nu faci decât să-i distrugi și pe cei din jurul tău.

Mult mai corect ar fi dacă acel text ar suna așa:

„Iubește-ți aproapele mai mult decât pe tine însuți”.

Această formulare, pe care eu o consider mult mai aproape de realitatea actuală, devine, cu fiecare an ce

trece, o formulare tot mai corectă din cauza oamenilor ce se autodistrug prin faptul că: **nu mai au timp**.

Acest argument, folosit de ei pentru a-și justifica lipsa de interes pentru aproapele lor sau pentru tot ceea ce-i înconjoară, pe cât de simplu pare la prima vedere pe atât de important este de fapt.

Ei nu mai au timp pentru a se îngriji de sănătatea lor, nu mai au timp să se relaxeze, nu mai au timp să iubească, nu mai au timp pentru copii, nu mai au timp pentru educația lor, nu mai au timp să se uite în jurul lor să vadă dacă cineva are nevoie de ajutor, iar în cazul de față, dacă ne referim strict la metoda descrisă în această carte, nu au timp să-și rupă **10 secunde** din viața lor pentru a o verifica dacă este reală și poate funcționa chiar și la ei.

Sincer, mă întreb cum de mai au timp să trăiască?

Dacă tot vorbim de timp știți că, fiind la facultate și mergând la cursurile de economie, ne-a fost atrasă atenția că atunci când facem un calcul de rentabilitate și cost al unui produs, trebuie să avem grijă de **timpul** pe care-l „cheltuim” pentru realizarea unui produs, căci el este elementul cu cea mai mare pondere în ecuație ...deoarece odată folosit nu mai poate fi recuperat niciodată.

Observăm astfel că timpul este lucrul cel mai de preț de care dispunem și pe care trebuie să-l folosim cu

chibzuință și în folosul nostru. El, odată folosit, nu mai poate fi cumpărat, indiferent de câți bani dispunem.

Citind cartea scrisă de Masaru Emoto „Mesajele ascunse din apă” (The Hidden Messages in Water), am aflat un lucru foarte interesant referitor la glicerină:

„În primii patruzeci de ani de la descoperirea glicerinei, ideea general acceptată a fost că glicerina nu formează cristale. Şi, într-o zi pe la începutul secolului al nouăsprezecelea, glicerina dintr-un recipient transportat de la Viena la Londra a început brusc să se cristalizeze.

La scurtă vreme după asta, într-un cu totul alt loc, alt lot de glicerină s-a cristalizat. Fenomenul a început să se răspândească, iar astăzi este un fapt general recunoscut că glicerina formează cristale când temperatura scade sub 17’C (63“F).

Ce să înţelegem deci din acest lucru?

Când s-au format prima oară cristale (indiferent din ce motiv), s-a creat un câmp morfic şi, în final, în conformitate cu câmpul morfic, glicerina a devenit o substanţă care formează cristale. Acest tip de fenomen s-a petrecut şi la multe alte substanţe. În ciuda hazardului ce domneşte în lume, dacă o substanţă a format o dată cristale, formarea cristalelor va deveni ceva obişnuit la acea substanţă.”

Masaru Emoto: Mesajele ascunse din apă,
Ed. Adevăr Divin, 2005, pag. 120.

Din acest fragment de istorie, dacă facem o paralelă la ce s-a întâmplat cu cristalizarea glicerinei, rezultă că și această metodă se poate înscrie în teoria rezonanţei morfice, care se poate traduce (enunța) astfel:

„Dacă există în prezent cel puțin o persoană care poate cere „Universului" să materializeze remedii homeopate prin intermediul unui pahar cu apă, din acest moment orice persoană poate s-o facă la rândul ei, nemaifiind un lucru imposibil de realizat."

Astfel, precum unor valuri, această informație se poate răspândi și la alți oameni care și ei, la rândul lor, vor putea, dacă vor dori, să folosească această Metodă.

Nimic nu se face fără a depune un minim de efort, așa și în cazul acestei metode, dacă nu reușim să formulăm o cerere corectă din prima, putem încerca și a doua oară, și a treia oară, până reușim.

Trebuie doar perseverență. Nimic nu se face fără efort și studiu aprofundat.

Marea greutate este depășirea barierei psihologice creată de ani de îndoctrinare care ne-au cimentat convingerea că anumite lucruri nu sunt posibile, ceea ce ar împiedica dezvoltarea noastră spirituală.

A ne păcăli singuri că suntem persoane morale nu ar face decât să urmăm un drum greșit care, conform multor specialiști, duce către sentimente negative, de

frustare, de supărare, care induc o stare de stres organismului și conduc, într-un final, la apariția bolilor.

Atâta timp cât nu vom reuși să schimbăm sentimentele negative în sentimente pozitive, încercăm degeaba diverse metode terapeutice, deoarece este foarte posibil ca niciuna să nu funcționeze, <u>bolile nefiind altceva decât transpunerea sentimentelor negative, din plan spiritual în plan fizic.</u>

<u>A iubi necondiționat</u> și a <u>fi recunoscător</u> sunt lucruri indispensabile pentru o viață echilibrată.

Viața nu este altceva decât o succesiune de experiențe ce pot fi atât pozitive cât și negative. Dacă nu puteți trece ușor peste experiențele negative înseamnă că nu sunteți îndeajuns de pregătiți.

Observați astfel cum, a învăța și a studia permanent nu face altceva decât să dezvolte ***<u>spiritul - singurul lucru ce pleacă odată cu noi</u>***.

S-a dorit ca această carte să fie un studiu, scris în termeni cât mai simpli, cu descrieri exacte ale metodei, cu exemple concrete și funcționale, care să arate cum se pot face aceste cereri către „Univers”. Este dreptul fiecăruia dintre voi să alegeți ceea ce doriți de la viață.

„Dacă tu nu ești pregătit să îți schimbi viața, nu te pot ajuta” ***Hipocrate***

Aceasta este o carte scrisă cu ajutorul prietenilor – pentru prieteni!

Ea s-a metamorfozat și crescut o dată cu numărul prietenilor.

Doresc să le mulțumesc încă o dată pentru ajutorul oferit în realizarea ei, pentru sfaturile, corecturile și observațiile referitoare la textul cărții.

„Dacă corpul uman este agresat în fiecare zi prin alimentație și toxicitatea mediului ambiant (chimică, electromagnetică), se recomandă utilizarea remediilor homeopate sau a elementelor preparate prin metoda paharului cu apă, prin terapii periodice și la apariția oricărei probleme medicale – fie ea și minoră – pentru contracararea acesteia încă din fază incipientă."

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

STUDIU REALIZAT DE
IONESCU MIHAI
Specialist în metoda „Paharului cu apă”

LICENȚIAT în Marketing
Facultatea de Științe Economice București
Universitatea SPIRU HARET

Mobil: (+4) 0763.630.173
Facebook: mihaiionescuro
ionescumihairo@yahoo.com

DORINȚA AUTORULUI

Autorul dorește ca persoanele ce au reușit să depășească un impas al sănătății lor ajutați de metoda paharului cu apă,

să fie recunoscătoare „Universului”,

așa cum i s-a întâmplat celui ce semnează această carte și, la rândul lor, să informeze pe alții care suferă, dar nu știu de existența acestei metode de terapie.

Astfel, vor dovedi iubire pentru aproapele aflat în suferință.

Cu multă căldură,
MIHAI IONESCU

P.S.
Aștept cu nerăbdare mesajele cu reușitele voastre la:
ionescumihairo@yahoo.com

CERE “UNIVERSULUI” SĂ FIE DOCTORUL TĂU PERSONAL ȘI EL TE VA AJUTA !

MIHAI IONESCU

ORICE SUBSTANȚĂ CARE EXISTĂ ÎN ACEASTĂ LUME, DACĂ AVEM NEVOIE DE EA CA REMEDIU HOMEOPAT, POATE FI CREATĂ FOLOSIND METODA PAHARULUI CU APĂ.

ISBN 978-973-0-31011-5